

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday 24th March 1964.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock, MR. SPEAKER (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fixing of cane prices

* 376 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to place on the Table of the House a note detailing the scheme called “ *Sisma Formula* ” for fixing the prices of sugarcane supplied by the cane-growers to the sugar factories in the State and the price fixed for each factory area in the State?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The price of sugarcane supplied by cane growers to sugar factories is fixed by the Government of India in accordance with the provisions of the Sugarcane (Control) Order, 1955, issued under the Essential Commodities Act, 1955, and not under the *Sisma Formula*. A statement showing the cane price fixed for each factory in Madras for 1963-64 season is placed on the table of the House.

1955-ம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ்ப் பிறப்பிக்கப்பட்ட கரும்பு (கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1955-ம் நிபந்தனைகளை அனுசரித்து, கரும்பு பயிரிடுவோர் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு வழங்கும் கரும்பின் விலையை இந்திய அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறது. “ *Sisma* ” கோட்பாட்டின் கீழ் இது நிர்ணயிக்கப்படுவதல்ல. சென்னை மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலைக்கும் 1963-64 கரும்புப் பருவத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள கரும்பு விலையைக் காட்டும் ஓர் அறிக்கை (?) சபையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாதவரம் பால் பண்ணை

* 377 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாதவரம் பால் பண்ணையில் இருந்து பால் கூபன் வாங்கியவர்களுக்குப் பால் சரிவரக் கிடைக்காதது பற்றி புகார்கள் ஏதேனும் வந்துள்ளனவா?

(இ) இது சம்பந்தமாக பால் கமிஷனர் ஜூன் மாதத்தில் கொடுத்த விளக்கத்தின் பிரதி ஒன்று சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

[24th March 1964

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் :

(அ) ஆம்.

(இ) பால் ச.மிஷனர் விளக்க அறிக்கை எதையும் கொடுக்க வில்லை.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : ஸார், இம்மாதிரி பால் புட்டி களை சைக்கிள்களில் கொண்டு வரும்போது தவறிவிழுந்து உடைந்து, கண்ணாடி துகள்கள் பாலில் விழுந்து, குழந்தைகள் அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டது என்பதுபற்றி அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் வந்ததா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : ரிப்போர்ட் மாதிரி எதுவும் வரவில்லை. பத்திரிகையில் வந்ததை நானும் பார்த்தேன். கொண்டுபோகும்போது கொஞ்சம் அஜாக் கிரதையாக இருந்திருக்கிறார்கள். நல்லமுறையிலே செய்யவேண்டும் என்று தான் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்; ஒழுங்காக நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

D.M.K. political prisoners

* 378 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Secretary of D.M.K. party of Madurai district and his party people were hand-cuffed when they were brought to the Court at Madurai in November 1963; and

(b) whether the Government have issued any instructions to hand-cuff all the D.M.K. prisoners arrested in connection with the anti-Hindi agitation?

THE HON. SRI P. KAKKAN :

(a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்று கருதி, அவர்களை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்போது கையிலே விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு இட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதுதான், (இ) பிரிவுக்குப் பதில் சொல்லும்போது 'இல்லை' என்று சொன்னேன். வேறு தகவல் எதுவும் இல்லை.

24th March 1964]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மதுரை முத்து என்பவர் விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்பதை அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். போலீசாரிடம் அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நாங்கள் ஒன்றும் காரணம் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கே தெரியும், நிலைமைகளுக்குத் தக்கவாறு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால், அவர் விலங்கிடப்பட்டு அழைத்துச் சென்றது சரிதான் என்று இந்த அமைச்சரவை கருதுகிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சரிதான், சரியில்லையா என்று நாங்கள் சொல்லமுடியாது. போலீசார் நிலைமைக்குத் தக்கபடி ஆராய்ந்து செய்கிறார்கள்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : அரசியல் கைதிகளை விலங்கிடுவது, அவர்கள் தப்பி ஓடிவிடுவார்கள் என்ற அச்சமா? அரசியல் கைதிகள் தாங்களே கைதாகத் தயாராக வரும்போது அவர்களுக்கு விலங்கிட அவசியம் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அரசியல் கைதிகளானாலும், மற்றவர்களானாலும், எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று போலீசாருக்குத் தெரியும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : அப்படி இனிமேலாவது விலங்கிடாத படி போலீசாருக்கு உத்தரவு கொடுப்பார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அப்படி அரசாங்கம் உத்தரவு கொடுப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் ஏற்கனவேயே சட்டப்படி செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. நாங்கள் ஏதாவது அங்கத்தினர் சொல்வது போல் உத்தரவு போட்டால், அவர்கள் ஒன்றுமே செய்யாமல் இருந்துவிடுவார்கள். ஆகவே அப்படி செய்வதற்கில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : அமைச்சரவர்கள் சட்டப்படி செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். போலீசார் சட்டப்படி பயங்கரமான கைதிகள், கொலைக் குற்றம் செய்த கைதிகள், இவர்களை விலங்கிடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் கைதிகளை விலங்கிடுவது சட்டத்திற்கு முரணானது என்று இருந்தால், அப்படிச் செய்கின்ற போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கண்டிக்க அரசாங்கத்திற்குத் தைரியம் இருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : Is there a rule that political prisoners should not be hand-cuffed?

SRI S. MADHAVAN : I am not saying that. I am putting a definite question.

[24th March 1964]

கொலைக் குற்றம் செய்தவர்கள், பயங்கரமான கைதிகள் தப்பி ஓடிவிடுவார்கள் என்ற நிலையில் தான் விலங்கிட வேண்டும் என்று விதி இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், இப்படி அரசியல் கைதிகளை விலங்கிட்ட போலீசாரைக் கண்டிக்க அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும் இருக்கிறதா?

MR. SPEAKER: The hon. Member need not get angry. Is there a rule that only murderers, dangerous persons and persons who are likely to escape must be hand-cuffed?

SRI S. MADHAVAN: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: Then, what is the question of the hon. Member?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சபாநாயகர் அவர்களே, உப கேள்வி என்னவென்றால்: அரசாங்கத்திற்கு கைரியம் இருக்கிறதா என்பது. கைரியத்தைப்பற்றி அவர்களே அபிப்பிராயம் கொள்ள லாம். பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை.

MR. SPEAKER: What is the question?

திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் சட்டப்படி, விதிகளப்படி, பயங்கரக் கைதிகள், கொலைக் குற்றம் செய்தவர்கள் தப்பி ஓடிவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து விலங்கு போட்டு கொண்டு செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. அரசியல் கைதிகளை அப்படிப்பட்ட கைதிகள் என்று நினைத்தார்களா? அப்படி நினைக்கவில்லை என்றால், விதிகளுக்கு முரணாக நடந்து கொண்டிருக்கிற, விலங்கிட்டு சென்றிருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளமீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

MR. SPEAKER: The Hon. Minister says that it is for the officer on the spot to decide whether a person will escape or not. If he feels that a person will escape, it is open to him to hand-cuff him. What can the Government do? So, what is the further question of the hon. Member?

SRI S. MADHAVAN: My question can be answered.

MR. SPEAKER: Not all questions can be answered. The question of the hon. Member must be within limits and it must be definite.

SRI S. MADHAVAN: I have put a definite question.

MR. SPEAKER: The question is disallowed.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: அரசியல் கைதிகளை விலங்கிட்டுக் கோர்ட்டுகளுக்கு அழைத்துச் செல்வதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: அதுதான் நான் சொன்னேன், அரசியல் கைதிகளானாலும் மற்றவர்களானாலும் அதிகாரிகள் பார்த்து நிலைமைக்குத் தக்கபடி செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. போலீசார் hand-cuff போடக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

24th March 1964]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, விலைவாசிப் போராட்டத்தின்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் சிறை செய்யப்பட்ட நேரத்தில் கையில் விலங்கிடப்பட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அதுபோல இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்த மதுரை திரு. முத்து அவர்களை விலங்கிட்டு அழைத்துச் சென்று இருக்கிறார்கள். அப்படி விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்வது சரியல்ல என்பதை உணர்வதற்குப் பதிலாக போலீசாரை மறுபடியும் அப்படியே செய்வதற்கு தூண்டுகிற தொனிதான் எதிரொலிக்கிறது. அதுசரிதான் என்று கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நான் சொன்ன பதிலை கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஸ்தலத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அங்குள்ள நிலைமைக்கேற்ப நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னேனே தவிர இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று நாங்கள் ஒன்றும் அவர்களைத் தூண்டும் வகையில் உத்தரவு போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Drainage Scheme for Cauvery basin

* 379 Q.—**SRI K. A. MATHIALAGAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to formulate a comprehensive drainage improvement scheme for the entire Cauvery basin; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A proposal to formulate a comprehensive drainage improvement scheme for the Cauvery Delta—that is in Tanjore district is under the consideration of the Chief Engineer (Irrigation). Proposals for investigation work are being examined by the Chief Engineer.

Broad gauge railway line (Madras-Madurai)

* 380 Q.—**SRI P. K. MOOKIAH THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the State Government have sent any proposal to the Central Government for the conversion of the railway lines between (i) Madras to Madurai and (ii) Tiruchirappalli to Madurai into broad gauge; and

(b) if so, the reply received from the Central Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The Government of India have been addressed for laying a broad gauge railway line from Tiruchirappalli to Tuticorin and Tirunelveli via Madurai as a matter of immediate necessity and for according the next priority to the conversion of the metre gauge line from Madras to Tiruchirappalli into broad gauge. The matter is under their consideration.

[24th March 1964]

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : திருச்சியில் இருந்து தூத்துக்குடி வரையில் உள்ள அந்த ரயில்வே லைன்களை மாற்றும் வேலை எப்போது தொடங்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறோம்.

சேலம் மாவட்டத்தில் “கோக்கோ” பயிரிடுதல்

* 381 கேள்வி—**திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1963-ல் சேலம் மாவட்டத்தில் “கோக்கோ” பயிரிடுவதற்கு ஏதேனும் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்தெந்த இடங்கள்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் :

(அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கிடமில்லை.

(a) No.

(b) Does not arise.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : இப்போதுள்ள கோக்கோ பயிடுவதற்கு சேலம் மாவட்டத்தில் ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதா? இன்னும் அந்த ஆராய்ச்சி நடக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சேர்வராயன் கொல்லிமலையில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கனம் தலைவர் அவர்களே, கோக்கோ மக்களுக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது, விலை அதிகமானதாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் அதிகமாக மற்ற இடங்களிலும் பயிரிடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அரசாங்கம் இதில் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. மதுரை ஜில்லாவில் கரம்பூர், கன்யாகுமரியில் கோலமலை, திருநெல்வேலியில் கரையார், அம்பாசமுத்திரம் ஆகிய இடங்களில் பயிர் செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கொல்லிமலையில் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியின் முடிவை சபை முன்பு வைக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டே இருக்கும் போது சபை முன்பு வைப்பது நல்லது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

24th March 1964]

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கோக்கோ பயிரிடுவதற்கு எத் தகைய சூழ்நிலை வேண்டும் என்றாவது வெளியிடுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நல்ல நிலம், சீதோஷ்ணநிலை ஆகியவை களை எல்லாம் பார்த்து அதிகாரிகள் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். கோக்கோ வளர்வதற்குத் தகுந்த இடமாக இருக்கவேண்டும்.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : கொல்லிமலையில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. நாலாயிரம் அடிக்கு மேல் இருப்பதனால் அங்கே கோக்கோ பயிரிடும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே அதிகம் பயிரிட வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னேன். சில செடிகளை வைக்கிறார்கள். அது சரியாக வளரு கிறதா என்று பார்த்து பின்னால் அதிகமாகப் பயிரிடுவார்கள்.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : அதே கொல்லிமலையில் கோக் கோவோடு கூட ஏலக்காய் போன்ற பயிர்கள் வைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் சேர்ந்தாற்போல் வைத்துப் பயிரிட அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே பாலம்

* 382 கேள்வி—**திரு. சா. ராமசாமி :** கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி-தஞ்சை மாவட்டங்களின் இணைப்பின் பொருட்டு விளாங்குடிக்கும் திருமானாருக்கும் இடையே கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

(இ) அதன் மதிப்பீடு எவ்வளவு?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The Government approved the construction of a causeway at the site at a cost of Rs. 14 lakhs from the Central Road Fund Allocations. After detailed investigation, it is found necessary to construct a causeway with multi-cell box vents at a cost of Rs. 36 lakhs to cater to the needs of the traffic and to withstand floods. The Government of India have been addressed for their approval to meet the additional amount of Rs. 22 lakhs from the Central Road Fund allocations. Their reply is awaited.

திரு. சா. ராமசாமி : இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் அந்தத் திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் நிறைவேறுமா? அல்லது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாவது நிறை வேறுமா?

[24th March 1964

கனம் திரு. வெ. ராமையா : மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இப்போது திருத்த மதிப்பீடு வைத்து இருக்கிறோம். அது திட்டவட்டமாகத் தெரிந்ததற்குப் பிறகு தான் எந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேறும் என்று சொல்ல முடியும்.

அரசியல் தியாகிகளுக்கு காதித் துறையில் வேலை

* 383 கேள்வி—திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தியாகிகள் அல்லது தியாகிகளின் குழந்தைகள், குடும்பத்தினர்கள் இதுவரை எத்தனை பேர் காதி இலாகாவில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றனர்?

(இ) நூற்பு அமைப்பாளர்களாக வேலை பார்த்து சர்க்கார் கொள்கைக்கிணங்க வேலை இழந்த தியாகிகள், தியாகிகளின் குழந்தைகள், குடும்பத்தினர் காதி இலாகா வேலைக்கு மாற்றப்பட்டிருப்போர் எத்தனைபேர்?

(உ) அவர்கள் எல்லோரும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விட்டனரா? இல்லையென்றால் காரணமென்ன?

(எ) அவர்கள் டிபாசிட் கட்டவேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையா?

(ஐ) அப்படியானால், அத்தகைய நிபந்தனை நீக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் :

(அ) 159.

(இ) 102.

(உ) ஆம்.

(எ) சர்க்குகள் அல்லது ரொக்கம் கையாளக்கூடிய பதன்களுக்கு நியமிக்கப்படுபவர்கள் ரொக்க ஜாமின் கட்ட வேண்டும்.

(ஐ) அனுமதிக்கப்படுவதற்கில்லை.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : இந்த நிபந்தனை இருக்குமானால் அவர்களுடைய சம்பளத்தில் இருந்தாகிலும் மாதாமாதம் ஒரு சிறு பகுதியை டெபாசிட்டாகப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அதைத் தனியாக எழுதி அனுப்பினால் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறேன்.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்கிறது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : என்னிடத்தில் அதுபற்றி தகவல் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட அரசியல் தியாகிகளுக்குச் சில இடங்களில் நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் அதில் பயனடைய முடியவில்லை,

24th March 1964]

மேலும் பல கஷ்டங்கள் அதில் இருப்பதால் ரொக்கமாக அவர்களுக்குப் பென்ஷனாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : மூலக் கேள்வி அரசியல் தியாகிகளுக்கு காதத் துறையில் வேலை கொடுப்பது பற்றியது தான். தனிக் கேள்வி கனம் அங்கத்தினர் போட வேண்டும்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : காதி இலாகாவில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிற அரசியல் தியாகிகளுக்கு வேலையில் இருந்து விடுதிபெற கால வரம்பு என்ன? குறிப்பிட்ட கால வரம்புக்குள் எவ்வளவு சிலர் வேலையிலிருந்து விடுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அந்த விவரம் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : அரசியல் தியாகிகளுக்கு இப்போது காதி இலாகா, கம்ப்யூனிடி டெவலப்மெண்டு இலாகா ஆகியவற்றில் தான் வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. ரெவின்யூ இலாகாவிலும் அவர்களைப் போடுவதில் சங்கடம் என்ன? அவ்வாறு ரெவின்யூ இலாகாவிலும் அவர்களைப் போடும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்குப் போடவேண்டிய கேள்வி.

MR. SPEAKER : Questions 384 and 385 are postponed. Is the hon. Member putting his question?

SRI S. MADHAVAN : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : I request the hon. Member to be in his seat during question hour.

SRI S. MADHAVAN left the Chamber.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் கனம் அங்கத்தினரை தம்முடைய இடத்திற்குச் செல்லும்படியாகத் தான் சொன்னீர்கள். கனம் அங்கத்தினர் வெளியே போகிறார். அது நியாயமா?

MR. SPEAKER : It may be all right according to the hon. Member.

Assignment of poramboke lands in Ramanathapuram district.

* 386 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to appoint additional staff for giving assignment of Government poramboke lands in Ramanathapuram district; and

[24th March 1964]

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The District Revenue Officer, Ramanathapuram has submitted to the Board of Revenue three proposals for the appointment of special staff for work connected with assignment of lands in Ramanathapuram district. The District Revenue Officer's proposals through the Board of Revenue are awaited.

Crop Insurance Scheme

* 387 Q.—**SRI K. A. MATHIALAGAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether a draft bill on Crop Insurance Scheme has been circulated by the Government of India to Madras Government for ascertaining their views; and

(b) if so, the views of the Government on Crop Insurance Scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN :

(a) No.

(b) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிடமில்லை.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : May I know, Sir, whether the Madras Government has suggested to the Central Government, the necessity for introducing the Crop Insurance Scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Not now, Sir.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : எதிர்பாராத மழையின் காரணமாகப் பயிர்கள் சேதப்பட்டு விவசாயிகள் நஷ்டப்படுகிற படியால் இதற்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் பற்றிய டிராப்ட்டில் சர்க்குலேட் பண்ணுவது பற்றிய கேள்வி இது. மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்வதைப் பொறுத்து இந்த அரசாங்கம் பின்னர் அதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கும்.

சேலம் மாவட்டத்தில் தீவிர விவசாய திட்டம்

* 388 கேள்வி—**திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மாவட்டத்தில் தீவிர விவசாய திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், எந்தெந்தப் பகுதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்?

24th March 1964]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No.

(b) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : தீவிர சாகுபடித் திட்டம் மற்ற எல்லா மாகாணங்களிலும் எல்லாவிதப் பொருள்களுக்கும் இருக்கும்போது சேலம் மாவட்டத்தில் மட்டும் அந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப் படாததற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் சொல்வதற்குத் தக்கபடி வைக்கிறோம். அந்த முறையில் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைச் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் அமலில் இருந்தும் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,500 பவுண்டு நெல்தான் விளைகிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இல்லாமலேயே ஏக்கருக்கு 4,500 பவுண்டு விளைவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, சேலம் மாவட்டத்தில் இந்த தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமல்படுத்தினால் 5,500 பவுண்டு 6,000 பவுண்டாக அதிகரிக்க வழி ஏற்படுமல்லவா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மத்திய அரசாங்கப் பணம், போர்டு பவுண்டேஷன் பணத்தால் இந்தத் திட்டம் அமல் நடத்தப் படுகிறது. ஆகவே, எந்த ஜில்லாவை இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்வது என்பதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கம்தான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

திரு. பி. கே. ஸ்டீக்கையா தேவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, மத்திய சர்க்கார் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கான இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். இன்ன இடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நம்முடைய சர்க்கார் சிபாரிசு கூட செய்ய முடியாதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதற்கு ஐந்து தகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஐந்து தகுதிகள் இருந்தால் மத்திய சர்க்கார் அந்த பகுதியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அதைப்படிக்கிறேன்.

- (1) maximum irrigation facilities (assured water-supply).
- (2) minimum natural hazards such as floods, drought, etc.
- (3) production of the main foodgrains consumed in the tract.
- (4) existence of well-developed co-operatives and panchayat organisation.

(5) maximum facilities for increasing agricultural production in a comparatively short-time.

[24th March 1964

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : தீவிர சாகுபடித் திட்டத்திற்காக ஆகும் செலவோடு வருகிற வருமானத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் வருமானம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : வருமானம் குறைவு என்று சொல்ல முடியாது. எங்கெங்கு பாக்கேஜ் ஸ்கீம் ஏரியாக்கள் இருக்கின்றனவோ, அந்த இடத்தில் நிச்சயமாக நன்மை இருக்கிறது.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை எந்தெந்த வட்டாரத்தில் விஸ்தரிக்கலாம் என்பது பற்றி பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்ற அங்கத்தினர்களுடைய ஒப்புதல் கேட்கப்படுகிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மத்திய அரசாங்கம் பார்த்து ஒரு ஜில்லாவை எடுக்கும் காலத்திலே அந்தத் தகவல் நம்முடைய அரசாங்கத்துக்கு வந்த பிறகு எந்தெந்த வட்டாரத்தில் வைப்பது என்பது பற்றி முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : ஏழு மாவட்டங்களில் தீவிர சாகுபடி திட்டம் அமல் படுத்தப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த ஏழு மாவட்டங்களின் பெயர்களை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்த மாநிலத்தில் உள்ள ஏழு மாவட்டங்கள் அல்ல. இந்தியா பூராவிலும் ஏழு மாவட்டங்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே தஞ்சாவூர் மாவட்டம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் அமல் செய்யலாம் என்பதை மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறு நிர்ணயிக்கும்போது சென்னை அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுச் செய்கிறார்களா அல்லது அவர்களுடைய அலுவலர்களைக் கொண்டே செய்து விடுகிறார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நம்மைக் கலந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் எப்படி இங்கே உள்ளே துழைய முடியும்? நம்மைக் கலந்து கொண்டுதான் செய்கிறார்கள்.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : சேலம் மாவட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்யுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்தியாவிலே எந்தெந்த மாகாணங்களில் எந்தெந்த மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வது என்பது மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்யவேண்டியது. அவர்கள் சேலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் அது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

24th March 1964]

திரு. ம. கமலநாதன் : மத்திய அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்திருந்தால் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் மற்ற பல மாவட்டங்களில் சேலம் மாவட்டத்தைத் தவிர பல பொருள்களைப் பயிரிடுவது தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் வந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அந்த முறையில் சேலம் மாவட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல் ஐந்து கண்டிஷன்களுக்கு உள்ளாக இருந்தால்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்களே, கேட்கப் பட்ட உப கேள்விகளுக்கெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்றே குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மாநில சர்க்கார், தானாகவே அமல் நடத்துகிற காரியந்தான் என்ன?

MR. SPEAKER : It is too general a question

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ஐந்து கண்டிஷனில் தண்ணீர் தவிர, மற்ற எல்லா வசதிகளும் சேலத்தில் இருக்கின்றன. தண்ணீர் கூட சில பகுதிகளில் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தைச் சேலத்தில் அமல் படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தண்ணீர் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் முதல் கண்டிஷன். அது இருக்குமானால் மற்ற உதவிகளைச் செய்ய முடியும்.

திரு. ஆ. துரையாசன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் தண்ணீர் வசதி இருக்கிறதா என்று முதலில் பார்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆவடையார் கோவில் கூட்டு மன்றத்தில் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அதன் காரணமாக தீவிர சாகுபடித் திட்டம் ஒழுங்காகச் செயல்படவில்லை என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை பாக்கேஜ் ஸ்கீம் ஏரியா என்று எடுத்திருக்கிறார்கள். அது இப்போது அமலில் இருந்து வருகிறது. அதை வைத்துப் பின்னால் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் மூலமாக மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் லாபகரமாக இருக்கிறது என்று கூறலாமே தவிர, தனிப்பட்ட விவசாயிகள் போடுகிற உரத்தினால் அவர்களுக்கு லாபம் இல்லை; விவசாயிகள் கடனைக் கூடத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சில இடங்களில் அப்படி இருக்கலாம். தனிப்பட்ட விவசாயிகள் உரம் வாங்கிப் போட்டு நல்ல லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள்.

[24th March 1964]

கனம் சபாநாயகர் : கேள்வி 389 ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சேலம் மாவட்டத்தில் கோழிப் பண்ணைகள் நிறுவுதல்

* 390 கேள்வி—திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1964-ல் சேலம் மாவட்டத்தில் புதிய கோழிப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்த உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆமெனில், எங்கெங்கு?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) There is no specific proposal at present for the establishment of new Poultry Farms in Salem district during 1964.

(அ) & (இ) 1964-ல் சேலம் மாவட்டத்தில் புதிய கோழிப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துவதற்காகக் குறிப்பான திட்டம் எதுவும் இப்போது இல்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஹோசூர் கோழிப் பண்ணையை விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கோழிப் பண்ணையை விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : வருஷா வருஷம் திட்டம் போட்டு சில யூனிட்களை வைக்கிறோம். இப்போது கூட நான்கு யூனிட்கள் வைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

திரு. ம. கமலநாதன் : நியூட்ரிஷன் புரோகிராம்படி கோழிப் பண்ணை வைக்க பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவ்வாறு சேலம் மாவட்டத்தில் ஏதாவது வைக்க உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரம் கூறுகிறேன்.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : நான் கேட்ட கேள்வி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கோழிப் பண்ணைகள் நடத்த அனுமதி வழங்கப்படுமா என்பது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் சில இடங்களில் கோழிப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் உதவி செய்யும்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

24th March 1964]

[NOTE.—An asterisk as the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. CALLING ATTENTION TO NEED FOR REMISSION OF LAND REVENUE AND POSTPONEMENT OF COLLECTION OF AGRICULTURAL LOANS IN CERTAIN DISTRICTS.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9.00 a.m.
சில பகுதிகளில் பருவ மழை தவறியதனாலும், இதர சில பகுதி
களில் பஞ்ச நிலைமைகள் நிலவுவதனாலும், வேறு சில பகுதிகளில்
பெருமழையின் காரணமாகப் பயிர்கள் சேதமுற்றதனாலும், இம்
மாநிலத்திலுள்ள பல மாவட்டங்களிலிருக்கும் விவசாயிகளிட
மிருந்து வசூலிக்கும் நில வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டிய
அவசியத்தைப் பற்றியும், நிலவரி நிலுவையையும், நிலவரியின் மீது
கூடுதல் தீர்வைவையும், விவசாயக் கடன் தவணைகளையும் அவர்
களிடமிருந்து வசூலிப்பதை ஒத்திவைக்க வேண்டியது அவசியம்.
தஞ்சை ஜில்லா சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது முதல் அமைச்சர்
அவர்கள் கூட அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே இதைக்
கவனித்து வேண்டிய உதவிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே,
சில பகுதிகளில் பருவ மழை தவறியதனாலும், இதர சில பகுதி
களில் பஞ்ச நிலைமைகள் நிலவுவதனாலும், வேறு சில பகுதிகளில்
பெருமழையின் காரணமாகப் பயிர்கள் சேதமுற்றதனாலும், இம்
மாநிலத்திலுள்ள பல மாவட்டங்களிலிருக்கும் விவசாயிகளிட
மிருந்து வசூலிக்கும் நில வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டிய
அவசியத்தைப் பற்றியும், நிலவரி நிலுவையையும், நிலவரியின் மீது
கூடுதல் தீர்வைவையும், விவசாயக் கடன் தவணைகளையும் அவர்
களிடமிருந்து வசூலிப்பதை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியத்தை
கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு
கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, a gist of the seasonal conditions prevailing in the various districts of the State is given below :—

Salem district.—Only a few tanks in Dharmapuri and Kari-mangalam firkas of Dharmapuri taluk did not receive adequate water-supply and action has been taken already for granting the seasonal remission admissible to the ayacutdars under the tanks in the above two firkas. Except for the short supply received in the few irrigation tanks referred to, the general seasonal conditions in Dharmapuri taluk were good during 1963. Hence there is no need to grant remission of land revenue or to postpone the collection of loans in this fasli year in the District as a whole.

Tirunelveli district.—The crops in Alangulam village in Tenkasi Taluk and Chintamani and Thirumalapuram village in Sankarankoil Taluk, are not in good condition, and they require further rains for maturity. However, there was no total failure of monsoon during the fasli and seasonal conditions were fairly

[Sri V. Ramaiah]

[24th March 1964]

good. Most of the tanks in this district have got water which will last even after the harvest of the pishanam crops. Even in the village where the crops are not in good conditions, the question of postponement of collection does not arise, as the collections have already been made in the villages.

Tiruchirappalli district.—Due to late rains, the yield of dry crops has been affected slightly in Perambalur taluk, but there was no total failure of crops in this taluk. Hence there is no need for the postponement of collections of land revenue and loans.

Ramanathapuram district.—In this district, the North East monsoon commenced late by a month this year. It was less than in normal years and not adequate to raise a successful crop. This has greatly hit the ryots who raised seedlings as usual but found them to be far too mature for transplantation. Adverse seasonal conditions are now prevailing only in the main taluks of Tirupattur, Sivaganga and the sub-taluks of Devakottai, Karaikudi and Manamadurai. The total extent of wet lands in these taluks is 65,164.54 acres and the extent cultivated with wet crop is 54,568.50 acres. Out of this extent cultivated, an out-turn of less than 2 annas is estimated in an extent of 29,455-12 acres and an out-turn between 2 to 4 annas in an extent of 9,980.23 acres. The Collector of Ramanathapuram has submitted proposals for the grant of seasonal and full remission of wet assessment upto and inclusive of an outturn of 4 annas in Tirupattur and Sivaganga main taluk and Manamadurai, Karaikudi and Devakottai sub-taluks, and also seasonal remission under B.S.O. 13 (2 annas outturn and less) for eligible cases in six villages of Kamuthi sub-taluk. These proposals are under the consideration of the Government.

Madurai district.—Periyar is the main source of irrigation in Madurai district, with a registered ayacut of 1,43,000 acres in Madurai, Periakulam, Nilakottai and Melur taluks. During fasli 1373, there was unusual failure of rains in the Periyar catchment area during the South-west monsoon. This has resulted in late cultivation of crops. Further, the ayacut lands situated in Vaigai canal schemes in Melur taluk received supply of water only in December 1963 which also resulted in the late cultivation of crops in some villages in Melur taluk. But, in general, in Madurai and Melur taluks, there was no widespread failure of crops calling for any special relief. In Madurai taluk, against the total wet ayacut of about 61,000 acres, the extent eligible for remission is only about 2,483 acres. In the Melur taluk as against the total ayacut of about 59,000 acres, the extent affected was only 4,971 acres. In Usilampatti sub-taluk area, an extent of 1,444.19 acres of wet lands has been left waste and the crops raised in 405.25 acres are reported to have failed. The failure

24th March 1964] [Sri V. Ramaiah]

of wet crops in this taluk was not on an extensive scale, but only of local significance, restricted to 52 villages out of 282 villages of this taluk in Tirumangalam, Pannikundu, Usilampatti and Valandur firkas. The collector of Madurai has taken timely action to grant remission to the affected fields. No famine conditions are prevailing in Ramanathapuram and Madurai districts as reported by the Members.

Thanjavur district.—During October 1963; there were cyclonic winds. Betelvine gardens and plantain crops were affected in some parts of the district. There were no damages to standing paddy crops then. But due to the heavy rains in December 1963, an extent of 77,775 acres came under submersion. The stagnant rain water was completely drained subsequently. The Collector of Thanjavur has issued instructions to his subordinate officers to azemish the fields and render remission accounts for sanction by the R.D.Os. concerned. It is considered that the outturn of the crop in the affected area does not warrant any postponement of collection of arrears. There is no levy of any surcharge on land revenue now as stated by the Members. The Member obviously refers to the levy of additional assessment and additional water cess under Act 8 of 1963. If remission of land revenue or water cess payable in respect of the lands affected by floods is granted, there will automatically be remission of additional assessment and additional water cess under section 11 of the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Act, 1963, and consequently, these additional levies will not come up for collection in respect of such lands. There have been damages to crops in Blocks of Madukkur and Pattukottai as a result of heavy rains and floods in October 1963. Consequently, an extent of about 430 acres in 10 villages of Pattukottai taluk will come up for remission. The general conditions are otherwise satisfactory in Pattukottai taluk. Hence the question of granting wholesale remission does not arise in Pattukottai taluk. Though the tanks in Aranthangi taluk received full supply, the yield has not been as good as last year in some areas of this taluk except in one village where the crops have totally failed requiring remission. There is no case for wholesale remission in other parts of the taluk. There has been no attachment of plough bulls or foodgrains by the Revenue officials of Pattukottai taluk. The Madras Additional Assessment and Additional Water-cess Act, 1963 (Madras Act No. 8 of 1963) was published in the Fort St. George Gazette on the 9th May 1963. Under section 1 (2) of the Act the provisions of the Act shall be deemed to have come into force with retrospective effect from 1st July 1963. Under the Act, the land revenue assessment payable per acre has been enhanced by 45 per cent in respect of wet lands under I and II class irrigation sources, and by 30 per cent in respect of wet lands under III and V class irrigation sources, subject to the

[Sri V. Ramaiah]

[21th March 1964]

ceiling fixed in the Act. Similarly, the water cess payable per acre has been increased by 75 per cent in respect of dry lands irrigated by I and II class sources, while the corresponding increase in respect of dry lands, fed by II and V class irrigation sources is 37½ per cent, subject to the ceiling fixed in the Act. The Rules framed under the Act, viz. The Madras Additional Assessment and Additional Water Cess rules 1963, were published in *Fort St. George Gazette* on 1—1—1964. Though the Act was published as early as May 1963 it could be effectively implemented only from January 1964 when Rules were framed under the Act were published. The Rules were however given retrospective effect from 1st July 1962 the date on which the provisions of the Act were brought into force.

The Rules provide for the fixation of the additional assessment after issuing a notice to the assessee and after hearing the objections, if any. The assessee may appeal to the prescribed authority against the orders of assessing authority fixing the additional assessment. Before preferring an appeal, the additional assessment admitted to be due by the appellant should be paid. The anticipated revenue under the Act 8 of 1963 is Rs. 1 crore per annum approximately. In December 1963 in order to mobilise the resources of the State and to collect the additional revenue accruing under this Act as expeditiously and as smoothly as possible, the Government instructed the Collectors to complete all the preliminary work connected with the fixation of the demand under Additional Assessment and Additional Water cess for faslis 1372 and 1373 so that the amounts could be speedily realised as soon as the necessary rules under the Act are finalised. The Collectors have taken action accordingly. In order to facilitate the work of Collectors, the Government have also permitted the Collectors, to have the Forms I, II and III appended to the rules locally printed instead of at the Government press, which would have taken some time. Thus, the steps taken by Government were with the intention of fixing the new demands under the new Act as expeditiously as possible, so that the ryots should be saved from unnecessary difficulties resultant on delay and also to obviate the possibility of burdening the ryots by the issue of demands at a time when they are not in a position to pay. It is presumed that the preliminary work is completed in most of the districts and now that the rules have been finalised and published the issue of formal notices to the assessees under the rules would be under way.

The Government are not aware of any collections having been made in contravention of the provisions of the Act and rules framed thereunder. It is likely that during the preliminary work at the village level, a good number of ryots would have paid the additional assessment and additional water cess voluntarily.

24th March 1964]

[Sri V. Ramiah]

There has been no failure of crops due to the failure of monsoon in the other districts of the State. I may therefore inform the House that the district authorities are taking all possible steps to grant remission to the extent permissible to the affected ryots in areas where there has been partial failure of monsoon resulting in failure of crops under some tanks.

III.— GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT) BILL, 1964.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, on behalf of the Hon. Minister for Health, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1964.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1964.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE TIRUCHIRAPPALLI KAIAERUVARAM AND MATTUVARAM (EXTENSION OF APPLICATION) BILL, 1964 (L.A. BILL No. 7 OF 1964).

THE HON SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964) a be taken into consideration.”

The Tiruchirappalli Kaieuvaram and Mattuvaram Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958) came into force on 1st April 1959 and it extends to the villages in Tiruchirappalli district specified in the Schedule to the Act. Long after the Act was brought into force, it was brought to the notice of the Government that the peculiar kinds of relationship in respect of land called kaiaeruvaram and mattuvaram were prevalent also in three other villages of Kulithalai taluk, Tiruchirappalli district, viz., Renganathapuram, Mayanoor and Manavasi. It has been suggested that the said villages may be included in the Schedule to Madras Act XXXVI of 1958 so as to afford protection to the Kaiaeruvaramdars and Mattuvaramdars of those villages.

Nearly five years have elapsed since Madras Act XXXVI of 1958 came into force. During this period, there might have been changes in the Kaiaeruvaramdars and Mattuvaramdars in respect of

[Sri V. Ramaiah]

[24th March 1964]

particular lands in the villages. To work out the rights and liabilities of all of them in accordance with the provisions of the said Act would be a difficult task. It has, therefore, been decided that the said Act should be extended to the said villages only from 1st April 1964. Accordingly it is proposed to extend the said Act to the said villages with effect from the 1st April 1964 subject to the consequential modifications set out in the Second Schedule to the Bill.

Under section 5 of the Madras Act XXXVI of 1958, any Kaiaeruvaramdar whose engagement has been terminated on or after the 1st January 1957 and before the commencement of the said Act, shall on application and subject to the certain conditions, be entitled to re-engagement. There is similar provision in section 8 (2) of the said Act, in respect of mattuvaramdar under a landowner owning more than ten acres of wet land. Section 8 (1) of the said Act provides that cases, which have been disposed of on or after the 1st January 1957 and before the commencement of the said Act on the footing that the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) did not apply to any mattuvaramdar under a landowner owning more than ten acres of wet land, should be re-opened and disposed of in accordance with the provisions of Madras Act XXV of 1955 as if he were a cultivating tenant within the meaning of that Act. As Madras Act XXXVI of 1958 is proposed to be extended to the three villages aforesaid with effect from 1st April 1964, it is proposed to give similar benefits to kaiaeruvaramdars and mattuvaramdars in those villages by substituting the expression "1st January 1960" for the expression "1st January 1957" occurring in sections 5, 8 (1) and 8 (2) of the said Act.

Section 9 of the Madras Act XXXVI of 1958 provides for resumption of land by landowners from mattuvaramdars, in certain cases, if the landowners had not been assessed to sales tax or income-tax during 1955-56 or 1956-57. As the said Act is to be extended to the three villages, referred to above, with effect from 1st April 1964 it is also proposed to substitute the expression "1960-61 or 1961-62" for the expression "1955-56 or 1956-57" occurring in section 9 of the said Act.

Sir, I request the House to accept the motion.

SRI M. V. KARIVENGADAM: Sir, I move the following amendment:—

"That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964) be referred to a Select Committee consisting of 15 Members of the House with instructions to the Committee to submit its report on or before 29th March 1964."

The amendment was duly seconded.

24th March 1964]

MR. SPEAKER : The motion and the amendment are before the House for discussion.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிலம் உடையவர்கள் நிலம் இல்லாதவர்கள் என்ற இரு பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்காக குத்தகைக்கும், வாரத்திற்கும் எடுத்துக் கொள்கின்ற நிலைமை இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இவ்விதம் நிலச்சுவான்தார் களுக்கும், நிலத்தை குத்தகைக்கோ அல்லது வாரத்திற்கோ எடுத்து விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்குமிடையே மாவட்டத்தி ற்கு மாவட்டம் பல வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. கட்டிவேட்டிங் டெனன்ட் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட் இந்த மாமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று, கையேர், மாட்டேர் வாரந்தார் சட்டத்தையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. மேலும் லீஸ் அன்ட் ரெண்ட் கண்ட் ரோல் ஆக்ட்டும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக் கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும், இந்தத் சட்டத்தை ஓராண்டு காலத்திற்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கொண்டு வருவதுமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலைமைகளெல்லாம் மாறவேண்டுமென்றால், அத்தனை சட்டங் களையும் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து அவைகளை நிரந்தரச் சட்டங்களாக ஆக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் ஆண்டுக்காண்டு விஸ்தரிக்கும் சட்டங்களாக இருக்கக்கூடாது. அதுவும், கைஏர் வாரம் மாட்டுவாரம் திருத்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. ஒருசிலர் 3 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் உடையவர்கள், நிலச்சுவான்தார்கள், அதுவும் விற்பனை வரி கட்டாதவர், விவசாய வருமான வரி செலுத்தாதவர் என்று பாகு பாடு செய்து எப்போது வேண்டுமானாலும் வாரம்தாரரை வெளியேற்றி விடலாம் என்று இருக்கிறது. வாரம்தாரரை வெளியேற்றுவதற்கு ஏரிமையை இந்தத் திருத்ததின் மூலமாகவும், அசல் சட்டத்தின் மூலமாகவும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டங் களையெல்லாம் ஆராய்ந்து—நீடிப்பதற்காக அல்ல—இந்த மாமன்றத் தின் கூட்டத்தொடர் முடிவதற்கு முன்பாகவே சட்டமாக்கும் முறையில், உடனடியாக ஒரு செலெக்ட் கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்து, அப்படி ஏற்படுத்தப்படுகிற செலெக்ட் கமிட்டி இந்த மாமன்றத்தின் 15 அங்கத்தினர்கள் கொண்ட செலெக்ட் கமிட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்றும், அந்த அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட செலெக்ட் கமிட்டி நீண்ட நாள் கூட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்து பல மாதங்களுக்குப் பின்னால் ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பிக்கிற செலெக்ட் கமிட்டியாக இல்லாமல் 4 நாட்கள் கூடி, ஒவ்வொரு நாளும் 3 மணி நேரம் 4 மணி நேரம் செலவழித்து, குறைந்தது இந்த கைஏர்வாரம் மாட்டுவாரத் திருத்த மசோதாவை நன்கு பரிசீலனை செய்து அதிலே என்னென்ன திருத்தங்கள் தேவையோ அவைகளைச் செய்து இந்த மாமன்றத்தின் முன் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று ஒரு யோசனை

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [24th March 1964]

சொல்லி இந்த 15 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட செலெக்ட் கமிட்டியை ஏற்படுத்துமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி அந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் படித்துப் பார்த்தால் திருச்சி ஜில்லாவிலே, அதுவும் குறிப்பாக குளித்தலை தாலுகாவிலே இரண்டு விதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறோம் முதல் சட்டத்திலே. அந்தச் சட்டம் நடைமுறையிலே இருக்கும்போது அதே பகுதியில் இன்னும் 3 கிராமங்களுக்கு அந்தச் சட்டம் அமலாகக் கூடிய முறையில் கண்டிஷனலாக இருக்கிறது. அந்த மூன்று கிராமங்களுக்கும், அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் நன்மைகள் கிடைக்கவேண்டுமென்று மூன்று கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கிறோம். ஆகையால் அடிப்படை சட்டத்தில் எந்த வித மாறுதலும் இல்லை. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சட்ட நுணுக்க அறிவு படைத்த அங்கத்தினர் சொல்லும் போது அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. என்னுடைய மனதில் எட்டுவது, கைஏர்வாரம் மாட்டுவாரம் என்ற வாரங்களைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் கொஞ்ச நேரம் எடுக்கலாம். அது அல்ல இங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. இந்தச் சட்டத்தை மூன்று கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டும், இந்த மூன்று கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற முடிவு எடுத்ததால் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கு பொறுக்கு கமிட்டியே தேவையில்லை.

SRI M. V. KARIVENGADAM: The Hon. Minister has stated that it is only an extension to three villages. It has been given in the Statement of Objects and Reasons. The interest of the ryots is not properly safeguarded. That is why I press the amendment.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Schedule I was put and carried.

24th March 1964]

Schedule II.

MR. SPEAKER : The question is—

“ The Schedule II do stand part of the Bill.”

SRI M. V. KARIVENGADAM : Sir, I move the following amendment :—

“ In the Second Schedule in the Table against section 5 in column (2) for the existing expression, substitute the following :

For the expression ‘on or after the 1st January 1957’ substitute the expression ‘on or before of after 1st January 1960’.”

“ In the Second Schedule in the Table against section 9 in landowner and he has no other means to earn his livelihood’.”

and (i) add the following words at the end of sub-section (1) : ‘ Provided such land is required for the personal cultivation of the landowner and he was no other means to earn his livelihood.’

(ii) add the following words at the end of sub-section (2) ‘ Provided such land is required for the personal cultivation of the landowner and he has no other means to earn his livelihood’.”

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I am not accepting the amendment moved by the hon. Member, Sir.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய முதல் திருத்தத்திலே கொடுத்திருப்பது இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டும் சேர்க்கவேண்டும் என்பது தான். அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்திலே ‘has been terminated on or’ என்ற பகுதியில் ‘or’ என்பதற்குப் பின்னால் ‘before’ என்றும் ‘before’ என்பதற்குப் பின்னால் ‘or’ என்றும் சேர்க்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தத்தில் இருக்கிற வாசகங்களை படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ Any Kaiaruvaramdar whose engagement has been terminated on or after the 1st January 1960 and before the 1st April 1964 shall on application made within thirty days after the 1st April 1964 to the Tahsildar having jurisdiction over the area in which the land is situated, be entitled to be re-engaged as a ‘ kaiaruvaramdar ’ under this Act by the landowner concerned.”

1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் தேதிக்குப் பின், 9-30 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் தேதிக்கு முன்பு யாராவது கையேறு வாரம்தார் வெளியேற்றப்பட்டு அல்லது அவர்கள் கொண்டு தேவையில்லை என்று நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தால், அப்பொழுது அந்தக் கையேறுவாரம்தார் ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து 30

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [24th March 1964]

நாட்களுக்குள்ளாக மீண்டும் தன்னை அமர்த்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று தாசில்தாருக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் கூறுகிறது. தான் கொடுத்த திருத்தம் என்னவென்றால், 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதிக்கு முன்னால் கையேறுவாரம்தார் சேவை வேண்டாம் என்று தள்ளப்பட்டு இருந்தாலும் அல்லது நீக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கூட இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும் என்பது தான். 1960-லிருந்து 1964 வரையில் காலவரை வேண்டாம். 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதிக்கு முன்னாலும் அத்தகைய காலவரம்பு இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம். அதன்படி அவர்களும் அந்த காலகிரியில் வருவார்கள். 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் கையேறுவாரம்தார் நீக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய சேவை வேண்டியதில்லை என்று நிலச்சுவான்தார் தள்ளிவிட்டிருந்தாலும், அப்படிப்பட்டவர்கள் கூட இதில் இடம் பெறவேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். 'terminated on or' க்குப் பின்னால் 'before' என்றும் அதற்கும் பின்னால் 'or after' என்றும் இருக்கிற திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து, அருள் கூர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, you have been carefully listening to my opening remarks. From that, you will know the difficulty of my not accepting the amendment moved by the hon. Member. I have clearly stated that we are extending the scope of the existing Bill to three more villages in order to give protection to those who are not enjoying the benefits. Undue and unnecessary hardships are experienced by the tenant and landless people. It is for that purpose we have fixed this date. I am sure, it will give them sufficient and necessary protection. Therefore, I am not in a position to accept the amendment.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: ஏற்கெனவே இந்த சட்டத்தில் 1957 என்று சொல்லிக்கிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 1960-க்கு முன்னால் . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் ஏற்கெனவே பேசியாகி விட்டது.

The amendment was put and lost.

Schedule II was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“That clause I do stand part of the Bill.”

24th March 1964]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move the following amendment :—

“ In clause 1, for sub-clause (2), *substitute* the following sub-clause, namely :—

(2) it shall be deemed to have come into force on the 1st day of April 1964.”

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended was put and carried.

The Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964) as amended be passed.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

IV.—ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS PAYMENT OF SALARIES AND REMOVAL OF DISQUALIFICATIONS (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 9 OF 1964.)

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the moving in the Madras Legislative Assembly of the official amendments to the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964).

III.—GOVERNMENT BILLS—cont.,

(3) THE MADRAS PAYMENT OF SALARIES AND REMOVAL OF DISQUALIFICATIONS (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 9 OF 1964).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964) be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் சென்ற கூட்டத்திலே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் கனம் திரு. ராகவ ரெட்டியார் அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கத்தின் சார்பாக நான் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தத் தீர்மானத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளின்படி கனம் உறுப்பினர்களின் ஊதியம் ரூ. 150-லிருந்து ரூ. 250-ஆக ஆக்குகிறோம். அதை ஒட்டித்தான் இந்த மசோதாவை இங்கே

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [24th March 1964]

பிரேரேபிக்கிறேன். இதை எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பின்னால் ஒரு திருத்தம் நானே கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தம் வருகிற பொழுது, ஏன் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதையும் நான் விளக்குகிறேன்.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 5

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI P. RAMACHANDRAN : Sir, I move the following amendment:—

“ Re-number the existing clause as item (i) of clause 5 and add the following as item (ii) of Clause 5 :

(ii) For sub-section (5) of Section 12 of the Principal Act, substitute the following :

“(5) The salary referred to in clause (a) of sub-section (1) shall not be taken into account for the purpose of calculating the total income of a Member under any rule or order relating to medical treatment in hospitals maintained by the State Government or to the grant of educational concession or scholarship or to such other matters as may be prescribed.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முன்பு இதே ஒரு வசதி இருந்தது. முன்பிருந்த ஒரு சட்டத்தில் இருந்தது. கனம் உறுப்பினர்கள் வாங்குகின்ற ஊதியத்தின் காரணமாக அவர்களுடைய வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு அவர்களுடைய பள்ளிச் சலுகையோ அல்லது வைத்திய வசதிச் சலுகையோ பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இப்பொழுது சபையின் உறுப்பினர்களுக்கு இலவசமாக வைத்திய வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் குடும்பத்திற்கு வைத்திய வசதி, அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பற்றியதாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும், இப்பொழுது ஊதியம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதிலே, அவர்களுடைய

24th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வைத்திய வசதி சலுகையோ அல்லது வேறு கல்வி விஷயமாகப் பெறுகிற சலுகையோ எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் இந்தத் திருத்தத்தின் கருத்து. அந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : இந்த உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஊதியம் தொழில்வரிக்கு கணக்கிடப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதெல்லாம் இருக்கும், அதை யெல்லாம் இதில் சம்பந்தப்படுத்துவது சரியல்ல.

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 6 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move the following amendment :—

“ In clause 6, for the expression ‘ first day of March 1964 ’, substitute the expression ‘ first day of April 1964 ’.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதன் பேரில் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது தயாரித்த வர்கள் மார்ச் முதல் தேதியிலிருந்து இது அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்பதாகத் தயாரித்தார்கள். இன்று மார்ச் 24-ம் தேதியாகி விட்டது. அந்தச் சபையிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தை அமுல் செய்வதற்கு இன்னும் இரண்டு-மூன்று நாட்கள் ஆகும். சிலசமயங்களில் நாம் சட்டம் செய்யும்பொழுது, ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுக்கிறோம். இது மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியதால், நாம் அப்படி சட்டம் செய்வது சரியாக இருக்காது. ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வருவதுதான் சரி. மேலும் அது வருஷ ஆரம்பம் ஆகிறது. ஆகவே, மார்ச்சு 1-ம் தேதி என்று இருப்பதை ஏப்ரல் 1-ம் தேதியாக மாற்றவேண்டுமென்பதுதான் இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம். இதை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendment was put and carried.

Clause 6 as amended was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 1 do stand part of the Bill.”

[24th March 1964

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, 1 move—

“ In clause 1, for sub-clause (2), substitute the following sub-clause, namely :—

‘ (2) It shall come into force on the 1st day of April 1964 ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended was put and carried.

The Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964) as amended be passed.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(4) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL No. 11 OF 1964).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir. I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964)^a be taken into consideration.”

Sir, the Bill provides for certain amendment to Schedules I and II.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரியை அமல் நடத்துகின்ற காலத்தில் அதனால் பல சில்லறை பிரச்னைகள், கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சிறு வியாபாரிகள் சர்க்காரிடத்தில் தெரிவித்தார்கள். பெருங்காயம், மரம், ஐஸ், ஐஸ் ப்ளூட்; பிஸ்கட், கேக்ஸ், பிளாஸ்டிக் சாமான்கள், வாத்திய இசைக் கருவிகள் செய்கின்றவர்களுக்கு ஒரு முனை வரி இப்பொழுதிருக்கிற சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு முனை வரி போடுவதன் காரணமாக ரூ. 10,000-க்குக் குறைவாக வியாபாரம் செய்தாலும் வரி விதிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒரு முனை வரி விதிக்கிற காரணத்தினால் இந்தப் பண்டங்களுக்கு தனியாக கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்தப் பொருள்களிலே வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு எழுதி மனுச்செய்து கொண்டார்கள். ‘எங்களுக்கு பலமுனை விற்பனை வரியாகச் செய்துவிட்டால் ரூ. 10,000 வரையிலும் வரி கொடுக்கவேண்டாம் என்ற நிலைமை ஏற்படும், மேலும் ரூ. 50,000 வரையிலும் கம்பவுண்டு செய்யக்கூடிய சலுகையும் கிடைக்கும்’ என்று

24th March 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

தெரிவித்தார்கள். இந்த வரியைப் பரிசீலிப்பதற்கு ஒரு ஸ்டேட் லெவல் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியிலே இதைப் பரிசீலனை செய்து, அந்தக் கமிட்டியாரும் இதை பல முனை விற்பனை வரியாக மாற்றினால் நல்லது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது திருத்தம் என்னவென்றால், இப்பொழுதிருக்கிற மோட்டார் வாகனங்களுக்கு ஒரு முனை வரி இருக்கிறது. ஆனால் அந்த மோட்டாரிலே பொருத்துகின்ற டிரெயிலர்ஸுக்கு என்ன வரி என்பது சரியாக நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. மோட்டார் களுக்கும், டிரெயிலர்களுக்கும் ஒரேவிதமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் டிரெயிலர்களையும் மோட்டார் வாகனங்களுடன் சேர்ந்து ஒன்றாவது ஷெடியூலில் மூன்றாவது அயிட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

மூன்றாவதாக லாப்ரிகேடிங் ஆயில். கிரீஸ்கள், இவற்றிற்கு கெல்லாம் ஒருமுனை வரி இருக்கிறது. இந்த லாப்ரிகேடிங் ஆயில், கிரீஸ்களிலே, க்வென்சிங் ஆயில் என்ற ஒன்று உண்டு. அந்த ஆயில் இதிலே சேர்ந்ததா இல்லையா என்பது பிரச்சனை. அவ்வாறு அது சேர்ந்ததா இல்லையா என்ற வினாக்கள் கேட்டதன் காரணமாக அதுவும் ஒரு மினரல் ஆயில் என்ற காரணத்தால், அதையும் கிரீஸில் சேர்த்து திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இதையெல்லாம்விட மிகவும் முக்கியமான திருத்தம் என்னவென்றால் இன்றைக்கு நூல் மீது ஒரு சதவிகிதம் என்று இருந்ததை இரண்டு சதவிகிதமாக உயர்த்துகிறோம். அதுபோல பட்டு, நார்ப்பட்டு, ஆர்டிபிஷியல் சிலிக் போன்ற யார்ன் நூல்களின் மீது இப்பொழுது இருக்கிற ஒரு சதவிகித வரியை இரண்டு சதவிகிதமாக உயர்த்தவேண்டும் என்பதுதான். இதைப்பற்றி பொது விவாதத்தின்போது எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய கருத்தை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலையில் உற்பத்தி செய்கின்ற மொத்த நூலில் சற்றேறக்குறைய மூன்றில் இரண்டு பகுதி வெளிராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. வெளி ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் வாங்குகிறவர்கள் மத்திய விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டும். மத்திய விற்பனை வரி வெளி ராஜ்ய வர்த்தகர்களால் கொடுக்கப்படவேண்டியது. ஒரு சதவிகிதம் என்று உள்நாட்டு வரி விதித்தால், வெளி ராஜ்யங்களுக்கும் ஒரே சதவிகிதம்தான் விதிக்கவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நூலுக்குச் சலுகை கிடைக்கிற காலத்தில், மூன்றில் இரண்டு பங்கு வெளிராஜ்யத்தில் இருக்கிற வர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அதிகமாகப் போகிறது. சூறிப்பாக நூல் வியாபாரம் செய்கின்ற ராஜ்யங்களான பம்பாய், குஜராத் ராஜ்யங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த ராஜ்யங்களிலே இரண்டு சதவிகிதம் வெளி ராஜ்யங்களுக்கு விற்பனை செய்தால் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் மத்திய விற்பனை நடத்த

[ஆர். வெங்கட்டராமன்] [24th March 1964]

படுகிறது. அந்தக் காரணத்திற்காக நாம் இந்த வரியை ஒரு சதவிகிதத்திலிருந்து இரண்டு சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அப்படி வரியை உயர்த்துவதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கு நூல் நம்முடைய உள்நாட்டிலே விநியோகம் ஆகின்ற நிலையில் அதிகமான வரி கொடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுமென்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் அவர்களுக்கு நாம் நிவாரணமளிக்கின்ற வகையிலே சில சலுகைகள் இத்துடன் கொடுப்பதாக இருக்கிறோம். முக்கியமாக நாம் கொண்டு வருகிற திட்டமென்னவென்றால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய கைத்தறியாளர்களுக்கு ரிபேட் (கழிவை) பொறுத்தவரையில் இரண்டு வாரம் இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதை மூன்று வாரமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அதற்குமேல் இன்னும் தேக்கம் ஏற்பட்டால் அதற்கான நிவாரணத்தை அவ்வப்போது அளிக்கவேண்டுமென்றும் சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதேபோல் கைத்தறி சங்கங்களுக்கு அப்பால் இருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒரு நூல் உதவி கார்ப்பரேஷனை வைத்து அந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு சர்க்கார் ரூ. 10 லட்சம் உடனடியாக முதலீடு போடுவதென்றும், வருகின்ற ஆண்டிலே எந்த அளவுக்குத் தேவைப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு இந்தக் கைத்தறி நூல் உதவி கார்ப்பரேஷனுக்கு மூலதனம் செலுத்துவது என்றும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களுக்கு வரி நியாயமாக இருக்க வேண்டும். அதனால் இது தவிர்க்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இன்னொரு விஷயம். நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்குச் செல்லும் நூல்கள் கோன் யார்ண் ஆகச் சென்று அங்கே உபயோகப்படுத்திவது பவர் லூமிலே உபயோகப்படுத்தப்பட்டு திருப்பி நம் ராஜ்யத்திலே கொணர்ந்து விற்கும்போது, அது கைத்தறித் துணியோடு போட்டிபோடும் நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே கோன் யார்ண் வெளி ராஜ்யங்களுக்குச் செல்லும்போது 2 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அங்கே அவர்கள் பவர்லூமிலே நெய்தால் கூட இங்கே திருப்பி இறக்குமதி செய்யும்பொழுது, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ்களெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஏற்படும் போட்டியை ஓர் அளவுக்குத் தடுக்க முடியும். ஆகவேதான் இன்றைக்கு நூலின் மீதுள்ள வரியை உயர்ந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சபை இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964) be taken into consideration.”

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் நூல் கோனாக இருப்பதற்கு இரண்டு பர்ஸண்ட்டு உயர்த்தி, கைத்தறிக்கு பயன்படும் சிட்டம் போட்டு

24th March 1964] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

தயார் செய்யும் நூலுக்கு ஒரு பர்ஸண்டு வரி விதித்தால் சிறந்ததாக இருக்காதா என்பதற்கு விளக்கம் என்ன என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I will reply at the end of the debate.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words on the Bill before the House. In clause 2 of the Bill, reference is made to "all varieties of trailers, by whatever name known". I would like to know whether the Government will give exemption to the trailers attached to the tractors belonging to the agriculturists. I request the Government to look into this aspect of the matter and give exemption to the trailers used by the agriculturists.

Regarding cotton, the Hon. Minister has stated that the rate of rebate would be enhanced for co-operative societies so as to facilitate the weavers to have certain benefits. In this connection, I may point out that the rebate that is allowed to the societies, does not generally go to the weavers and it is not being properly disbursed. So I request the Government to see that the yarn is given at a reduced rate and that the yarn goes to the weaver direct. Also, I may add that the rebate is generally utilised by the master-weaver of the co-operative society. I want the Government to look into this aspect of the matter.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ஒருமுனை வரியிலிருந்து சில பண்டங்களுக்கு பல முனை வரியாக மாற்றப்படுகிறது. இது மூன்றாவது அல்லது நான்காவது இன்ஸ்டால்மெண்ட் என்று நினைக்கிறேன். இதை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து ஒரு முனையிலிருந்து பல முனைக்கு மாற்றப்படுகிறது. இது குறிப்பாக வியாபாரிகள் முறையிட்டுள்ள குறைகளின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு சமயமும் பலபல பொருள்களாக மாற்றிக் கொண்டு வரும்போது நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். வர்த்தகர்கள் ஆலோசனையும் கேட்டு எவ்வளவு பொருள்களுக்கு பல முனை வரி போட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து அப்படித் தேவைக்கேற்ப எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் ஒரே சமயத்தில் பலமுனை வரியாக பூரணமாக செய்து விட்டால் நலமாக இருக்கும். ஒரு முனை வரி பொதுவாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களை பாதிக்கும் நிலை இருக்கிறது. இங்கே நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு முனை வரியாக இருந்து அதே பொருளுக்கு வெளி ராஜ்யங்களில் பல முனை வரியாக இருந்தால் அல்லது வேறு வகையில் வரி விகிதம் மாறியிருந்தால் அப்படிப்பட்ட புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலை பாதிக்கப்படும் ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே எவ்வளவு

[திரு. வை. சங்கரன்] [24th March 1964]

சீக்கிரத்திலே செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் பூரணமாக இந்த வரி விதிப்பை மாற்றி அமைக்க சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் எல்லாவற்றையும் பூரணமாக செய்துவிட முடியாது. அப்போதைக்கப்போது ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டிய நிலைதான் இருக்கும். அதையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, நம்முடைய ராஜ்யத்திலே புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் தொழிற்சாலைகளுக்கு பாதகம் ஏற்படாத நிலையில் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே அந்த அளவில் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இப்பொழுது சபை முன் இருக்கும் மாறுதல்களை வரவேற்று முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். நஞ்சண்டராவ்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது பருத்தி நூலுக்கு விதிக்கப்படும் வரி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்று சொல்லி தப்புப் பிரசாரம் நடைபெறவதாக சமீபத்திலே கேள்விப்பட்டேன். அப்படித் தப்புப் பிரசாரம் செய்வதற்கு இப்பொழுது சந்தர்ப்பமும், இடமும் கிடையாது. நூலுக்கு அதிகமான வரி சர்க்கார் போடுகிறது. அதனால் பருத்தி நூலை வாங்கக் கூடாது என்று திண்டுக்கல், கோயம்புத்தூர், முதலிய இடங்களில் தேக்கம் ஏற்பட்டு இருப்பதாக தெரிகிறது. இதிலே சர்க்கார் எந்த நோக்கத்தோடு செய்கிறார்கள். இண்டர்ஸ்டேட் வியாபாரம் பாதிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் செய்கிறார்கள். அதனால் நம் மாநிலத்தில் எந்த பாதகமும் கிடையாது. ஆகவே வியாபாரிகள் மத்தியத்தில், தப்பு அபிப் பிராயம் இருக்கக்கூடாது. பொது கல்வி, பொது அறிவு, பொது மனப்பான்மை இவை வளர அரசாங்கம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வரி விதிப்பினால் கைத்தறிக்கு பாதகம் ஒன்றும் இல்லை. அப்படி ஏதாவது பாதகம் ஏற்பட்டால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி அளிப்பதாக சர்க்கார் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே தப்புப்பிரசாரம் நடந்தால் அதை வியாபாரிகள் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

SRI V. S. S. MANI rose . . .

MR. SPEAKER: According to the Assembly Rules, no hon. Member can talk for a second time.

SRI M. V. KARIVENGADAM rose . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member can speak but he did not get up earlier.

10-00 a.m. SRI M. V. KARIVENGADAM: Sir, I want to move an amendment.

MR. SPEAKER: I do not allow it now.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member can move it when the clauses of the Bill are taken up for consideration.

24th March 1964]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்ற நேரத்தில், நமது மாநிலத்தில் கைத்தறித் துணிகளின் விற்பனைக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் ரிபேட்டை விட அதிகமாக ரிபேட் தரப்படும் என்கிற முறையில் சொன்னார்கள். எந்த அளவுக்கு அது உயர்த்தப்படும், எப்பொழுதிருந்து அது கொடுக்கப்படும் என்பதையும் அவர்கள் விவரமாக சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். இந்த விஷயத்தை மட்டும் நான் அவர்களிடமிருந்து அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி: பாயிண்ட் ஆர்டர் இன்ஸ்பெக்டர்மேஷன், ஸார், செயற்கைப் பட்டு தூலுக்கு 1 சத விகிதத்திலிருந்து 2 சத விகிதமாக வரி உயர்த்தப்படுகிறது. நமது மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு துணி விற்கும்போது 2 சத விகிதம் வரி உயர்த்தப்பட்டால் நமது மாநிலத்திற்கு ஓரளவு வருமானம் வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தான் நமது மாநிலத்திற்கு அதிகமான செயற்கைப் பட்டு வருகிறதே தவிர, இந்த மாநிலத்திலிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குப் போவது இல்லை. ஆகவே, அசல் மசோதாவில் இருப்பதுபோல், 1 சத விகிதம் என்று இருந்தாலே போதுமானது என்று நான் கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் தெரிவிக்கவேண்டும்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதன் முதலாக, 'என்ன சலுகை கொடுக்கிறோம்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு முதலில் பதில் சொல்லலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இரண்டு வாரங்களுக்கு கைத்தறி விற்பனைக்கு நாம் ரிபேட் கொடுக்கிறோம். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, 'மூன்று வாரங்களுக்கு உயர்த்தப்படும்' என்று சொன்னார்கள். இது மாத்திரம் அல்ல. இன்னும் ஏதாவது தேக்கம் ஏற்பட்டாலும், ஸ்டேட் ஹாண்டிலும் சொஸைட்டி மூலமாகப் பணம் அட்வான்ஸ் செய்து, தேக்கத்திற்கும் நிவாரணம் அளிப்பதற்கு வசதிகள் செய்யப்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதேபோல், கடந்த ஆண்டு களிலும் நாம் செய்து வந்திருக்கிறோம். அதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான நிதி இப்பொழுது கிடைக்கும் காரணத்தால், குறிப்பாக நமக்கு சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமாக அதிகமாகக் கிடைக்கும் நிலைமையினால், இன்னும் நிதி கூட, வேண்டிய அளவுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து 'கோன் யார்ன்' னுக்கு மாத்திரம் 2 சத விகிதம் வரி விதித்தால் என்ன? என்று கேட்கப்பட்டது. விற்பனை வரி இலாகா நிர்வாகம் செய்வதில் இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்களை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். டிஸ்க்ரிமினேஷன் இருக்கக் கூடாது என்பது ஒன்று. அமூல் நடத்துவதில் ஹாஸ்டென்ட்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [24th March 1964]

இருக்கக் கூடாது என்பது இரண்டாவது. மில்களில் எக்ஸைஸ் ட்யூடி போடும் போது, ஓரளவுக்கு கோன் யார்ன்னுக்கும் ஹாங்க் யார்ன்னுக்கும் எக்ஸைஸ் ட்யூடி போட முடியும். மில்களில் அது உற்பத்தி ஆகிறது. ஆனால், வியாபாரத்திற்கு 'பாக்' செய்யப் பட்டு, அது மில்லைவிட்டு வெளியே வந்துவிட்டால், அதிலே உள்ளதுக் குள்ளே இருப்பது கோன் யார்ன்னா? ஹாங்க் யார்னா? என்று கண்டு பிடிக்க முடியாது. ஒவ்வொரு கட்டிலிருந்தும் பிரித்துப் பார்த்து, ட்ரான்ஸ்மிட் செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், இதிலே கிடைக்கின்ற சலுகையை விடக் கஷ்டம் தான் இன்னும் அதிகமாகப் போய்விடும். ஆகவேதான், இதிலே ஹாஸ்மென்ட், அட்மினிஸ்ட்ரேஷனிலே இருக்கும் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு வரியை ஏமாற்றுவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இது செய்யப்படவில்லை.

“ஆர்ட் லில்க்குக்கு 2 சத விகிதம் வரி ஏன் விதிக்க வேண்டும்?” என்று கேட்கப்பட்டது. வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து வாங்கும்போது 2 சத விகிதம் வரி கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஆர்ட் லில்க் வெளி ராஜ்யங்களுக்குப் போகவில்லை. போனால், இரண்டு சத விகிதம் அவர்கள் கொடுக்கட்டும் என்று சொன்னால் தப்பு இல்லை. இன்று நிலைமை எப்படி என்றால், வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஆர்ட் லில்க் வரும்போது மத்திய விற்பனை வரி கட்டித்தான் வாங்குகிறோம். இரண்டு சத விகிதம் கட்டித்தான் வாங்குகிறோம். அதேபோல், நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்குச் செல்லுமானால், அல்லது நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே அது விற்பனை ஆகுமானால், அதற்கு 2 சத விகிதம் விற்பனை வரி என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. பொதுவாக, இந்த யார்ன் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே யூனிட்பார்ம் ரேட் இருப்ப தால்தான் இதை அமுல் படுத்துவதில் சலபம் ஏற்படுமே தவிர, மற்றப்படி ஒவ்வொரு யார்ன்னுக்கும் தனி என்றால் ‘இவேஷன்’ ஏற்படும், அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் கஷ்டம் ஏற்படும், ஹாஸ்மென்ட் முதலியவைகள் எல்லாம் ஏற்படும்.

“ட்ரெய்லர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுக்க முடியுமா?” என்று கேட்டார்கள். மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் டாக்ஸேஷனில் ஏதாவது சலுகை கொடுக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், விற்பனை வரியிலே சலுகை கொடுக்க இயலாது. அதற்கு வேறு பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரிபேட் கொடுப்பதிலே அதிகமான நன்மை இல்லை என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஓரளவு ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த அபிப்பிராயம் நீண்ட காலமாக உண்டு. அதனால்தான் மற்ற ராஜ்யங்களில் இல்லாத ப்ராவிடென்ட் ஃபண்டு திட்டத்தை வீவர்களுக்கு நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். சற்றேறக்குறைய 50 லட்சம் முதல் 60 லட்சம் ரூபாய் வரையில் நாம் ரிபேட்

24th March 1964] [ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை நாம் தறிக்காரர்களுக்குக் கொடுப்போமானால் அதுவே ஒரு பெரிய வசதியாக இருக்கும். ஏன் ரிபேட் கொடுக்கிறோம்? மில் துணியோடு கைத்தறித் துணி போட்டி போட முடியவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால், கைத்தறித் துணி குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக ரிபேட் கொடுக்கிறோம். இது வீவர்களுக்கோ, மாஸ்டர் வீவர்களுக்கோ போகவில்லை. உண்மையாகவே பர்ச்சேஸர்களுக்குத்தான் இது போகிறது. யார் கைத்தறித் துணி வாங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு இது போகிறது. இதனால் ரிபேட் முறையை நாம் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள், முழு விஸ்டையுமே மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அந்த விதமான பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைத்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடி காரணமாக, எந்த விதமான குழப்பத்தையும் உண்டாக்கக் கூடாது என்பதற்காக அந்தப் பரிசீலனையை நாம் இப்பொழுது செய்யவில்லை.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நஞ்சண்ட ராவ் அவர்கள் சொல்கிற போது, 'இதைப்பற்றி தவறான கருத்துக்களெல்லாம் பரப்புகிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அதுதான் ஜனநாயகத்தினுடைய அடிப்படை உரிமை. என்ன என்ன நல்ல காரியம் செய்தாலும் அதைப்பற்றி தவறான அபிப்பிராயங்களைப் பரப்புவதற்குக்கூட எதிர்க் கட்சிகளுக்கு உள்ள உரிமையை நம்மால் பரிசீலனை முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள்தான், 'அந்த விதமான நிலைமை இல்லை' என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர, இதை யாரும் தடுக்க முடியாது. குறிப்பாக ஒன்று மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த வரி விதிப்பினால் எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படவே ஏற்படாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏற்படும் பாதகம் மிகக் குறைவு. அந்தக் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்கெனவே எடுத்து முடிவு செய்துவிட்டது. அந்தக் கஷ்டங்கள் ஒன்றும் ஏற்படாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும் முடியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964), be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

[24th March 1964]

Clause 2.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI M. V. KARIVENGADAM : Sir, I move the following amendment :—

“ In item (ii) , for the figure ‘ 2 ’, substitute the figure ‘ 3 ’.”

SRI V. S. S. MANI : I second the amendment, Sir.

SRI N. P. SENGOTTUVELU : Sir, I move the following amendment :—

“ In item (iii) of clause 2, delete the figures and word ‘ 26, 27 and 29 ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சில பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரியில் இருந்த பல முனை வரிகள் விதிப்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துள்ளதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர் அதைக்காண்டு வந்ததற்குக் காரணம் கூறுகிறபோது பல வியாபாரிகள் பல முனை வரிகளைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் பல முனை வரிகளுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற பொருள்களில் சிலவற்றுக்காவது விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். அப்படிப்பட்ட பொருள்களில் all kinds of ice-fruits, biscuits and cakes—இவை நடுத்தர வர்க்கத்தையும், கீழ்த்தர வர்க்கத்தையும் பாதிக்கக் கூடியவை. இந்தப் பொருள்கள் மக்களுடைய ஆரோக்கியத்திற்கு இன்றியமையாதவை. ஆகவே இவற்றுக்காவது விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மேலும் மரம் போன்ற பொருள்கள் நடுத்தர மக்களுக்கு வீடு கட்டவும், பிற பொருள்களைச் செய்து கொள்ளவும் மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் பல முனை வரியில் இருந்து இப்படிப்பட்ட பொருள்களுக்கு விலக்கு ஏற்பட நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கரிவேங்கடம் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் இதனால் பலன் அடைகிறவர்கள்

24th March 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

பிற ராஜ்யத்தில் இருந்து நம் ராஜ்யத்திற்கு வந்து வாங்குகிற வியாபாரிகள்தான். இதை முன்பே விளக்கிவிட்டேன். ஆகவே அவரது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை.

இரண்டாவது திரு. செங்கோட்டுவேலுவினுடைய திருத்தம் சரியாகக்கூட இல்லை. அவரது திருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால்

“In item (iii) of Clause 2 delete the figures and words “26, 27 and 29” என்பதனால் அதை

எடுத்தால் 3 சத விகிதம் ஒரு முனை வரியாக இருக்கும். நான் ஷெட்யூலில் இருப்பதை நீக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். நீக்கினால் பலமுனை வரி வரும். இவரது திருத்தப்படி இதை நீக்கினால் ஒருமுனை வரியாகப் போய்படும். ஆகையால் இந்தத் திருத்தமே சரியானதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கொள்கை அளவில் பார்த்தாலும் இன்றைய தினம் மக்களுக்கு இன்றியமையாத பால் போன்ற பொருள்களுக்குக்கூட 1 சத விகிதம் வரி போடுகிறோம். அப்படிப் போடுகிறபோது இதற்கு வரி வேண்டாம் என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே இதை எதிர்க்கின்றேன்.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு: நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தப்படி இந்தப் பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரி இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

MR. SPEAKER: An amendment cannot go directly against the clause; it cannot nullify the clause itself.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member can oppose the clause. But he cannot amend the clause by using the word “not” thereby negating the very proposition.

The amendment of Sri M. V. Karivengadam was put and lost.

The amendment of Sri N. P. Sengottuvelu was by leave withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964) be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[24th March 1964

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1964-65—*cont.*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஐந்து மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் 3½ மணி அவகாசம்தான் இவற்றுக்கு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவரோடு பேசியபோது அவர்களும் அதிகமான உறுப்பினர்கள், வன இலாகா மானியக் கோரிக்கைகளிலும், சிங்கோடு மானியக் கோரிக்கையிலும் பேச விரும்புகிறார்கள் என்றார். ஆகவே முதலில் அந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதிகமான உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளவும் முடியும். இந்த மூன்று மானியங்களுக்கும் போதும் நேரத்தை விட்டு பாக்கியுள்ள நேரத்தில் கதர், நீதி பரிபாலனம் ஆகிய மானியங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே முதலில் வன இலாகா, சிங்கோடு ஆகியவற்றின் மானியக் கோரிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(1) DEMAND No. XXI—CINCHONA.

(2) DEMAND No. XXXV—FOREST DEPARTMENT.

(3) DEMAND No. XLIV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-
RADIAR: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,55,900 under Demand No. XXI—Cinchona”.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, “தொடர்ந்து நஷ்டத்தை தவிர்க்க தவறியதைப்பற்றி விவாதிக்க” நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிகின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 29,55,900 under Demand No. XXI—Cinchona be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-
RADIAR: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து: தலைவர் அவர்களே, “நமது மாநில காட்டு வளம் போதுமான அளவில் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க” என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department be reduced by Rs. 100.”

24th March 1964]

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-
RADIAR : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 71,81,500 under Demand No. XLIV—Capital outlay on
Forests.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, விறகு, மரக்
காடுகள் ஏற்படுத்த ஒதுக்கிய தொகையை அதிகமாக்க வேண்டு
மென வலியுறுத்த நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்
கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 71,81,500 under Demand
No. XLIV—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before
the House for discussion.

* திரு. மு. பொ. வடிவேல் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர்
அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானி
யத்தின்மீது எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொடுத்துள்ள
வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல
விரும்புகிறேன். காடுகளை அழிக்கின்ற வேலை நம்முடைய மாநிலத்
திலே ஏராளமாக நடைபெற்று வருகிறது. கள்ளத்தனமாகக்
காடுகளில் புகுந்து ஹீரகுகளை வெட்டுவதாலும், வெள்ளாடுகளை
மேயவிடுவதாலும், கண்ணுக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ காடுகள்
அழிந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.
இவற்றைத் தடுக்க அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டு
மென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர்
அவர்களுடைய அறிக்கையிலே ‘காட்டு வளங்களை எல்லாம்
தேசியச் செல்வமாக மதிக்க வேண்டும்’ என்று குறிப்பிட்டிருப்பது
வரவேற்கத்தக்கது. முன் காலத்தில் எல்லாம் மாதம் மும்மாரி
மழை பொழிந்தது என்றால் காடுகள் அதற்கு முக்கிய காரணமாக
இருந்தன. ஆனால் இப்போது காட்டு வளம் குறைந்திருப்பதன்
காரணமாக நாட்டில் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விவசாயம்
பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்
காரணத்தால் நாடும் நாட்டு மக்களும் செழிப்புறும் நிலைமை
இல்லை. இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தின் மொத்த நிலப் பரப்
பில் 17 சத விகிதத்திற்கும் குறைவாகவேதான் காடுகள் இருக்
கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே கூறியிருக்
கிறார்கள். அதை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1962-63-ம் ஆண்டு 1168 டன் சந்தன மரங்கள் விற்பனை
ஆகியிருக்கின்றன. அதன் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம்
வந்திருக்கிறது. அந்தச் சந்தன மரங்கள் 1963-வது ஆண்டி
விருந்தே ஸ்பைக் என்ற வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [24th March 1964]

அதனால் சந்தன மரங்கள் வெகு வேகமாக அழிந்து வருகின்றன. ஜவ்வாது மலையில் சந்தன மரங்கள் ஸ்பைக் என்ற வியாதியால் பெரும் அளவில் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நீடித்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான வருமானம் தரக்கூடிய சந்தன மரங்கள் அழிந்து போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வியாதியைப் போக்குபவர்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்தியாவது இந்த வியாதியைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள யில் வைக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜவ்வாது மலையில்தான் சந்தன மரம் 40 சத விதிகத்திற்கும் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அங்குதான் சந்தன மரங்கள் அதிக அளவில் ஸ்பைக் நோயால் பிடிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, டெங்கனி கோட்டையில் வைக்கப்படும் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஜவ்வாது மலையில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையில் அடிவாரத்தில் ஆலங்காயம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான தொழிலும் இல்லை. அந்த மலையில் சந்தனம், மூங்கில், வாரை போன்றவை இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கு ஒரு சந்தன எண்ணெய் உற்பத்திச் சாலையையும், பழுப்பு நிற பேப்பர் தயாரிக்கும் மில்லையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிடம் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஒப்படைக்கப் படுகின்றன. அவ்வாறு ஒப்படைக்கப்பட்ட பகுதிகளில் காடுகளும் இருக்கின்றன. நெல்லிவாசல், புங்கம்பட்டு, புதூர்காடுகளும் பஞ்சாயத்து புறம்போக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அந்தக் காடுகளைப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். அவ்வாறு ஏலம் விடுவதைக் காட்டி இலாகா அதிகாரிகள் தடை செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாகப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இந்த மாதிரி 3, 4 தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்கு வெஸ்ட் செய்யப் பட்ட இந்த புறம்போக்கு காடுகளையெல்லாம் காட்டிலாகாவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாயக்கனூர் ஜாகீரில் 1,700 ஏக்கர் பாப்புள்ள காடுகள் இருந்தன. அந்தக் காடுகளையெல்லாம் ஜாகீர்தார்கள் விற்பனை செய்கிறார்கள். அவற்றை விற்பனைக்கு வாங்குகிறவர்கள் காட்டைச் சிறுக சிறுக அழித்து வருகிறார்கள். இதைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்கு மணியக்காரர், கர்ணம் போன்றவர்கள் மனுக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். புகார் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாளது வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்

24th March 1964] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

பட்டவில்லை. இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி அந்தக் காடுகளை அழிக்காமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் மலையாளிகள். பீம குளம் பஞ்சாயத்து, நாயக்கனூர் பஞ்சாயத்து ஆகியவற்றில் மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மலையாளிகள் என்ற விஷயம் சேர்க்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. அவர்களையும் மலையாளிகள் என்று பிரகடனப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலைக்குப் போக நான்கு வழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஆலங்காயம் வழியாக; இரண்டாவது ஆண்டியப்பனூர் வழியாக; மூன்றாவது சிங்காரப் பேட்டை வழியாக; நான்காவது போளூர் வழியாக. மூன்று இடங்களில் கேட் இல்லை. ஆலங்காயம் வழியில் மட்டும் கேட் இருக்கிறது. அந்த வழியாக யார் சென்றாலும் கையொப்பமிட வேண்டும். இரவு ஏழு மணிக்குள் திரும்பிவிட வேண்டும். ஏழு மணிக்கு மேல் திரும்ப முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஏழு மணிக்கு மேல் திரும்ப வேண்டுமென்றால் ஸ்பெஷலாக அதிகாரிகளிடம் அனுமதி பெற்றால்தான் திரும்பி வர முடியும். அந்த மலையில் பத்தாயிரம் மக்களுக்கு மேல் வசிக்கிறார்கள். பிரசவ வேதனையின் காரணமாக இரவு ஏழு மணிக்கு மேல் வருகின்ற தாய்மார்களைக் கூட அனுமதிப்பதில்லை. அவர்கள் பொழுது விடியும் வரை காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக பிரசவிக்க முடியாமல் தாய்மார்கள் இறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி ஜில்லா அபிவிருத்தி கமிஷன் கூட்டத்தில் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கூடக் கொண்டு வரப் பட்டது. அதிகாரிகள் சொல்லும் காரணம் எல்லாம் சந்தன மரங்கள் திருடு போய்விடும் என்பது. அந்த மலைக்கு நான்கு வழிகள் இருக்கும்போது கேட்டே இல்லாத மற்ற வழிகளில் திருடு போகாதது இந்த வழியில் மட்டும் திருடு போய்விடும் என்று சொல்வது நம்ப முடியாத செய்தியாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒன்று அந்த வழியில் உள்ள 'கேட்டை எடுத்துவிட வேண்டும்; இல்லையென்றால் இரவானாவும் பகலானாவும் அந்த வழியாக வரக்கூடியவர்களை சோதித்து வெளியே வருவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். மலை மேலே இருக்கும் அந்த மலையாளிகளுக்கு ஒரு ஜதை எருது கொடுத்துவிடுவதாலோ, ஊடுகள் கட்டிக் கொடுத்து விடுவதாலோ, கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்து விடுவதாலோ மட்டும் பயன் எற்பட்டு விட முடியாது. அவர்கள் நாகரீக மக்களாக ஆக்கப்படவேண்டும். அதற்குப் பஸ் போக்குவரத்து இருக்கவேண்டும். பஸ் போக்குவரத்து வேண்டுமென்று ஜில்லா அபிவிருத்திக் கமிஷன் கூட்டத்தில் சொல்லும்போது காட்டிலாக அதிகாரிகள் 'அந்த வழியாகப் பஸ் போனால் சந்தன

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [24th March 1964]

மரங்கள் திருட்டுப் போக வழி ஏற்படும்' என்று டெக்னிகல் அபி-
ஜக்ஷன் செய்தார்கள். மைசூர் காடுகளில் எல்லாம் பஸ் போக்கு
வரத்து இருக்கும்போது ஜவ்வாது மலையில் மட்டும் பஸ் போக்கு
வரத்து இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு என்ன காரணம்
என்று புரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த மலையில்
வசிக்கக் கூடிய மலையாளிகள் மீது அக்கறை இருக்குமானால் உட-
னடியாக பஸ் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெக்கனமலை என்ற மலை ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்தில் இருக்கிறது.
அந்த ஊரைச் சுற்றிக் காடுகள் வளர்க்கப்படுவதற்கு முயற்சிகள்
எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு காடுகளை வளர்ப்ப
தற்கான முயற்சிகளைச் செய்யும்போது ஊரில் எல்லை ஓரத்தி-
லிருந்தே காடுகளை வளர்க்க முற்பட்டிருப்பதால் அங்கு வசிக்கும்
மக்கள் விடுகள் கட்டிக் கொள்ள இடைஞ்சலாக இருக்கிறது.
இதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டு-
மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்டிலாகாவில் வேலை செய்யக் கூடிய காட்டுகளுக்கும், வாட்சர்
சர்களுக்கும் மிகக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த
அறிக்கையிலே காடுகளில் வெள்ளாடுகள் இப்போது மேய்வதில்லை
என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்தில்
உள்ள நரசிங்கபுரம் ரிசர்வ் காடுகளில் வெள்ளாடுகள் மேய்ந்து
கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அந்தக் காட்டுகளுக்கும், வாட்சர்
களுக்கும் சம்பளம் குறைவாக இருப்பதால் இந்த நிலை இருக்-
கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்க அவர்களுடைய சம்பளத்தை
உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு
என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். துரைபாண்டி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
மத்திரியவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரித்-
தையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படு-
கிறேன். நாங்குநேரி தாலுகாவில் களக்காடு மலையில் ஏழு மைல்
தூரத்தில் செங்கல்தேரி என்ற இடம் இருக்கிறது. அங்கு முன்
காலத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக ஒரு பங்களா கட்டப்-
பட்டது. அந்தப் பங்களாவுக்குப் போக குதிரைப் பாதை என்ற
பாதை இருந்தது. அந்தப் பாதை இப்போது செப்பனிடப்-
பட்டாமல் இருக்கிறது. அங்கு போவதற்கு சங்கடம் நேரிட்டு
அதன் காரணமாக சர்க்காரால் அந்த ஏழு மைல் தூரத்திற்கு ஒரு
ரோடு போடப்பட்டது.

10-30 அந்த ரோடு பாதியில் நின்று விட்டது. தற்சமயம் மேற்குத்
ச.ம. தொடர்ச்சி மலைப் பக்கம், அங்கு போகவோ அல்லது அங்கு
என்னென்ன விளைகிறது, என்னென்ன கனிப் பொருள்கள் அதிக
மாகக் கிடைக்கிறது, என்று திட்டவட்டமாக தெரியாமல் இருக்

24th March 1964] [திரு. என். துரைபாண்டி]

கிரார்கள். கிட்டத்தட்ட 300 ஏக்கர் இப்போது லீசுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். தேயிலை, காப்பி போன்ற வஸ்துக்களை உருவாக்குவதற்கு. நிறைய நிலங்கள் சாகுபடியாகாமல் அந்த மலையில் இருக்கிறது. அதை எடுத்து சர்க்கார் மூலம், தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை உருவாக்குவதற்கு அங்கு குச்சிகள் கிடைக்க மார்க்கம் இருப்பதால், தீக்குச்சிக்கான மென் மரங்களை அங்கு உற்பத்தி செய்தால் நல்லது. தாம்பரபரணி ஆற்றோரத்தில் நிறைய தேக்கு மரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒருசில வருடங்களுக்குள்ளாக மலையில் உற்பத்தியாவதைவிட ஆற்றோரத்தில் நன்றாக விளைகிறதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே ஆற்றோரத்தில் காலியாக இருக்கக்கூடிய எல்லா இடங்களிலும், குளக்கரையோரம், புறம்போக்கு நிலங்கள் இவற்றில் தேக்கையும், சவுக்கு மரங்களையும் வைத்தால் நாம் அதிக பயன் அடைய முடியும். நாட்டின் வளத்திற்கு மிருகங்கள், பறவைகள் இவை அவசியம் என்பதை நாம் அறிவோம். மூன்றடைப்பு, பூந்தகுளம் இவ்விடங்களில் நிறையப் பறவைகள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. உண்மைதான். மழைகாலத்தில் செங்கநாரை, தாறு இவை அல்லாது பல பல ஜாதிப் பறவைகள் அங்கு காணப்படுகிறது. பின்னால் அவை எங்கு போய் மறைகிறது என்று தெரியவில்லை. குளத்தில் தண்ணீர் இருக்கும் போது, அவற்றிற்கு வேண்டியதான தண்ணீர் கிடைப்பதால், அவை அங்கு வருகின்றன. 1912-ல் இருந்து பறவைகளை பாதுகாக்க சட்டம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். மூன்றடைப்பு, பூந்தகுளம் இவ்விடங்களில் பறவைகளைப் பாதுகாக்க சர்க்காரிலிருந்து எவ்வித பாதுகாப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கிராம மக்களின் கிராமக் கட்டுப்பாடு காரணமாக அப்பறவைகளுக்கு எவ்வித இடையூறும் இன்றி காக்கப்பட்டு வருகிறது. கூந்தகுளத்தில் தீபாவளி, கல்யாணம் போன்ற எந்த விசேஷம் வந்தாலும் வெடி வைக்கக் கூடாது என்பது கிராம சட்டம். அதைக் கடந்த ஆண்டு அது மீறப்பட்டு தீபாவளிக்கு வெடி வைத்ததின் காரணமாக சில பறவைகள் பறந்து போய் விட்டன. ஏன் வெடி வைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் எங்கள் இஷ்டம் போல் செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் அரசியல் காரணமாக நாட்டின் நன்மையைக் கவனியாமல், கெடுதலை உண்டாக்குவதற்கு சிலர் தூண்டி விட்டு இப்போது வெடி வைக்கிறார்கள். அங்கு பறவைகள் இரவு 9 மணிக்கு கடற்கரையோரம் பறந்து சென்று காலை 4 மணிக்குத்தான் கூட்டுக்கு வந்து குஞ்சுகளுக்கு இறை கொடுக்கிறது. குஞ்சுகளுக்கு கொடுக்கும் இறை கடல் மீன் என்று தெரிய வருகிறது. மரங்களுக்கு அடியில் எவ்வளவு மீன் கீழே விழுந்திருந்தாலும் அதைப் பொறுக்கக் கூடாது என்று கிராமத்தில் கட்டுப்பாடு வைத்திருந்தார்கள். இன்று அவை பொறுக்கப்படுகிறது. நாளை துப்பாக்கியால் அவற்றை சுடவும் செய்வார்கள். இவ்விதமான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மூன்றடைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு இன ஜாதிப் பறவைகள் மட்டும்தான் ஒருசில காலங்களில் இருக்கிறது. மற்ற பறவைகள்

24th March 1964] [திரு. என். துரைபாண்டி]

பறந்து போய் விடுகின்றன. குளத்தில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் பறவைகள் எல்லாம் பறந்து போய் விடுகின்றன. ஆகவே இந்த இரண்டு இடங்களிலும், மணிமுத்தாறு இருப்பதால், இந்த இரண்டு இடங்களில் உள்ள குளங்களில் எப்போதும் தாராளமாக தண்ணீர் வற்றாது இருக்கும் நிலையில், கோடை காலத்திலும், ஆடை காலத்திலும் தண்ணீர் நிறைய இருக்கும்படியான நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி பாதுகாப்பு கொடுத்தால் தான் பல ஜாதிப் பறவைகள் அங்கே வந்து அப்பகுதி வளப்பை அளிக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு என் சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, காட்டிலாகா மான்யத்தின் மீது நான் என் கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் காடுகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு மரங்களே இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மரங்களைப் பாதுகாக்கவும், அழிக்கப்பட்ட இடங்களில் மரங்களை மறுபடியும் வளர்க்கவும், வளர்க்கப்படுகிற மரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு ஆங்காங்கே சர்க்காரிலிருந்து காவர்காரர்களை நியமித்து அதை நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்டிலும் ஒப்படைத்து நல்லமுறையில் அவற்றை பாதுகாத்தாலெழிய கிராமப்புறங்களில் பஞ்சமும், பட்டினியும் ஏற்பட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கும். மரங்கள் இல்லை என்றால் அங்கு மழை பெய்வது குறைவாக இருப்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே கிராமப்புறங்களில் மர வளர்ப்பு விஷயத்தில் மிகமிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏரி, உள்வாயிலும், புறம்போக்கு நிலங்களிலும் காடுகளை புதிதாக வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் பயன்படுத்தி காடு வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களின் உரத்தழைகளை வைத்து பயிர் செய்யவேண்டும். அப்படி உரத்தழைகளை வைத்து பயிர் செய்தால்தான் விவசாயம் நல்லமுறையில் மேம்பாடு அடைய முடியுமே தவிர உரத்தழை இல்லாமல் ரசாயன உரத்தை மட்டும் விவசாயிகள் கையாண்டு கொண்டிருந்தால் நிலத்தில் வளம் ஏற்படாது, விவசாயத் தரமும் ஒங்காது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியிலும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் ஏராளமான பசைமரங்கள் இருந்து அவை அழிக்கப்பட்டு எல்லாம் சுண்ணாம்புக் கால்வாய்களில் போட்டு பசை மரமே இல்லாத நிலை வந்து விட்டது. இந்த மன்றத்தில் பல முறை இது பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் அதுபற்றி கவனம் செலுத்தவில்லை. என்பதற்காக வருந்துகிறேன். பசைமரம் மிக மிக பிரயோசனகரமானதாக இருக்கிறது.

24th March 1964]

[கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

எங்கள் பிரதேசத்தில் வீடுகள் எல்லாம் 99 சதவிகிதம் பனைமரத் தால் வேயப்பட்டிருக்கிறது பனை மரத்தால் கைகள் போட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பனைமரத்தில் அருமையான உணவுச் சத்து இருக்கிறது. வெளிநாடுகளுக்கு இதைக் கொண்டு போய் காண்பித் தால் இதை எப்படி வளர்ப்பது, எங்கு கிடைக்கிறது என்று புகழும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த பனைமரம் இன்று கவனிப்பாரற்று அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து எங்கள் பிராந்தியத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து அந்தப் பனைமாங்களை நேராகப் பார்த்து அவை அழிக்கப்படாமல் அதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து ஒரு டிப்பார்ட்மென்டை ஏற்படுத்தி பனைமா அபிவிருத்தியை கிராம புறம்போக்குகளில் ஏற்படுத்தி நாடு வளம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம கைத்தொழில் செய்வதற்கு பனைமரம் மிக மிகப் பிரயோஜனமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு தண்ணீரே தேவை இல்லை. அதை நட்டு மழை காலத்தில் பிழைக்க வைத்து விட்டால் பின் தண்ணீரே தேவை இல்லை. ஓரளவு மட்டும் கன்றாக இருக்கும்போது கவனம் செலுத்தினால் போதும். மரம் வளர்ந்த பிறகு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் அதற்கு தேவையில்லை. அந்த மரங்களுக்காக ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தி பனைமரம் வளரம் ஏற்படுகிறவரையில் அதைக் கண்டிப்பாக வெட்டக் கூடாது என்று சட்டம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக தேவைப்படுவது கால்நடைகள். இப்போது கால்நடைகளுக்கு எல்லாம் மேய்ச்சல் தரை இல்லாமல் செய்து விட்டது அரசாங்கம். பனைமாங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களையும் அழித்து தென்னை சாகுபடி செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். பனை மாங்கள் இருக்கிற இடங்களை அழித்து தென்னை சாகுபடி செய்யக் கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் கால் நாட்டன்குடி புதுப்பட்டினம் பகுதியில் காட்டு இலாகாவினால் 3,000 ஏக்கர்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலங்கள் எல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று சொல்லி காட்டு இலாகாவினர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக இப்போது கால்நடைகள் மேய்வதற்கு கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. கால்நடைகள் விட்டைவிட்டு வெளியே போவதற்கு கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி இந்த நிலங்களில் போய் மேயும் போது காட்டு இலாகாவினர் கேஸ் போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த விதமான தொந்தரவு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த 3,000 ஏக்கர் நிலத்திலும் தென்னை சாகுபடி செய்வதற்காக பாரஸ்ட் இலாகாவிலிருந்து வாங்கவேண்டும் என்று கலெக்டர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து இந்த 3,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் தென்னை சாகுபடிக்காக மாற்றி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[24th March 1964

[திரு. கே. ஆர். கரியமங்கலம் அம்பலம்]

அந்தப் பகுதியில், பழைய ஜமீன் காலத்தில், இருந்த நிலங்கள் பலவற்றையும், பட்டா இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பலவற்றையும், வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலத்தையும்கூட காட்டிலாகா தங்களுடைய டிபார்மெண்டில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களில் முன்பு தோட்டங்கள் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். தோட்ட மரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட இடங்களை எல்லாம் காட்டு இலாகா எடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அங்கேயிருக்கின்ற காட்டு இலாகா அதிகாரிகளிடம் போய் கேட்டால், அவர்கள் கவனிப்பதே இல்லை. நாங்கள் அப்படித்தான் எடுப்போம், நீங்கள் அப்பறம் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், வேண்டுமானால் மினிஸ்டரிடம் போய் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, பழைய பட்டாதார்களுக்கே பட்டா போட்டுக் கொடுக்க முடிவு செய்யவேண்டும். குறிப்பாக மீனவர்களுக்கு, அவர்கள் கடலில் போன நேரம் போக பாக்கி நேரங்களில் தோட்டம், தோட்டமரங்கள் வைப்பதை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு பிழைப்பதற்கு ஏதாவது வழி இருந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அதுவுமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அவர்களுக்கு பட்டா போட்டு கொடுக்கும்படி செய்து அவர்களே அதை அனுபவிக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஒவ்வொருவர் வீட்டின் பின்பக்கத்தில் இருக்கின்ற தோட்டங்களை கூட காட்டிலாகா சேர்த்திருக்கின்றனர். குறிப்பாக புதுப்பட்டணம் என்ற கிராமத்தில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து இதனால் கஷ்டம் அடைகின்றவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சிக்காரர்கள் கொடுத்திருக்கிற காட்டிலாகா வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை தங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலாவதாக இந்த இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற, வாட்சர், காட்டு இவர்களுக்கு வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் என்கின்ற முறையில் 8 அணா, அல்லது ஒரு ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இது 1884-வது சட்டத்தை அனுசரித்து கொடுக்கப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. இன்றைய தினம் சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் ஐந்து ரூபாய், 10 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வாடகைக்கு வீடு கிடைப்பது கஷ்டம், ஒரு கூரை வீடு கிடைக்காத நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸை அதிகப்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

24th March 1964] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

அடுத்தபடியாக, அவர்களுக்கு டிரஸ் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் வருடத்திற்கு ஒரே ஒரு டிரஸ் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக மழை காலங்களில் காடுகளில் சுற்றிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தால் திரும்பவும், அதே டிரஸ் உலர வைத்து அதன் பின்னால் அதையே தான் போட்டுக்கொண்டு காட்டுக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் காலில் கட்டிக்கொள்வதற்காக நாடா கொடுக்கிறார்கள். இது பழைய காலத்து, ராஜாக்கள் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நாடாவைப்போல் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போதுள்ள நாகரீகமான முறையில் நாடா கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று தான் காலில் போட்டுக்கொள்வதற்கு மிதியடி கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் போட்டுக்கொண்டு காட்டுக்கு போனால் வாரத்திற்கு ஒரு முறை ஆசபத்திரியில் வந்து ஆண்டி-ஸெப்டிக் இன்ஜெக்ஷன் போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு பழைய மிதியடிகளை கொடுக்காமல், போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது போல் பூட்ஸ் கொடுத்தால் நல்லது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக கால்நடை அபிவிருத்திக்காக நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவிட்டு, கால்நடை பண்ணைகள் போன்ற வற்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக பஞ்சாயத்து மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்கள் இவைகள் எல்லாம் கால்நடை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று பல வேலைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் மாட்டை ஓட்டிச்சென்று மேய்ப்பதற்கு ஒரு கட்டணம் வைத்தாலும் கூட நல்லது. இந்த விதத்தில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை போக்குவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பலர் பரம்பரையாக வைத்துக்கொண்டிருந்த நிலங்கள் எல்லாம், அவர்களுக்கு சொந்தமாக பத்திரம் இருந்தும் கூட, இதை சர்வே செய்கிற நேரத்தில் அவைகளை நிருபிக்க முடியாத ஒரு டீழ்நிலை, அல்லது நிருபிக்க தவறியதன் காரணமாக காட்டிலாகா இந்த நிலங்களை எல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. கேட்டால் இவைகள் எல்லாம் ரெவின்யூ ஃபாரஸ்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவில் போய் கேட்டால் எங்களுக்கு இதில் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை, காட்டிலாகாவிடம் தான் கேட்ச் வேண்டும் என்று கையை விரிக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பல ஏழை குடும்பங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி பகுதியிலுள்ள வர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ஜமீன் இனாமாக இருந்த கிராமங்களிலுள்ள ஏரிகளுக்கு வடிகால்கள், வாய்க்கால்கள் இருந்தன. இவைகளை இப்போது சர்க்கார்

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [24th March 1964]

எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அந்த வாய்க்கால்களை புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று கிராம மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இதற்காக அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து போர்ட் தீர்மானம் நிறைவேற்றி கிறது, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி காட்டிலாகாவுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் நாளது வரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை இதைப் பற்றிய பல நல்ல புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலும், யூனியன் கூட்டங்களிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி வரைப்படம் போட்டு அனுப்பப் பட்டிருந்தும் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

மேலும், ஏற்கனவே உள்ள பழைய பாதைகளை புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று காட்டிலாகாவுக்கு பஞ்சாயத்து போர்ட் அனுப்பினால் அதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. முக்கியமாக என்னுடைய தொகுதியில், அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை பகுதியில் மாமடக்கிச்சாலை என்று நல்ல ஆர்டிஸ்ட் எழுதிய போர்டு இருக்கிறது. 'மாமடக்கிச் சாலை மைல் 5' என்று எழுதப்பட்ட போர்டு இருக்கிறது. இந்தச் சாலை செப்பனிடுவதற்கு கனம் மராமத்து அமைச்சர் இலாகா ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்காக காட்டிலாகாவிலிருந்து அனுமதி கொடுப்பதற்கு எவ்வளவோ தொல்லைகள் இருந்து வந்தது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் இந்த சாலையை கடந்து போகவேண்டும் என்றால் பறந்து தான் போகவேண்டும். இந்த அளவுக்கு காட்டிலாகாவில் காலதாமதம் ஏற்படுத்துகிறார்கள். இவைகளை போக்குவதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மூன்று ஆண்டுகள் சாகுபடி செய்த நிலங்களுக்கு எல்லாம் பட்டா கொடுக்கவேண்டும். நடந்த சர்வேக்களில் ஏதாவது தவறுகள் இருந்தாலும், அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படக்கூடாது. அவர்களுடைய அனுபோகத்தில் இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் எவ்வளவோ நிலங்களை பெரிய பணக்காரர்களும், நிலச்சுவான்தார்களும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் சர்க்கார் நெருங்குவதில்லை. ஏழைகள் தான் முக்கியமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதை மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விறகு உற்பத்தியைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக எனக்குத் தெரிந்த வரையில், எங்கள் கிராமத்திலேயே ஒரு வண்டி விறகு முக்கால் ரூபாயிலிருந்து 3 ரூபாய்வரை விற்பவர்களுக்கிறது. இப்போது சாதாரணமாக எந்த கிராமப்

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

புறங்களில் போய் பார்த்தாலும், ஒரு வண்டி விறகின் விலை என்ன வென்று கேட்டால் 45 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார்கள். விறகுக்கு மட்டும் தானே அல்லது வண்டிக்கும் மாட்டுக்கும் சேர்த்தா என்று கேட்பதுண்டு. இந்த அளவுக்கு விலை ஏறியிருக்கிறது. இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் நகரத்தைவிட கிராமப் புறங்களில் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அரத்தாங்கியில், வந்து நெல் விற்கின்றவர்கள் நெல்லை விற்றுவிட்டு, விவசாயி ஒரு ரூபாய்க்கோ, இரண்டு ரூபாய்க்கோ விறகை வாங்கி வைத்து விடுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு விறகுப்பஞ்சம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பஞ்சாபத்துப் போர்டு புறம்போக்கு நிலங்களில் வேலக்கருவை போட திட்டம் இல்லை என்கிறார்கள். முத்திரி போடுகிறார்கள். சவுக்கு போடுகிறார்கள். எங்கே போடுகிறார்கள்? பவர் பாங்கிலே கூட பணத்தை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். விறகுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க சர்க்கார் நல்ல வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் பனை மரத்தை பற்றி, பனை ஓலை பற்றிச் சொன்னார்கள். கிராமப்புறங்களில் பார்த்தால் நூற்றுக்கு 90 விடுகள் பனை ஓலையினால் தான் கூரை போடப்பட்டிருக்கும். 1,000 ஓலைகள் 5 ரூபாய்க்கு விற்பது இன்றைக்கு 50 ரூபாய்க்கு ஆகிவிட்டது. பனை மரத்தை உற்பத்தி செய்வதில் அமைச்சர் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே போல இந்த காட்டிலாகாவிலே இன்னும் சமுதாயம் வாழ்வதற்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அத்தனையையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக வருவாய் துறை அமைச்சர் தொகுதியிலே கூட ஒரு போர்ட்டைப் பார்த்தேன். நிலகிரி தைல மரங்கள் பயிரிடப்பட்டுள்ளதாக போர்டு இருந்தது. மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் பட்டைகளைக் காணோம். அதைப்பற்றி கேட்ட போது உரித்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சருடைய தொகுதியிலேயே இந்த நிலை என்றால் என்னைப் போன்ற அங்கத்தினருடைய தொகுதியில் உள்ள காடுகளில் என்ன இருக்கும். இந்தக் குறைபாடுகளை கவனித்து நல்ல முறையில் இந்த இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையை செலவிட்டு—நாட்டிலே காட்டு வளம் இருந்தால் தான் நாட்டு வளம் ஏற்படும் என்று பண்டைய வரலாற்றைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். இந்த ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[24th March 1964

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது வேதனையோடு ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன்.

இந்த மாநிலத்திலே மக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைத் தட்டிக் கழிக்கக் கூடிய அளவில் மாத்திரம் அல்ல, புறக்கணிக்கக் கூடிய அளவில் ஒரு இலாகா இருக்கிறது என்றால் அது காட்டிலா காவைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. சுருங்கச் சொன்னால்

கனம் சபாநாயகர் : இப்போது எந்த இலாகா பற்றி விவாதம் நடக்கிறது?

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : காட்டு இலாகா பற்றித் தான். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் சொல்ல வேண்டுமானால் காட்டு ராஜா மாதிரி . . .

கனம் சபாநாயகர் : காதி இலாகா என்று சொன்ன மாதிரி தெரிந்தது. அதனால் தான் கேட்டேன். இதிலே சபாநாயகரை இழுக்கவேண்டாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் சபாநாயகரைப் பற்றிக் கூறவில்லை. அவருக்கு தான் பேசுவது பற்றி அவ்வளவு அவநம்பிக்கை. சபாநாயகர் புரிந்துகொள்வாரோ இல்லையோ என்று அந்த வகையில் தான் சொல்கிறார்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அந்த அளவிலே நாட்டு மக்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த மன்றத்திலே ஏழு ஆண்டுகளாக நான் பேசுகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் காட்டு இலாகாவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். ஒரு சில நிமிட நேரத்திலே பேசி என்ன பலன் என்று பேசாமல் இருந்து பார்த்தேன். கேள்விகளை எழுதிப் பார்த்தேன். ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. என்னுடைய குறை என்ன? நான் எதற்காகப் பேசுகிறேன்? ஏழு ஆண்டு காலமாக இந்த இலாகாவைப்பற்றி பேசுகிறேன்; 'பேசிக்கொண்டே இருக்கட்டும், பார்த்துக்கொண்டே இருப்போம்' என்று இருந்தால் அதற்குக் காரணம் என்ன? பேசுவதை சற்று புரிந்து கொண்டு பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் காட்டு வளம் வேண்டும். காட்டு வளம் இல்லாமல், காடு இல்லாமல் மழை பெய்யாது. மாங்கள் இல்லாமல் மழை பெய்யாது என்று புரிகிறது. ஆனால்

24th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ஒட்டு மொத்தமாகச் சேர்த்து நம் மாநிலத்தில் காடுகள் 17 சதவீதம் தான் இருக்கிறது என்று கொடுத்து விட்டால் என்னுடைய மாவட்டமாகிய நீலகிரியை பொறுத்த வரையில் எத்தனை சதவீதம் இருக்கிறது? ஒரு மாவட்டத்தில் 60 சதவீதத்திற்கு மேல் காடுகள் இருந்து மற்ற மாவட்டங்களில் 5 சதவீதம் கூட வளர்க்காமல் இருந்து விட்டு ஒட்டு மொத்தமாக 17 சதவீதம் இருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டு எங்கள் மாவட்டத்திலே எவ்வளவு வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவே இல்லை. திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தால் அறிக்கையிலே எந்த வருஷத்திலாவது நீலகிரியிலே எத்தனை சதவீதம் காடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுவதே இல்லை. நீலகிரியிலே மரங்கள் நடுகிறோம். கர்ப்பூர மரங்களை நடுகிறோம்; வாட்டில், பார்க் மரங்களை நடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தோல் பதனம் செய்ய அது வேண்டும். கட்டாயம் நமக்கு வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 20,000 ஏக்கருக்கு மேல் அங்கு பயிரிட்டோம். இந்த முன்னூறு திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் அதிலும் கூட 20,000 ஏக்கரில் வாட்டில் நடப்போகிறோம் என்று காணப்படுகிறது. நடுங்கள். சர்க்காரில் நடுவதையும் கூட, நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன், வீட்டுப் பக்கத்தில் நடவேண்டாமென்று அன்று கேட்கவில்லை. நான் ஒருவனே அன்று சொன்னதால் அதைக் கேட்கவில்லை. மரங்களை வெட்டுவதைப் பற்றி ஒரு சட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் நிறைவேற்றிய பின் இப்போது மற்ற அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் வீடுகளின் பக்கத்தில் நடுகிறார்களே என்று சொன்ன அந்தக் குறையை மற்ற அங்கத்தினர்களும் இனிமேல் சொல்லுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். நீலகிரியைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் காடுகளை நீங்கள் வளருங்கள், அதற்குப் பின்னால் வருகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் காடுகள் போட்டிருக்கிறோம். வீட்டுக்கு முன் 2 மரங்கள், அல்லது 5 மரங்கள், அல்லது 100 மரங்கள் என்ற முறையில் அரை ஏக்கரில் வைத்திருக்கிறோம். அங்குள்ள கிராமங்களில் நாங்கள் கடைவீதிக்குச் சென்று விறகு வாங்கும் பழக்கம் கிடையாது. எங்களுக்கு நாங்கள் வளர்ந்திருக்கும் மரங்களை வெட்ட வேண்டுமென்றால் உத்தரவு வாங்கவேண்டும். எழுதினால் எங்கே போகிறது? கலெக்டரிடம் போய் ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக 6 மாதம் சுற்றி வதித்து, ஃபாரஸ்ட் கார்ட், ரேஞ் ஆஃபீஸர் வந்து 'என்ன தருகிறீர்கள் இதை பாஸ் செய்து அனுப்புவதற்கு' என்று கேட்டு அவர் எதிர்பார்த்து, அதைக் கொடுத்தால் காரியம் ஆகும். இல்லை யென்றால் ஒரு வருஷம் ஆகும். ஒரு மரம் வெட்ட ஒரு வருஷம் ஆகிறது உத்தரவு கிடைக்க என்று எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறோம்? இந்த மன்றத்திலே எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறேன்? 'மாதா கவுடர் சொல்லுகிறார், ஆனால் நீலகிரிக்கு வந்தால் இப்போதே

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [24th March 1964]

பொட்டல் காடாக இருக்கிறது, இருந்த அழகு போய்விட்டது' என்று சொன்னார்கள். அழகு போய் விடக் கூடாது என்பதில் என் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் அக்கறை உள்ளவன். அதே நேரத்தில் என் வயிறு காய்கிறதே, அதைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? சாதாரணமாக சட்டத்தைப் பார்த்தால் விட்டுக்கு முன் இருக்கிற ஒரு மரம் காற்று அடித்து விட்டுக்கு மேலே விழுந்துவிட்டால் அதை வெட்டுவது எப்படி? சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால் அதை வெட்ட வேண்டுமென்றால் டி.எஃப்.ஓ.வுக்கு எழுதி, கலெக்டருக்கு எழுதி, உத்திரவு வாங்கி பிறகு வெட்டி அப்புறப்படுத்தவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் உடனே ப்ராஸிக்யூஷன், அபராதம் எல்லாம் இருக்கிறது. அன்றைக்கு யுத்த காலத்திலே கூட, மாங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியில் கூட என்ன செய்தார்கள் என்றால் 1/2 ஏக்கர் வரையில்—கமர்ஷியல் பரப்பளவுக் காக அல்ல—சொந்த உபயோகத்திற்காக வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது. இதைப் பற்றி திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி எங்கள் மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்ஸில் மூலமாகச் சிபாரிசு செய்து, கலெக்டரும் சிபாரிசு செய்து அனுப்பினோம். அதைத் தூக்கி எறிந்து விட்டார்கள். போகட்டும். மாவட்ட கவுன்சிலுக்கு காட்டிலாகா கொடுக்கும் மதிப்பு அவ்வளவுதான். 1962-ம் ஆண்டு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்ட எஸ்டி. மேட்ஸ் சமிட்டி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று, நிலகிரிக்கும் சென்று, இந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து, காட்டிலாகா அதிகாரிகளைப் பரிசோதித்து, 1/2 ஏக்கருக்குள் அனுமதி இல்லாமல் வெட்டிக் கொள்ளலாம் என்று சிபாரிசு செய்கிறோம் என்று சிபாரிசு செய்தோமே என்ன ஆயிற்று? அமைச்சரும் பாதி வழிக்கு வந்தார்கள். 1/2 ஏக்கருக்குக் கொடுத்து விடலாம் என்று ஆசையாக இருந்தார்கள். நியாயமான கோரிக்கை, கொடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லும்போது, இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கொடுக்காமல் தடுத்து விட்டார்களே? பரிதாபத்துக்கு உரிய நிலையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் வேதனையை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? எத்தனை ஆயிரம் குடும்பங்கள் 1/2 ஏக்கருக்கு பயிரிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறீர்களா? தனிப்பட்டவர்கள் எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கரில் அந்த மாவட்டத்தில் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள்? அதை வெட்டிவிட்டால் மாவட்டம் என்ன சீரழிந்து போய்விடுமா? ஒரு ஏக்கர், 1/2 ஏக்கருக்குள்ளாக இருக்கிறது நிலகிரியில் எத்தனை ஏக்கர் இருக்கிறது? சாதாரணமாக 3,000, 4,000 ஏக்கருக்குள் இருக்கும். 3,000 4,000 ஏக்கர்களில் மரம் வெட்டுவதற்கு அனுமதித்தால், 4 லட்சம் மக்களுக்கு பயன் தரக் கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. 3,000, 4,000 ஏக்கர் நிலத்தில் காட்டு இலாகா மூலம் நடுவதற்கு முடியாதா? எத்தனையோ பூமி எடுத்திருக்கிறார்கள் அங்கே நடமுடியும். நடுங்களேன், வேண்டாம்

24th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

என்று சொல்லவில்லை. மக்களுக்கு ஏன் உபத்திரவம் கொடுக்கிறீர்கள். ½ ஏக்கருக்குள் வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்ஸில் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் நான் டி.எப்.ஓ-வைக் கேட்டேன். நாங்கள் கவுன்ஸிலில் தீர்மானம் போட்டால் கூட, அங்கு இருக்கக்கூடிய மேலதிகாரிகள் எங்களை மதிப்பதில்லை. முதலிலேயே 'தயவு செய்து ரெகமெண்டு செய்கிறீர்களா?' என்று கெஞ்சினேன். அவரும் ஒத்துக்கொள்வதாகச் சொன்னார். அவர் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகு, மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்ஸில் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினோம். அதற்கு மதிப்பு தரப்படவில்லை. இது நியாயமா? சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகா பொறுப்பு மந்திரியாக இருந்தபொழுது, 'காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் உத்தரவு இல்லாமல் வெட்டுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை' என்று சொன்னாலும் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு விண்ணப்பித்து, அவர்கள் உத்தரவு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் சட்டத்தைத் திருத்துங்கள்' என்று கேட்டேன். மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'பஞ்சாயத்து போர்டு வேண்டாம், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு விண்ணப்பம் கொடுப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்கிறேன்' என்று சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுது அவர் பொறுப்பிலிருந்து அந்த இலாகா மாறிவிட்டது. அந்த பரிசீலனை என்ன ஆயிற்று? அதிகாரிகள் என்ன செபரீதார்கள்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கூட அதிகாரிகள் சட்டை செய்யாமல் இருக்கிறார்களே? இது நன்றாக இருக்கிறதா? நான் மனவேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் ஊட்டிக்கு வருகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது, மாவட்ட மக்களைக் கூப்பிடுங்கள், அதிகாரிகளைக் கூப்பிடுங்கள், கலெக்டரைக் கூப்பிடுங்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து இதற்கு என்ன பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று சிந்தித்துப் பார்த்து, ஒரு பரிகாரம் தேடுங்கள். நான் சொல்லி இந்தக் காரியம் ஆயிற்று என்று நினைக்கவேண்டாம். நீங்களே பரிசீலித்து மக்கள் நலனுக்காக செய்யுங்கள், நீங்களே அந்தப் பெயரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தயவு செய்து நீங்கள் இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் துறையிலே இருக்கக்கூடிய பாரெஸ்ட் சீராக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். எங்களுக்கு 3,000, 4,000 ஏக்கரில் மாம் வெட்டுவதற்கு கண்டிப்பு செய்கிறீர்களே? 8 நாட்களுக்கு முன்பு கூட நான் இந்த மன்றத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். கூடலூர் பாரெஸ்டில் ரூ. 3 லட்சம் பொறுமான மரத்தை கேரளா

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [24th March 1964]

வில் இருக்கக்கூடியவர் ஒருவர் வந்து வெட்டிக்கொண்டு போய் விட்டார். அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? வெட்டியவரை என்ன செய்தீர்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. பொது மக்களில் ஒருவர் வெட்டியிருக்கிறார், அவர் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார். ஆனால் அவர் அப்படி வெட்டுவதற்கு உடந்தையாக உள்ள அதிகாரிகளை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். 3 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மரங்களை வெட்டி எதன் மூலம் கடத்தியிருக்கிறார்கள்? யானைகளின் மூலம் ரோஸ் வுட்டை வெளியே கடத்திக்கொண்டு வந்து, சாரிசாரியாக லாரிகளில் கேரளாவுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். ஆறு மாதங்களாக வெட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? இதற்கு உடந்தையாக இருந்தது கோவையில் இருக்கக்கூடிய கன்ஸர்வேட்டர் ஆண்டியப்பன் . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member should not mention the name of an officer individually and attack him.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: 'இன்டிவிஜுவலாக' நான் யாரையும் 'அட்டாக்' செய்யவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: The hon. Member should not say that. He is a responsible Member of the House and he must make a responsible statement. He should not mention the name of an officer individually and attack him.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் அங்கு இருக்கிறார்கள். நான் அதிகாரியின் பெயரை குறிப்பிடவில்லை. கோவை, நீலகிரிக்கு அதிகாரியாக இருக்கிறவர் இத்தனை ஆண்டுகளாக ஏன் அங்கேயே இருக்கிறார் (கிரிப்பு). சாதாரணமாக ஒரு கெஸ்டெட் ஆபீசரை ஒரு இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாற்றினிடுவோமே? நீலகிரியில் ஆண்டுதோறும் கலெக்டரை மாற்றுகிறோமே. ஆனால் இந்தப் பெரிய அதிகாரியை எத்தனை ஆண்டுகளாக இதே இடத்தில் இந்த இலாகாவின் வைத்திருக்கிறார்கள்? காரணம் என்ன. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் 'அவர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி இங்கு இருந்த பொழுது, அவர்கள் ஆட்சியிலே சொன்னார், "போலீஸ்காரர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டாம், அவர்கள் வெளியில் போய்விட்டு வந்தால் 'ஜேப்பி' நிறம்பி விடும், அவர்களுக்கு சம்பளம் வேண்டாம்" என்று சொன்னார். இன்றைக்கு நான் சொல்லுகிறேன் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கு சம்பளமே வேண்டாம். சம்பளம் இல்லாமலேயே காட்டு இலாகாவில்

24th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

வேலைக்கு வருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். கிம்பளம் அவர்களுக்கு அதிகமாக வருகிறது. ஏகப்பட்ட பணம் அவர்களுக்கு வருகிறது. அவர்களுக்கு எதற்காக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்? ஒரு மாவட்டத்தின் பொறுப்பில் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக ஒரே அதிகாரியை வைத்திருக்கக்கூடிய காரணம் என்ன? நான் இதைப்பற்றி எத்தனையோ ‘ரெப்ரஸெண்டேஷன்’ கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எதோ என்னுடைய இனத்தவரை இங்கே புகுத்துவதற்காக நான் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்று அமைச்சரிடம் சென்றவர் சொல்லியிருக்கிறார். என்னுடைய இனத்தவர் ஒருவரையும் இங்கு போடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய இனத்தவரை இந்த இலாகாவில் போட்டு அவருக்கு கெட்ட பெயர் சம்பாதித்துக் கொடுக்க நான் தயாராக இல்லை. என்னுடைய இனத்தவரை யாரையும் போடவேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அதிகாரியைப் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? 6 மாத காலத்தில் சர்க்கார் பாரெஸ்ட்டில் இருக்கக்கூடிய ரூ. 3 லட்சம் மதிப்புள்ள மரங்களை கோளாவுக்கு கடத்திக்கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். நம் முடைய மாநிலத்தில் பணத்தை செலவு செய்து, கோடிக்கணக்கில் பணத்தை கொட்டி வளர்த்த அந்த மரங்களை கோளாவுக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோயிருக்கிறார். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? நான் அதைப் பற்றி கேட்ட பின்னர், “நாங்கள் ரூ. 19,000-க்கு ‘காம்பவுண்ட்’ செய்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அவர் கொடுக்கவில்லை. அவர் திருப்பி எழுதிவிட்டார் “காம்பவுண்டு” செய்வதற்கு நான் என்ன குற்றவாளியா? “நான் வெட்டவில்லை” என்று சொல்லுகிறார். கோளாவுக்கு மரம் போய்விட்டது. என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? ரூ. 3 லட்சம் மதிப்புள்ளது, உங்கள் கணக்குப்படி ரூ. 19,000 மதிப்புள்ள மரத்தை கள்ளக்கடத்தல் செய்திருக்கிறீர்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை என்ன செய்தீர்கள்? தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் கொடுக்கவேண்டாம். தயவு செய்து கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தின் மூலமாக, சபாநாயகர் மூலமாகக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களை, பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் கொடுக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படு

[திரு. ந. பா. செங்கேட்டுவேலு] [24th March 1964]

கிறேன். இன்றைக்கு காட்டு வளம் எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை நகரத்தில் இருக்கிறவர்கள் கூட அறிந்து கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு துறையாக இருக்கிறது இந்தக் காட்டு இலாகா. காடுகளை வளப்படுத்துவதற்கு ஆண்டுதோறும் நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தாலும், நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நாம் இன்றைக்குக் காட்டு வளத்தை அதிகப்படுத்த முடியவில்லை என்றால், நிர்வாகத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து பிளான்டேஷன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கிட்டத்தட்ட ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 60 செலவழித்து அங்கே என்ன மரம் நட்பிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் கருவேலு மரத்தை நட்பிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஏரியில் 100 ஏக்கர் பாப்பு உள்ள ஒரு ஏரியில் ரூ. 6,000 செலவில் கருவேலு மரத்தை நட்பிருக்கிறார்கள். இதிலே கருவேலு மரத்தைப் பயிரிடுவதற்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 10-க்கு விதை வாங்கினால், இந்த ஏரி பூராவும் விதைத்து மாங்களை உண்டுபண்ணலாம். ஆனால் சர்க்கார் அதற்காக செலவழித்த தொகை ரூ. 5,000. அது மட்டுமல்ல, அதைப் பாாமரிப்பதற்கு ஒரு ஆள் போட்டு அவருக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100, 120 சம்பளம் கொடுத்து, அதைப் பாாமரிப்பதற்கு அவரை 5 ஆண்டு 10 ஆண்டு காலத்திற்கு வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டால் அவை எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்த்தால், 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதிலுள்ள மாங்களை வெட்டி விற்குக் கூட, அது வரையில் ஏற்பட்ட செலவுக்குக் கூட காணாத வகையிலே தான் இன்றைக்கு நாம் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் பார்க்கப்போனால், எந்த இடங்களில் இம்மாதிரி சுலபமாகப் பயிரிட முடியுமோ அந்த மாதிரி இடங்களையெல்லாம்கூட, சில தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருப்பதை நாம் காண்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலத்தை, தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று கேட்ட பொழுது அங்குள்ள மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகத்தினரால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. இப்படி இன்றைக்குத் தனிப்பட்டவர்களிடமுள்ள நிலத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு அங்கெல்லாம் எரிபொருளுக்கு வேண்டிய மாங்கள் நடுவதை விட்டுவிட்டு நல்ல பயன்தரக்கூடிய மாங்களை நடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொல்லிமலை போன்ற பகுதியிலே பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாங்களை நடுவதற்கு ஏராளமான வாய்ப்பு இருக்கிறது. காட்டிலாகாவினர் எரிபொருளாகப் பயன்படக்கூடிய மாங்களைத்தான் நடுகிறார்களே தவிர நல்ல மாங்களை

24th March 1964] [திரு. ந. பா. செங்கேட்டுவேலு]

நடுவதில்லை. கொல்லி மலைப்பகுதியில் மரங்கள் வளருவதற்கு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே காப்பி, தேயிலை, ஏலக்காய் போன்றவைகளைப் பயிரிட்டால் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான லாபம் கிடைக்கும். இதைப்பற்றி நான் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. காட்டிலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் ஏலக்காயைப் பயிர் செய்தால், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 500 அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு லாபம் கிடைக்கும். அரசாங்கமே இதை எடுத்துச் செய்யாவிட்டாலுங் கூட கூட்டுறவு முறையில் இதை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். கொல்லிமலைப் பகுதியில் பத்து மைல் சுற்றளவுக்கு எரிபொருள் களுக்காக மரங்களை அழித்து நாகம் செய்து வருகிறார்கள். இதைத்தடுப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ரோடுகளிலே இருக்கின்ற புளிய மரத்தைக்கூட விறகுக்காக வெட்டுகிறார்கள். நம்மர் போடுகிறேன் என்று சொல்லி ஒவ்வொரு புளிய மரத்திலும் மூன்று நான்கு இடங்களிலே பட்டை செதுக்குகிற காரணத்தால் பல மரங்கள் பட்டுப்போயின. இதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளிலே பிரான்டேஷனை எவ்வளவு குறைந்த செலவிலே பயிர் செய்ய முடியுமோ, அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் செலவழிக்கும் பணத்திற்கு வருவாயை எதிர்பார்க்கக்கூடிய காரணத்தினாலே அதிகமான பணம் செலவழித்து குறைந்த வருமானம் பெறக்கூடிய அளவிலே திட்டங்கள் அமையாமல், செலவழிக்கின்ற தொகைக்கு பத்தாண்டுக்காலத்திலே அதற்கு பத்துமடங்கு அளவிற்காவது லாபம் வருகிறதா என்பதைப் பார்த்து அதற்கான முறையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படவேண்டும். ஏக்கருக்கு ரூபாய் 100 அல்லது 200 செலவழித்துக் கொண்டிருந்தால் நமது பணம் தான் விரையமாகுமே தவிர அதனால் எந்தவிதமான பலனும் கிடைக்காது. அரசாங்கத்தின் கணக்குப்படி ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் மூங்கில் பயிரிடுவதற்கு ரூ 100-க்கு மேல் செலவாகிறது. இதைவிடக் குறைந்த செலவிலே பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கொல்லி மலையை எடுத்துக் கொண்டால் மலைச்சரிவுகளிலே ஏராளமான பகுதிகளிலே மூங்கிலைப் பயிரிடலாம். ஏக்கருக்கு ரூ. 20 அல்லது 30 செலவழித்துக் கூட மூங்கில் பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவற்றை அழிக்காமல் இருந்துவிட்டாலே இன்றைக்கு காடாக வளர்ந்து பயன்தரக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே அவற்றைப் பாதுகாத்துக் குறைந்த செலவிலே வளவளத்தை விரிவாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மூங்கில் பயிரிடுவதோடு கூட வீடுகள் கட்டுவதற்கு உபயோகப்படக்கூடிய மென்மரங்களை

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [24th March 1964]

நடுவதற்கும் அங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாலாயிரம் அடி உயரத்துக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே மென் மாங்கள் வைத்து பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தும் சாதாரண மாங்கனையே நடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிற இடங்களிலே மாங்கள் வைத்து அதை ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவாக ஆக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு பயன்படக்கூடிய நிலங்களை விட்டுவிட்டு விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்ற பகுதிகளிலே மட்டும் மாங்களை வைத்தால்தான் லாபம் கிடைக்கும். உணவுப்பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்ற இடங்களிலே மாங்களை நடுவதும், மாங்கள் நடக்கூடிய இடங்களிலே உணவு உற்பத்தி செய்வதும் கேலிக்கத்தாகத்தான் இருக்குமே தவிர அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கொல்லிமலைப் பகுதியில் அதிக மாங்களை வைக்கின்ற நேரத்திலே காப்பி, தேயிலை போன்றவைகளைப் பயிரிடுவதற்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதாக நான் அறிகிறேன். அப்படி தனிப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி வழங்குவதை விட்டுவிட்டு கூட்டுறவுத் துறையிலே அனுமதித்தால் தனிப்பட்டவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்காமல் கூட்டுறவுத் துறையில் பலர் பயனடைய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மாகாணமானது விவசாயத்தையே முக்கியமாக நம்பியிருக்கிற காரணத்தாலும் அந்த விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக நாம் இயற்கையை நம்பியிருக்கிற காரணத்தாலும், நமது காட்டிலாகா நல்ல முறையில் இயங்கி காடுகளை வளர்த்தால் ஒழிய இயற்கையை நம்பியிருக்கிற நாம் நல்ல முறையில் முன்னேற முடியாது என்பது நிச்சயம். உதாரணமாக இன்று நாம் தொழிலிலே முன்னேறியிருந்தால்கூட, அந்தத் தொழில்கள் முன்னேறுவதற்கு மின்சாரம் முக்கியமாக இருக்கிறது. அதே போல் விவசாயத்திற்கு முக்கியமானது தண்ணீர். நாம் பல அணைக்கட்டுக்களைக் கட்டியிருக்கிறோம். மலைகளில் திறைய மாங்கள் இருந்தால்தான் இயற்கை முறையில் நல்ல மழை ஏற்படும். அப்படி மழை ஏற்பட்டால்தான் விவசாயம் வளம்பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதற்கெல்லாம் முக்கியமாக இருப்பது காட்டிலாகா. எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த ஏழு அல்லது எட்டு ஆண்டுகளில் உள்ள கணக்கைப்பார்த்தால் 15, 10, 5 அங்குலம் என்ற அளவில்தான் மழை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இதற்குக் காரணமென்ன? முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் அங்கேயிருக்கிற கோடைக்காலம் மலைகளிலே உள்ள மாங்கள் அத்தனையும் வெட்டப்பட்டுவிட்டன.

24th March 1964] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் உயர்ந்த குங்குலிய மரங்கள் அங்கே இருந்தன. அவற்றைத் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு காண்டிராக்ட் விட்டு, அதனால் அவர் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் சம்பாதித்து இருக்கிறார். அதற்குப்பின்னர் வாழை, காப்பி, ம முதலியவற்றைப் பயிரிடுவதற்காக 100 ஏக்கர் காடுகள் விடப் பட்டன. அந்தக் காடுகளையெல்லாம் வெட்டி அந்த மரத்தை யெல்லாம் கரியாக்கி பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள் பலர். அதோடு இஞ்சி, வாழையும் நட்பிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் அவசியந்தான். ஆனால் மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் பருவமழை தவறிய தற்குக் காரணம் இப்படி அதிக அளவில் மரங்களை வெட்டியது தான். அமைச்சரவர்கள் கோடைக்காலத்துக்கு போயிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஊட்டிக்கு அவர்கள் அடிக்கடி போவார்கள். கோடைக்காலத்தைப் பார்த்தால் இப்பொழுது அங்கு மரங்கள் வெட்டப்பட்டு காலியாகக் கிடக்கிறது. மரங்கள் இருந்த இடத்திலே வாழைத் தோட்டத்தைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. இந்த நிலையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் எல்லாப் பகுதிகளும் வறண்டு போய்விடும். இப்பொழுது மஞ்சளாறுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மரங்களை வெட்டி வாழையை நட்பால் நிச்சயமாக மழை இருக்காது. இனிமேல் சர்க்காராவது நிறைய மரங்களை வைத்து நட்பால்தான் அங்கே மழை பெய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அந்த மாதிரி சர்க்கார் மரங்களை நட வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், சமீபத்தில் நீலகிரி மலையிலே பண்டலூர் பகுதியில் ஏறக்குறைய 400 ஏக்கர் நிலத்தை வெட்டிய இடத்திலே தீப்பெட்டி மரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி மரங்கள் வெட்டினதிலே ரூ. 40 லட்சத்திற்குமேல் கண்டிராக்ட் எடுத்த வருக்கு லாபம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தின்படி தீப்பெட்டி மரம் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? தீப்பெட்டி மரம் வைப்பதற்கு வழியில்லாமல் இப்பொழுது தேக்குமரம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரி தனிப்பட்டவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்காகவா மரத்தை வளர்க்கவேண்டும்? இதே மாதிரி பல இடங்களில் நடந்து வருகிறது. எனக்குத் தெரியும் உசிலம்பட்டிப் பகுதியில் வனமாக இருந்த பகுதியெல்லாம் அழிந்துபோய் மழைபெய்கிற காலங்களில் மரங்களை வேரோடு பிடுங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இப்பொழுது மண் அரித்துப் போய் விட்டது. பாறைகளும் கற்களும் மிச்சம். மழை பெய்யவும் வாய்ப்பு இல்லை, இது பற்றி அமைச்சரிடம் மீண்டும் மீண்டும் இதெல்லாம் பஞ்சாப்பிரதேசம், வறண்ட பிம தேசம் என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். 13 வருஷ காலமாக இங்கே சரியாக மழை இல்லை. அங்கு பொது மக்கள்

[திரு. பி. கே முக்கையா தேவர்] [24th March 1964]

எல்லாம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். காடுகளில் ஆடுமாடுகளை விட்டு மேய்க்காமல் மாங்கள் வளர்க்க வேண்டிய உதவி செய்ய முன் வர இருக்கிறார்கள் ஆகவே அந்த பிரதேசங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். அதோடு கூட, மக்களுக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது விறகு, விறகுக்கு அவர்கள் முக்கியமாக மலைகளைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் பஞ்சக்கருவளை என்று சொல்லுவார்கள். அந்த மரத்தை வைத்துப் பயிரிட்டால் மக்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். அதற்கு என்று ஒரு தனித்திட்டம் தயார் செய்து அந்த மாங்களை வளர்த்தால் விறகுப் பஞ்சம் போய்விடும். கம்மாயிலும், உள்வாயிலும் இந்த மாங்களை வைக்கலாம். இதிலே ஒரே ஒரு சிறு ஆபத்துதான் இருக்கிறது. இந்த முன் தைத்தால் அது விஷமாக இருப்பதால் அதனால் பாதகம் ஏற்படும். அதற்கு ஏதாவது நல்ல மருந்து கண்டுபிடித்து, உயிருக்கு ஆபத்து இல்லாத நிலைமையை உண்டாக்கினால் விறகுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிடும். விறகுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிட்டால் மக்கள் காடுகளை அழிக்கும் அவசியம் ஏற்படாது. ஆகையினால் இந்தப் பஞ்சக் கருவளையை வளர்க்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். குறிப்பாக இப் பொழுது மரம் நடுவது வேலை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நல்ல முறையிலே நடைபெறுகிறது. இருந்தாலும் கூட தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் பழைய வழக்கமேதான் இருக்கிறது. கரைகளில் மாங்கள் வளர்ந்தால் நலமாக இருக்கும். எல்லா இடங்களிலும் சவுக்கைப்போட்டு வளர்ப்பதால் தண்ணீர் நின்று போய் விடுகிறது. நல்லமுறையில் பாய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. உளுந்து, பயிறு, எள்ளு முதலிய வருஷ பலன்களை அலுமினியத்து அப்படிப்பட்ட நிலங்களில் மாங்களை நடுவதை நிறுத்த வேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்கள்தோறும் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் ஆங்காங்கே மாங்கள் நடப்படுகின்றன. தென்னம் பிள்ளைகள் அழகாக நடப்பட்டு, அவைகள் வளர்ந்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதிலே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆல மரம் நடுவதை விட்டு விட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக பலன் தரும் மாங்களான மாமரம், புளியமரம், தென்னைமரம் முதலியவைகளையே நடவேண்டும். ஆல மரம் சுற்றிலும் விழுதுகள் பாய்ந்து பயிர்கள் கேட எதுவாகிறது. ஆகவே அது பொது மக்களுக்கு பயிரிடும் நிலத்தில் பாதகமாக அமைகிறது.

24th March 1964] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

ஆகவே ஆலமரம் நடுவதை நிறுத்த வேண்டும். ஆங்காங்கே இருக்கும் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்திலே நிறைய மரங்கள் நடுவது மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும். விறகு பற்றாக்குறை தீரும். கட்டடங்களுக்கு வேண்டிய மரங்களும் கிடைக்கும். சில இடங்களில் தேக்கு மரங்கள் நட்டு நல்ல முறையிலே வளர்ந்து வருகிறது. இந்த தேக்குமரங்களை மலையடிவார பிரதேசங்களில் நடுவது நலமாக இருக்கும். சர்க்கார் புறம்போக்காக இருக்கும் பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி பகுதிகளில் தரிசாகக்கிடக்கும். நிலங்களில் மரங்களைப் பயிரிட்டால் மிகக் நலமாக இருக்கும். மரங்கள் வளர வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. வேதாரண்யம், கோடிக்கரை முதலிய பகுதிகளில் பெரிய பெரிய மரங்கள் வளர நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டால் நலமாக இருக்கும். அங்கே நிறைய புதர்கள் தான் இருக்கின்றன. பெரிய காடு என்று சொல்ல முடியாது. அங்கே நல்ல ஜாதி மரங்களை வளர்க்க காட்டிலாகாவினருக்கு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மரங்களிலிருந்து நிறைய வருமானம் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று இங்கே கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையிலிருந்து தெரின்றது. கிட்டத்தட்ட 4,48,72,000 ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது, வெட்டு மரங்களிலிருந்து என்று கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மேய்ச்சல் கட்டணத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்ச ரூபாய் கிடைத்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி பலவிதமான வருமானம் வரும் நிலையில் காடுகள் இன்றைக்கு வளர்க்கப்படுகின்றன. காடுகள் இருப்பதால் மழை வர காரணமாகிறது. அதோடு கூட மண்ணரிப்பைத் தடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கிறது. ஆகவே காடு வளர்ப்பதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடப்பதைப் பற்றி பாராட்டுகிறேன்.

ரயில்வே லயன்களிலும், அந்தத்துறையிலும், தொடர்ந்து மரங்கள் நட முயற்சிகள் எடுப்பது பாராட்டுக்குரியது. அதிலும் நல்ல வருமானம் வரும். இந்த காட்டு விலங்குகளை பாதுகாக்கும் முறையில் நல்ல வேலைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. வேதாரண்யம் குதிரைக்குட்டி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு அழகான மிருகம் வரவரக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதற்கு ஊக்கம் அளித்து அதன் எண்ணிக்கை குறையாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கக்கூடிய பறவைகளையோ மிருகங்களையோ பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை வரவேற்கிறேன்.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

[24th March 1964]

எங்கள் சரகத்தில் முந்திரி சாகுபடி செய்ய ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பத்தாயிரம் ஏக்கராவில் 10 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஏற்பாடு செய்யப்போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸ்டெர்லிங் வருமானத்தை கொடுக்கக் கூடியது. இப்பொழுது அது குறைவாக இருப்பதால் அதற்கு இன்னும் அதிகமான ஊக்கம் அளித்து நல்ல முறையிலே பயிரிட இந்த முந்திரியை சாகுபடி செய்து விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்ற துணைத்தலைவர் அவர்களே, கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள காட்டிலாகா மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காடுகள் பொதுவாக தேசிய சொத்தாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். ஏன் என்றால் இன்றைய தினம் காடுகள் இருந்தால்தான் மக்கள் நல்ல முறையிலே வாழ முடியும். காடுகளிலிருந்து மக்களுக்குத் தேவையான பெரும்பாலான பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. காடுகளிலிருந்து மரங்கள் கிடைக்கின்றன. விறகு, மூங்கில்கள், இன்னும் பல பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. காட்டை மக்கள் நல்ல முறையிலே பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது மக்களுடைய கடமை. அந்தக் காடுகள் நல்ல முறையில் சர்க்காரால் கண்காணிக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஏன் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலிருந்து சந்தன மரங்கள் மூலம் நம் சர்க்காருக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் சென்ற ஆண்டு வருமானம் வந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தன மரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கான நல்ல திட்டங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் ஒரு இனத்தை அபிவிருத்தி செய்ய திட்டங்கள் ஒன்றும் காணப் படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சந்தன மரங்களை நம் மாநிலத்திலிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போய் பல்வேறு பொருள்களாக மாற்றி திருப்பி இங்கே கொண்டு வந்து விற்று லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். சந்தன மரங்கள் இங்கே வளர்ந்தால்தான் அவைகளிலிருந்து பிற பொருள்களை அடைய நல்லதொரு தொழிற்சாலையை நடத்த முடியாத நிலையில் இன்றைக்கு நமது சர்க்கார் இருக்கிறது. சர்க்காரேகூட அந்தத் தொழிலை நடத்தலாம். அல்லது, தனிப்பட்டவர்கள் யாராவது முன்வந்தால் அவர்களுக்குச் சர்க்கார் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து, சந்தன மரங்களை நல்ல முறையில் இங்கேயே பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். வருஷ

24th March 1964] [திரு. எஸ். முருகையன்]

மொன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. இது போன்ற லாபம் கிடைக்கக் கூடிய வகைகளில் இன்னும் அதிகமான லாபம் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகை என்ன என்பதைப்பற்றிச் சரியான விளக்கங்கள் கிடையாது. ஏராளமான காடுகள் இருந்தும், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சந்தன மரங்களை வைக்க எல்லா வகையான வசதிகள் இருந்தும் கூட, காடுகளில் தன்னிச்சையாக ஏற்படக்கூடிய மரங்களிலிருந்து வருவாய் தேடப் படுகிறதே தவிர, சந்தனக் கன்றுகளை அதிகமாக நட்டுப் பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை வடாற்காடு மாவட்டத்திலே இதுவரை கொண்டு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், இது உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

காடுகளில் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய தழைகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வாங்கிக் கொண்டு விவசாயிகள் அந்தத் தழைகளை வெட்டிக்கொள்ள அனுமதிக்கிறார்கள். அதற்கான கட்டணத் தொகையை இன்னும் சற்றுக் குறைக்க வேண்டும். விவசாய உற்பத்தி அதிகமானால்தான் நாடு வளமாக இருக்க முடியும். குறிப்பிட்ட தொகை வாங்காமலேயே விடலாம் என்றாலும், தொகை இல்லாமல் விட்டால் பல இன்னல்கள் இருக்கும் என்று தெரிகிற காரணத்தால் இப்பொழுது வாங்கும் கட்டணத்தைப் பாதியாகக் குறைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விறகு உற்பத்தி என்று சொல்லி, கொஞ்சங்கூட தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை அழித்து விட்டுப் புதிதாக கிரம் நடுகிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கும் காடுகளை அழிக்கின்றார்கள். அந்தக் காடுகளை அப்படியே விட்டாலுங்கூட, நல்ல மரங்கள் வளர வசதி இருக்கும். ஏதோ சிக்கிரமாக வளரக் கூடிய மரங்கள் வைக்கக் கூடிய திட்டங்கள் என்று சொல்லி இருக்கும் காடுகளை அழித்துவிட்டு புதிதாக மாம வைக்கிறார்கள். மரம் வைத்தால் ஆறு மாத காலத்திற்காவது தண்ணீர் வசதி வேண்டும். அந்த வசதி இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் புதிதாக மரங்களை நடுகிறார்கள். பத்து இடங்களில் மரங்கள் வைத்தார்கள் என்றால், இரண்டு, மூன்று இடங்களில் கூட நல்ல முறையில் வளருவது கிடையாது. மரங்களை வைப்பதற்கு முன்பு எத்தனை ஏக்கரில் புதிதாக மரங்களை வைக்கின்றோம், இதற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் தேவை, எங்கே கிடைக்கிறது என்பதை முதலில் கவனித்து முடிவு செய்தால்தான் சர்க்காரிலிருந்து செலவழிக்கும் பணமும் நல்ல முறையில் செலவாகும், என்ன பலனை எதிர்பார்த்து நாம் மரம் வைக்கிறோமோ அந்தப் பலனும் கிடைக்கும். பல இடங்களில் நான் காண்கிறேன். புதிதாகக் கன்றுகள் வைக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று மாதங்கள்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [24th March 1964]

கழித்துப் பார்த்தால் அங்கு எதுவுமே கிடையாது. காரணம் தண்ணீர் இல்லாத குறை தான். தண்ணீர் வசதி உள்ள இடங்களில் வைக்கிறார்கள். அங்கு நன்கு செழித்து வளர்ந்து நல்ல பலன் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகையால், புதிதாக மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்றால், தண்ணீர் வசதி ஓரளவுக்காவது இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்துச் செய்தால் சர்க்காருடைய பணம் வினாகாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சுரோடு காகிதத் தொழிற்சாலையை நடத்தும் சேஷசாயி பிரதர்ஸ் கம்பெனிக்குக் குறிப்பிட்ட அளவு மூங்கில் கொடுப்பதாக அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்பட வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு மூங்கில் தேவை, அது அந்தப் பகுதியில் கிடைக்கிறதா என்பதை முதலில் சர்க்கார் பார்க்க வேண்டும். சேலத்திலிருந்து கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிற்கு மூங்கில் எடுத்துக்கொண்டு போய் அங்கே காகித உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதுனால் போக்கு வரத்துச் செலவு அதிகமாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக வடாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை அங்கு துவக்கி நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு மூங்கில்கள் கிடைக்கின்றன. வடாற்காடு ஜில்லாவின் ஒரு பகுதியில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை வைத்தால், சேலம் ஜில்லா அண்மையில் இருக்கும் காரணத்தால், அது நல்ல முறையில் நடை பெறும். இப்பொழுது சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கும் மூங்கில்களைக் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுக்குக் கொண்டுபோகும் காரணத்தால் சர்க்காருடைய வருவாயும் குறைகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் காடுகளை ஏலம் விடும்போது இவ்வளவு டன் மூங்கில் சேஷசாயி கம்பெனிக்குக் கொடுக்கவேண்டும், மீதி மூங்கிலைத் தான் விற்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையோடு ஏலம் விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே, ஒரு எல்லைக்குள்ளே இதுபோன்ற தொழிற்சாலையை வைத்து ஆரம்பித்தால் சர்க்காருக்கு இதுபோன்ற நஷ்டம் ஏற்படாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படித் காட்டிலாகாவிலிருந்து ஏராளமான வருவாய் வரக் கூடிய நல்ல வசதிகள் இருந்துங்கூட, காடுகளைப் பாதுகாக்கக் கூடிய பொறுப்பில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கு இருக்கும் ஒருசில குறைகளை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காட்டிலாகாவிலே வேலை செய்யக்கூடிய ஃபாரெஸ்ட் கார்ட்களுக்கு இப்பொழுது 65 ரூபாய் சம்பளம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நாளில் 65 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கி ஒருவர் குடும்பம் நடத்த முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் மாதா கவுடர் அவர்கள், “சம்பளம் இல்லாமலேகூட இந்தத் துறையிலே

24th March 1964]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

வேலை செய்வதற்கு வருவார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலையை யார் உண்டாக்குகிறார்கள்? சர்க்கார்தானே அதற்குக் காரணம்? உரிய சம்பளம் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தக் கெட்ட பழக்கங்களில் ஈடுபடமாட்டார்கள் அல்லவா? 65 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொரு காடாகச் சுற்றி வர வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? அவர்களுக்கு எட்டு மணி வேலைதான் என்பது கிடையாது. அவர்கள் வேறு பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்க்கச் செல்ல வேண்டுமென்றாலும், அதற்கென்று படி கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. பதவி உயர்வாவது சீக்கிரமாகக் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒரு வாட்சராக வேலை செய்யக் கூடிய சிப்பந்தி, 15 ஆண்டு வேலை செய்தாலுங்கூட அந்தப் பதவியிலிருந்து காட்டு வேலைக்கு உயர்த்தப்படுவது இல்லை. காரணம் காட்டிலாகாவிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் எவ்வளவு நேர்மையாக வேலை பார்த்தாலுங்கூட, திருட்டுத்தனமாக ஒரு பக்கத்தில் யாராவது மரத்தை வெட்டிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து, உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காமல் அவர்கள் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதே போன்று கார்டாக 15, 20 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்திருந்தாலும் ஃபாரஸ்டர் வேலை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்றால், காரணம் என்ன? காடுகளில் குறிப்பிட்ட பகுதிகளைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. 30, 40 மைல் விஸ்திரணமுள்ள காடுகளை இப்படிப் பட்டவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, தினந்தோறும் இந்தப் பகுதிகளை அவர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றால், அவர்களால் முடியுமா? எங்காவது இவர்களையும் அறியாமல் சிலர் மரங்களை வெட்டிவிடும் காரணத்தால், அதைக் காட்டிலாகா சிப்பந்திகள் கண்டுபிடிக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைப்பதிலே பல தாமதம் ஏற்படுகிறது. எல்லையைவிட்டு வேறு எல்லையிலே வெட்டிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் 20 ஆண்டுக் காலமாக உத்தியோக உயர்வு இல்லாமலிருக்கிறார்கள். ஆக அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் என்று ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். யாராவது ஒரு ரூபாய்க்கு வீடு வாடகைக்கு விடுவார்களா? எந்தக் கிராமமாக இருந்தாலுங்கூட, ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் வாடகை கொடுத்தால் யார் வீடு கொடுக்கிறார்கள்? சிப்பந்திகள் தங்கக்கூடிய இடங்களிலிருந்து தங்களுடைய அலுவல்களைப் பார்க்கச் செல்வதற்கு ஏற்றபடி அந்தந்த இடங்களிலேயே அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வீட்டு வசதிக்காக ஒரு சில லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஏராளமான சிப்பந்திகள். அவர்களுக்கு நல்ல வீட்டு

[24th March 1964]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

வசதி இல்லை. ஆகவே, விட்டு வாடகை அலவன்ஸ் அதிகப்படுத்த வேண்டும். மற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு, 5 ரூபாய், 7 ரூபாய் என்று இருக்கும்போது, இவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வாட்ச்மென்னுக்கு எட்டணதான் இந்த வகையில் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் விட்டு வசதி செய்து கொடுத்த வழி வகை செய்ய வேண்டும், அல்லது இந்த அலவன்ஸையாவது உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு ஜதை உடுப்புதான் கொடுக்கிறார்கள். நான் பூராவும் அவர்கள் காடுகளில் சுற்ற வேண்டியிருப்பதால், அடுத்த நாளுக்கு அதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மதுநாள் போட்டுக் கொள்ளக் கூடிய நிலையில் அது இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய உடைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். காலில் சுற்றிக் கொள்வதற்குப் பட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் நல்ல முறையில் இல்லை. அதை மாற்றி, போலீசாருக்குப் கொடுப்பது போலவே, காட்டிலாகாவினருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சாத்தனூர்த் திட்டப் பகுதியில் சாத்தனூர் வாய்க்கால் தண்ணீர் பாயும் இடங்களில் 4,000 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கக்கூடிய வகையில் கால்வாய்கள் காட்டுக்குள்ளே செல்கின்றன. அந்தப் பகுதி நல்ல வளமுள்ள மண்ணாக இருக்கிறது. அங்கே முந்திரி போன்ற, வருவாய் தரக் கூடிய மரங்களைச் சாகுபடி செய்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். 4,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. நல்ல மண். வசதியான இடம். சாத்தனூர் இரண்டாவது திட்டம் ஆரம்பித்து வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது. இன்னும் அதிகப்படியான ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்ய வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட இப்படிச் செய்தால் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து காட்டு இலாகாவில் 1961-ல் அதிகமான வருமானம் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1962-ல் வருமானம் குறைந்திருப்பதோடு கூட செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் விளக்கப்படவில்லை. அதன் காரணத்தை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியங்களை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்

24th March 1964]

[ர. ஜீவரத்தினம்]

கொள்ள விரும்புகிறேன். வடாற்காடு ஜில்லாவில்தான் சந்தன மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அந்தப் பகுதியில் சந்தன எண்ணைத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று வடாற்காடு ஜில்லாவில் திருப்பத்துருக்கருகில் ஏலகிரி மலை இருக்கிறது. அதைக்கூட விஸ்தாரம் செய்யவேண்டும். அங்கே தேக்கு மரங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பரிசீலித்துப் பார்க்கும் படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஈரோடிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சேஷசாயி பிரதர்ஸ் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு இங்கிருந்து அதிகமாக மூங்கில்கள் போகின்றன. அதனால் இந்தப் பகுதியில் மூங்கில் விலை ஏறுகிறது. அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு அந்தப் பக்கத்திலேயே மூங்கில் வாங்கிக் கொள்ள முடியுமா, இங்கிருந்து மூங்கில் போகக் கூடாது என்று தடை செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைய தினம் இரண்டு டிம்பர் டெப்போக்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று பொள்ளாச்சியில் இருக்கிறது. இன்னொன்று மேட்டுப்பாளையத்தில் இருக்கிறது. பொள்ளாச்சி டெப்போவில் ஏலம் போடுகிறார்கள். சர்க்கார் அவற்றை செவ்வனே பராமரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நமது மாநிலத்தில் தேக்கு, வேங்கை, இருளை போன்ற மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. இந்த பொள்ளாச்சி டெப்போவில் அவற்றை ஏலம் போடுகிறார்கள். இப்படி ஏலம் விடுவதை இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஏலம் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிக நாள் தாமதப்படுத்திவிடுவதால் மரங்கள் தன்னுடைய புதுத் தன்மையை இழந்து வெய்யிலில் வெடித்து விடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஏலம் வைத்தால் புது மரங்களாகவே அதிக விலைக்கு ஏலத்தில் போக வசதியேற்படும்.

அடுத்து அந்த மரங்களை ஏலத்திற்கு விட்ட அன்றே அல்லது ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாகவோ அந்த ஏலத்தை ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். இப்போது அந்த ஏலத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு கன்சர்வேடர் ஆப் பாரஸ்டுக்கு வந்து உத்தரவு போடுவதற்குள் ஒரு மாத காலத்திற்கு மேலாகி விடுகிறது. அதற்குள் மரங்கள் டெப்போக்களில் வெய்யில் மழையில் கெட்டு விடும்படியான நிலை ஏற்படுகிறது. அதனாலேயே பொள்ளாச்சி டெப்போவில் அதிக விலைக்கு ஏலம் எடுக்க வியாபாரிகள் அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே ஏலம் விட்ட ஒரு வாரத்திற்குள் அந்த ஏலத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வது என்று ஏற்படுத்திவிட்டால் அதிக விலை கொடுத்து அவர்கள் ஏலம் கேட்கிற மரங்களை உடனடியாக அவை பழுதாகாமல் எடுத்துச் செல்ல வசதியேற்படும். மேலும்

[24th March 1964]

[ர. ஜீவரத்தினம்]

பொள்ளாச்சி டெப்போ நல்ல லாபகரமாக நடக்கவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே ஏலம் எடுத்த மரங்களை வியாபாரிகள் எடுத்துப் போவதற்கு வாகன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது மூன்று நான்கு மாதம்கூட ஆகிவிடுகிறது வியாபாரிகளுக்கு வாகன் கிடைப்பதற்கு. அதனால் வியாபாரிகள் பொள்ளாச்சி டெப்போவில் ஏலம் எடுப்பது என்றால் அஞ்சுகிறார்கள். ஏலத்தொகையும் குறைகிறது. சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே உடனடியாக வாகன் கிடைக்கவும் வழி செய்தால் வியாபாரிகள் அதை உடனே எடுத்துப்போய்விடுவார்கள். புது மரங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்துக் கொள்ளவும் வசதி டெப்போக்களில் ஏற்படும்.

குறிப்பாக நான் பொள்ளாச்சி டெப்போவுக்கு போய் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாயிற்று. நான் போனபோது அங்கே பெரிய தூக்கு மரங்கள் இருந்தன. ஒரு லட்சம் இரண்டு லட்சம் பெறுமான மரங்கள். அதை பெல்ஜியம் போன்ற வெளிநாடுகளில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளார்கள். ஆனால் கேரளா பக்கத்திலும் ஒரு டெப்போ இருக்கிறது. வியாபாரிகள் அதைக் குறைந்த விலையில் எடுப்பதற்காக ஒரு ஆண்டு காலமாக அது அப்படியே கிடக்கிறது. சர்க்காரே வெளிநாடுகளில் நம் நாட்டில் கிடைக்கும் உயர்ந்த பெரிய மரங்களைப் பற்றி விளம்பரம் செய்தால் அவர்கள் நேரிடையாக அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளவும் வசதியேற்படும். தமிழகத்திற்கும் அது பெருமை அளிக்கும்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது, அம்ருதி போன்ற காட்டு இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. சந்தன மரத்தைத் தவிர விறகு மரங்களும் அங்கே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்த விறகு மரங்களை விற்பதில்தான் அதிகத் தில்லுமல்லுகள் நடக்கின்றன. வியாபாரிகள் ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் என்று கூப்புகள் ஏலம் எடுக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் உடனடியாக மரம் வெட்டுவது கிடையாது. கிட்டத்தட்ட ஐந்தாறு மாதங்கள் பக்கத்தில் உள்ள இடங்களில் மரம் வெட்டுகிறார்கள். அப்புறம் எங்களுக்குப் பாதை இல்லை, அது இல்லை ஆகவே இன்னும் ஒரு நான்கைந்து மாதம் தரவேண்டும், நாங்கள் ஏலம் எடுத்த மரங்களை வெட்டிப்போக என்று கேட்கிறார்கள். அப்புறம்தான் இந்த மரங்களை வெட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். அப்படியின்றி ஏலம் எடுத்த இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக, மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக அவர்கள் அந்த மரங்களை வெட்டிப் போகவும், மற்ற மரங்களை வெட்டாது இருக்கவும் கண்காணிப்பு வேண்டும். அதற்கு ஏலத்தை உடனே அதிகாரிகள் ஊர்ஜிதம் செய்யவும் வேண்டும். விதியை மீறுகிறவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும்.

24th March 1964]

[ர. ஜீவரத்தினம்]

இதுபற்றி அநேக புகார்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் வந்திருக்கும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் வருகின்றன. நானே பல புகார்களை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது என்பது பற்றி எங்களுக்கு பதில் அனுப்புவது கிடையாது. புகார் செய்தவர்கள் என்ன ஆயிற்று, என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இந்த மாதிரியாகப் புகார்களை அனுப்பி வைக்கிறபோது அரசாங்கம் அதன் மீது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதை அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக முந்திரி மரங்கள் பயிரிடப்பட்டு நன்கு வளர்ந்து வருகின்றன. தற்போது போதுமான நீர் இல்லாமல் வாட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஆகவே குழாய்கள் மூலம் கிணறுகளில் இருந்தாவது தண்ணீர் இறைத்து அவை நன்றாக வளரும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய பகுதியில் தீக்குச்சி தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு தீக்குச்சி மரங்கள் சதுர கன அடி ஒரு ரூபாய் வீதம் மலபாரில் இருந்து மரங்கள் வருகின்றன. லாரி செலவு 2 ரூபாய் இதற்கு ஆகும். இந்தத் தீக்குச்சி மரங்களை இந்தப் பகுதியிலேயே உற்பத்தி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. மாணிக்கம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த காட்டு இலாகா விஷயத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். கிழக்கு மலை, தோல் தூக்கி மலை, பெரிய மலை, ஜாங்கிரி மலை, ஆரூர் காடு, நீரப்பட்டி காடு, கவுறு மலை காடு, ராமியப்பட்டி காடு, மங்கிலிகிரி காடு ஆகியவை என் தொகுதியில் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளைப்பற்றி பராமரிக்கிற பாரஸ்டி கார்டுகள், ரேஞ்சர்கள் ஆகியவர்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அதிகத் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக “வெள்ளாடுகளை மேய்க்கக்கூடாது, ஐட்டிக்கொண்டு போ” என்று விவசாயிகளை விரட்டி அடிக்கிறார்கள். காடுகளில் இவற்றை மேய்த்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சட்டத்தை வகுத்து இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், பெரிய அதிகாரிகள் வரும் நேரத்தில் முன்னதாகவே ‘அதிகாரிகள் வருகிறார்கள்’ என்று அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அது தெரியாத ஏழை மக்கள், அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்காத ஏழை மக்கள் திக்கி விடுகிறார்கள். அவர்கள் ஆடுமாடுகளை வைத்து வாழ முடியவில்லை. என்னுடைய பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள்

[24th March 1964

[சி. மாணிக்கம்]

கூறியிருப்பதைப் பார்த்தால் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. வண்டிக் காரர்களுக்குப் புதுத் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். பணம் கொடுக்கவில்லை என்றால் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். நாலேந்து வண்டிக்காரர்களை அடக்குமுறை செய்து பணம் வசூலித்தார்கள். அப்படிப் பணம் கொடுக்காதவர்கள் நல்ல முறையில் நேர்மையாக நடந்து கொள்பவர்களாக இருந்தாலும் என்றைக்கு மாட்டிக் கொள்கிறோமோ என்ற நிலையிலேயே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்றைக்காவது மாட்டிக்கொண்டால் வண்டி அச்சே முறிந்து விடுகிற அளவுக்குக் கடுமையாக நடந்து கொள்கிறார்கள். அதோடு நல்ல முறையில் சிக்கிரம் கேவை எடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் இந்த மாதிரி மோசம் செய்து வருகிறார்கள். இந்தக் குறைபாடு களையெல்லாம் பற்றி என்னைப் போல சாதாரணமானவர்கள் பார்த்தால் எடுத்துச் சொல்லமுடியும். பெருந்தலைகளுக்கு உள் ரகசியம் எல்லாம் தெரியாது. சி.ஐ.டி. போல் நல்ல விதமாக நாங்கள் அதைக் கண்டுபிடிக்கிறோம். அமைச்சர் வரும்போது உண்மையாகப் பாடுபடுகிறவர்கள் போல் நடந்து கொள்வார்கள். அவர்களிடம் அமைச்சர்கள் எச்சரிக்கையாகவும், ஜாக்கிரதையாகவும் இருந்து கொள்ளவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சிறு வார்த்தைகளைப் பேசிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தினால் நான் இந்தக் குறைகளை யெல்லாம் சொல்லவில்லை. துஷ்பிரசாரம் செய்யும் எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. உண்மையில் இருக்கக்கூடிய குறை பாடுகளை எடுத்துக் கூறுகிறேன். சி.ஐ.டி. போட்டு அந்தக் குற்றவாளிகளை எல்லாம் கண்டு பிடித்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, எனக்குப் பேச்சு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பொன்னையன் : மதிப்புக்குரிய உபதலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியங்களை ஆதரித்து, சின்கோனாவின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கை பற்றியும் ஒரு 'நோட்' தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சின்கோனாவைப்பற்றி நோட் கொடுக்கிற வழக்கமே இல்லை. அடுத்த வருஷத்திலாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சின்கோனா டிப்பார்ட்மெண்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுவது கொய்னா மருந்து. அந்த மருந்து கசப்பான மருந்து. அந்த டிப்பார்ட்மெண்டும் கசப்பாகத்தான் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் 20 லட்சம், 25 லட்சம் நஷ்டத்தில் அந்த டிப்பார்ட்மெண்ட் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறார்கள். வால் பாறை ஏரியாவில் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் அங்கு 120 அதிகாரிகள் இருப்பார்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்

24th March 1964]

[திரு. கே. பொன்னையன்]

ட்ரேடிங் எக்ஸ்பென்ஸ் ரொம்ப அதிகம். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து நஷ்டம் ஏற்படாது. இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் எவ்வளவு தூரம் அடீபினிஸ்ட்ரேடிங் எக்ஸ்பென்சைக் குறைக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டும். இதை பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்ட் அல்லது கோவாப்ரேடிங் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றியாவது செலவை குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது அதில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளிக்கு ஆனால் இருந்தால் ரூ. 1-9-0-ம், பெண் தொழிலாளியாக இருந்தால் ரூ. 1-2-0-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பகுதி திட்டப் பகுதி, திட்டப் பகுதியில் ஆண்கள் 3 ரூபாயும், பெண்கள் 1½ ரூபாயும் கூலி பெறுகிறார்கள். திட்டப் பகுதியில் பணம் அதிகமாக புழங்கும். ஆகவே, அதை அனுசரித்து இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஐந்து வருஷம் வேலை செய்து பிரியப் பட்டு வேலையை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டால்கூட செர்வீஸ் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சின்கோனா டிப்பார்ட்மெண்டில் அப்படி இல்லை. இங்கே டிஸ்சார்ஜ் பண்ணினால் கிராகயிட்டி பணம் கொடுக்க ஐந்தாறு மாதம் ஆகிறது. அதற்குள் இறந்து விட்டால் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, ஐந்து வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு கிராகயிட்டி பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக எல்லாத் தொழிலிலும் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்ட் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். டெம்பரரி தொழிலாளர்களுக்குக்கூட பிராவிடன்ட் பண்ட் திட்டம் உண்டு. ஆனால் சர்க்கார் திட்டத்திலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குப் பிராவிடன்ட் பண்ட் கிடையாது. சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்கும் அதை விஸ்தரித்து பிராவிடன்ட் பண்ட் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வரும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைப் பிரதேசங்களில் வேலை செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாள மக்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதையும் புணராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளி வேலை செய்வதில் நமக்குள்ள சம்பிரதாயம் என்னவென்றால் கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் இவர்கள் எல்லோரும் வேலை செய்வதாகக் கொண்டு கூலி நிர்ணயம் பண்ணி இருக்கிறார்கள். சின்கோனா தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்த முறை இல்லை. சின்கோனா தோட்டத்

[24th March 1964]

[கே. பொன்னையன்]

தொழிலாளர்களுக்கும் கணவன், மனைவி, இன்னும் வயது வந்த குழந்தைகள் இருந்தால் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12.00
noon.

கங்காணி ஸிஸ்டத்தை அறவே ஒழித்து விட்டோம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். கங்காணிகளை ஒழித்துவிட்டு அந்த காங்கில் உள்ள ஆள்களை எடுத்து விட்டோம். தொழிலாளர்கள் பகுதியிலிருந்து பெரிய வரவேற்புக்கு உரியது இந்த கங்காணி ஒழிப்பு. ஆனால் அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு, கிராசயிட்டி கொடுக்கவே இல்லை. இதுகுறித்து அவர்கள் ஆறு ஏழு ஆண்டுகளாக தொந்தரவு படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். சிங்கோனா தோட்டத்தில் கால் வைத்தால் இந்த தொந்தரவைச் சகிக்க முடியாது. ஆகவே அதிக காலமாக பென்டிங்கில் இருக்கிற இந்த கங்காணி மேஸ்திரிகளுக்கு காம்ப்ளேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்பும் கிடையாது. ஏற்கெனவே இந்த சிங்கோனா தோட்டத் தொழிலில் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவர்கள் இரண்டு நாட்கள் வேலைக்கு போகவில்லை வியாதி காரணமாக என்றால் அவர்களை திடீரென்று நிறுத்தி விடுகிறார்கள், பழி வாங்குகிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இங்கு உற்பத்தி குறைந்து கொண்டு வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டித்தான் வேலை வாங்க வேண்டும். கூலிகட்டவில்லை என்றுதான் அவர்கள் திட்டப் பகுதிக்கு வேலைக்கு போகிறார்கள். பிரியப்பட்டு போகிறவர்களை டிஸ்சார்ஜ் செய்ய வேண்டும். அப்படி டிஸ்சார்ஜ் செய்யும்போது அவர்கள் சர்வீஸ்க்கு தக்கபடி கிராசயிட்டி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களை, அடிமை வியாபாரிகள் போன்று, இங்கேயேதான் இருந்து தீர வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் அவர்களை அங்கே வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லாவிடில் வெளியே அனுப்பி விடுங்கள். அப்படி அவர்களை வெளியே அனுப்பும்போது ப்ராவிடன்ட் பண்ட், கிராசயிட்டி போன்றவற்றைக் கொடுத்த வெளியே அனுப்புங்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு மிக மிக அதிகச் செலவாகிறது. டைரக்டர் ஊட்டியில் இருக்கிறார். மாதத்திற்கு இரண்டு, மூன்று நடவை வால்பாறைக்கு வருகிறார்கள். அங்கு பத்து டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கும் 8,000 ஏக்கர் போக மேலும் 5,000 ஏக்கர் பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து கொடுப்பதா சொன்னார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அங்கு தேயிலைத் தோட்டம் ஏற்படுத்தினால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும், நல்ல அன்னிய செலாவணியும் கிடைக்கும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதால் அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

24th March 1964]

திரு. எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் காட்டு இலாகா மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். காட்டு இலாகாதான் மற்ற இலாகாக்களைவிட குறைந்த செலவில் நிறைய வருமானம் வருகிற ஒன்று என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த இலாகாவில் உள்ள வார்டர்களுக்கு வீட்டு வாடகை, துணி போன்றவைகளை கொடுத்து வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்தில் ஐயின் ஒழிப்பு நேரத்தில் நான்கு வார்டர்களை எடுத்தார்கள். அவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதுபோல் நல்ல முறையில் சம்பளம், இன்னும் சில சலுகைகள் கொடுக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடையாளச் சின்னங்களை ஜெயில் வார்டர்கள் மாதிரி அணிந்து கொள்கிறார்கள். அதை மார்பில் அணிந்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் பச்சை மலையில் சுந்தனக் கட்டை, மூங்கில் புல் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. அவற்றை நல்ல முறையில் பராமரிக்க தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பகுதிகள் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கு வார்டர்கள் நல்ல முறையில் வேலைகளைச் செய்யவும், மாங்களை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போகாதபடி, நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு அந்த ஆளையே பார்க்க முடியவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளில் மாங்கள் நடுகிறோம் உசத்திற்காக வேண்டி அவைகளை காட்டில் நட வேண்டும் என்பது என் அவா. பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களில் போய் தொந்தரவு கொடுப்பதைவிட காடுகளில் தக்க இடம் பார்த்து போட்டால் பஞ்சாயத்துக்கும் வருமானம் கிடைக்கும், அதோடு நல்லபடியாக உரமும் கிடைக்கும். அப்படி அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என் ஆசை. பச்சைமலையில் ரோடு வசதியில்லை. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திலிருந்து தீர்மானங்கள் அனுப்பியிருக்கிறோம். டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு வந்திருக்கிறது. நல்ல முறையில் அதை செப்பனிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 17 மைலுக்கு 3 லட்சம் செலவு செய்வதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 17 மைலுக்கு 3 லட்சம் அதிகம். எந்த 17 மைல், எப்படி 3 லட்சம் என்பதுபற்றி கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, சிங்கோனா வன இலாகா மான்யக் கோரிக்கைமீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூற

[24th March 1964

[திரு. ம. கமலநாதன்]

விரும்புகிறேன். திரு. பொன்னையன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் சிங்கோனாவிற்கு 29 லட்சத்திற்கு அதிகமாக செலவழிக்கக்கூடிய நேரத்தில் அதுபற்றி எந்தவிதமான அறிக்கையும் கொடுக்காதது வருந்தத்தக்கது. காரணம் அப்படிப்பட்ட அறிக்கையைக் கொடுத்தால் அதுபற்றி அதிகமாக பேசிவிடுவார்களோ என்று அமைச்சர் அவர்கள் அஞ்சினார் போலும். காட்டு இலாகாவை பொறுத்தவரையில், என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஜமீன் காடுகள்பற்றித்தான் எனக்கு அதிகமாக தெரிந்திருப்பது. ஜமீன் காடுகளை சர்வே செய்யும்போது டி மார்டேஷன் என்ற முறையில் பாரஸ்ட் சர்வெயர்கள் காட்டு இலாகாவில் பக்கத்தில் உள்ள பட்டா நிலங்களுக்கும் சேர்த்து கல் நட்டு, சுண்ணாம்பு அடித்துவிட்டுப் போய் விடுவார்கள் மாலையில். காலையில் அந்த பட்டாதாரர் வந்து பார்த்தால் தன் பட்டா நிலத்தையும் சேர்த்து கல் போட்டிருப்பதைப் பார்த்து பயந்து ஒடிப்போய் அவர்கள் காலில் விழுவார். அப்போது தன் நிலத்தைப்போல் நினைத்து 500, 1,000 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு லைசன்ஸ் வேறு பக்கத்தில் மாற்றும் முறையில் எளிதான முறையில் லஞ்சம் வாங்கும் சூழ்நிலையை காட்டு இலாகாவினுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எங்கள் பக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி இந்த இலாகாவைப்பற்றி யாராவது பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்களா என்றால் அப்படி பாராட்டுக்கு இலக்காகாது இந்த இலாகா ஏன் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லஞ்சம் மிக மிக சாதாரணமாகப் போய்விட்டது இந்த காட்டு இலாகாவில். அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் என் தொகுதிக்கு வந்தபோது கூட காட்டு இலாகாவின் அத்தனை பேர்களையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களை எடுத்துச் சொன்னோம், அமைச்சர் அவர்களிடம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் நல்லதொரு பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதினால் இந்தச் சில்லறை விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த தவறி விட்டார்களோ என்றுதான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் காடு மூன்றில் ஒரு பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென்ற அளவிற்குத்தான் நம் இலக்கு. ஆனால் ஆனால் ஒரு பகுதிதான் காட்டின் பரப்பளவு இருக்கிறது. இதை எந்த அளவிற்கு அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறோம் என்பதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் காணவில்லை. மேய்ச்சல்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்புக்கு கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு ஏராளமான மாடுகளை மேய விட்டிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் தமது சொந்த கால்நடைப் பண்ணையை பார்த்துவிட்டுச் சொல்வார்கள். . .

24th March 1964]

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அமைச்சர் அவர்களின் சொந்த விஷயங்கள்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. ம. கமலநாதன் : அங்கு இயற்கையாகவே வைட்டமின்ஸ் அதிகமாகவுள்ள புல் விளைகிறதாம். அதன் காரணமாக மாடுகள் அதிகப்படியான பால் கொடுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வசண்ட பிரதேசத்திலும் அந்த புல் முளைக்குமா, முளைக்காதா என்று பார்த்து முளைக்கக் கூடியதாக இருந்தால் அதை எங்கள் பகுதிக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, வெள்ளாடுகளை மேய விடுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளாடுகள் இல்லாமல் விவசாயிகள் இருக்க முடியாது. எப்படியாவது அவைகளை மேய்ப்பதற்காக மாமூல் கொடுத்து சமாளித்துவிடுகிறார்கள். இந்த முறையில் வெள்ளாடு பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு நல்ல முறையில் சம்பாதித்துக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக வரக்கூடிய வருமானத்தைவிட வெள்ளாடு 10 மடங்கு 100 மடங்கு பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டிலுள்ளவர்களுக்கு சம்பாதித்துக்கொடுக்கிறது. காரணம் எப்படியாவது ஆட்டை மேய்க்க வேண்டும் என்பது விவசாயிகளின் விருப்பம். இதோடு தங்களுடைய மாடோ அல்லது ஆடோ பவுண்டுக்கு போய்விடக்கூடாது, போய்விட்டால் ஏதாவது கணினிதை ஏற்படுத்தும் என்று அவர்கள் ஏராளமாக லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள்.

அடுத்ததாக, காடுகளில் நல்ல வருவாய் வரக்கூடிய பொருட்கள் பல இருக்கின்றன. அரசுக்குத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் நல்ல முறையில் லாபம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்போதும் சேலம் பிளந்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது எல்லோருக்கும் கேவியாக இருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்தில் ஹோசூரில் அரசுக்குத் தொழிற்சாலை ஒன்று இருந்தது. அது இப்போது கம்பத்திற்கு ஷிப்ட் ஆகியிருக்கிறது. என்ன காரணம் என்றே தெரியவில்லை. இதை விட அதிகமாக அந்தப் பக்கத்தில் அரசு என்ன அவ்வளவு கூடுதலாக கிடைக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. அப்படியே எங்கள் பக்கத்தில் அரசு கிடைக்கவில்லை என்றாலும்கூட சிறிது காலத்திற்கு அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கலாம். கனம் வடிவேலு அவர்கள் கூட டெங்கரி கோட்டையில் வைக்கப்படும் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை தன் தொகுதிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எங்கள் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கூட ஏன் இப்படி கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. தேன் பற்றி சாதாரணமாக கேவலமாக நினைக்கிறோம். இதன் மூலமாக அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கும். முக்கியமாக ஏற்காட்டில் “க்வின் பீ” அதாவது ‘பீர்ட்’ ஏற்படுவதற்கு முக்கியமாக இருக்கவேண்டிய தேனீக்கள் சாதாரணமாக கருப்பு நிறத்தில்தான் இருக்கும். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற ‘க்வின் பீ’ நல்ல ரோஸ் நிறத்

[24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

தில் இருக்கிறது. இது பிரீடிங்குக்கு மிகவும் நல்லது என்று எப்போதும் எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் ஒரு பெட்டிக்கு எட்டு பவுண்டு தேன் இருக்கும் என்றால், எங்கள் பர்கூர் பகுதியில் ஒரு பெட்டிக்கு 20 பவுண்ட் கிடைக்கிறது. ஆகவே இதற்காக நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றையும் பர்கூரில் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவு இலாகாவையும் இதே அமைச்சர் அவர்கள் வகித்து வருவதால் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது கிராஸ் பாலினேஷனுக்கு தேன் உதவியாக இருக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த தேனி விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று காடுகளில் முக்கியமாக கிடைக்கும் சந்தனம், தேக்கு இவைகளுக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். இதிலிருந்து நல்ல லாபம் வருகின்றது. இதை நல்ல முறையில் விஸ்தரிப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. ஏதோ சில நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கலாம். அவ்வித மில்லாமல் நல்ல முறையில் விஸ்தரிப்பதற்கு ஊக்கம் தேவை என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூங்கில்கள் சேலம், வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் அதிகமாக கிடைக்கிறது. சேஷசாயி பிரதர்ஸ் அவர்களால் துவக்கப்பட்டிருக்கும் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு இந்த மூங்கில் போதாது என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். வேண்டிய அளவுக்கு மூங்கிலை எடுத்துக்கொள்வதற்காக வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. ஏன் இதில் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது? இருக்கிற தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய அளவு கொடுக்கவும், மேலும் காகித தொழிற்சாலை ஏற்படவும் இந்தப் பகுதிகளில் மூங்கிலை வைத்து அபிவிருத்தி செய்வதில் அதிக அக்கரை காட்ட வேண்டும். இதில் ஏன் போதிய அளவு அக்கரை காட்டவில்லை என்று எனக்கு புரியவில்லை.

பொதுவாக காட்டில் இருக்கக்கூடிய மிருகங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி பல வனவிலங்கு சரணாலயங்களை ஏற்படுத்தி வனச் செல்வத்தை நாம் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் புலிக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், சிறுத்தைப் புலிக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்தால், இந்த சிறுத்தைப் புலிகள் விவசாயிகளுடைய சொத்துக்களாக இருக்கின்ற ஆடுகள், மாடுகள் இவைகளை எல்லாம் கொன்று தின்றுவிட்டுப் போய்விடும். உண்மையாக இதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், இதைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி இதைக் கூண்டு

24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

வைத்து பிடித்து, பாதுகாப்பு நிலையத்தில் கொண்டு போய் விட்டால், அவைகளினுடைய உயிருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கும், எங்களுக்கும் நிவர்த்தி ஏற்படும்.

கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று வேடந்தாங்கலுக்குப் போனோம். பல உறுப்பினர்களும் வந்திருந்தார்கள். அதைப் பற்றி ஒருவரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அங்கே போய் பார்த்த போது இரண்டு நிறங்களில்தான் பறவைகள் தெரிந்தது. கறுப்பாகவும், வெள்ளையாகவும் இருந்தது. இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அங்கு தெரியவில்லை. அந்த இடத்தில் கறுப்பும் சிவப்பும் தான் தெரிந்ததே தவிர. . . (சிரிப்பு) . . . கறுப்பும் சிவப்பும் அல்ல, கறுப்பு நிறத்திலும், வெள்ளை நிறத்திலும்தான் பறவைகள் இருப்பது தெரிந்தது. அங்குள்ள “ஸ்டேட் லொயல்ட்டி லைஃப் ஆபீஸர்” நல்ல இன்டர்ஸ்ட் எடுத்து இந்த விவரங்களை எல்லாம் விளக்கினார். இந்த வேடந்தாங்கல் சரணுலயத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் வைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நாங்கள் போயிருந்தபோது கூட, டிரீஸ்ட்ஸ் ஸ்டேன்ட்ஸ் வந்திருந்தார்கள். அங்குள்ள ஆபீஸர் சொன்னார், 2,500 மைல்கள் ஒரேயடிப்பாக இமாலயத்திலிருந்து, ஊட்டிவரை நான்-ஸ்டாப்பாக பறவைகள் பறந்து வருகின்றன, என்ஹெல்லாம் விவரங்களை சொன்னார்கள். இந்த பறவை சரணுலயத்தை இன்னும் அக்கரையோடு பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் காட்டிலாகாவுக்கும் எப்போதும் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ காட்டில் மனிதர்களே வாழ்வதில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. வடிவேலு அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த பகுதிகள் காட்டில்தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள இடங்களுக்குப்போகவேண்டுமென்றால் ரோடு வசதி வேண்டும். நாங்கள் ரோடுகளைப் போட்டுக் கொள்கிறோம், அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்பதற்கே இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது. கலக்டர் அவர்களும் இதில் ஜாஸ்தி இன்டர்ஸ்ட் எடுப்பதில்லை.

என்னுடைய பகுதி, ஐமீனில் இருந்தபோது, அரசினருக்கு வரி கட்டக்கூடாது என்கின்ற நோக்கத்தோடு நல்ல நிலங்களைக் கூட காடு என்று காண்பித்து, அரசினருக்கு கணக்கு காட்டி வந்தார்கள். இப்போது அதை ‘டேக்கன் ஓவர்’ செய்த பிறகு, நல்ல நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் கூட, அதை காடு என்று போட்டு அதை பாரஸ்ட் இலாகாவில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். காடு என்றால் ஒரு செடியாவது இருக்கவேண்டாமா, அது கூட கிடையாது. இப்படி பட்டா இருக்கக்கூடிய இடங்களை கூட பாரஸ்ட் என்று சொல்லி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையில் பார்வையிட்டு, எந்தெந்த இடங்கள் யாருக்கு

[24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

சொந்தமாக இருக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது. மெடிகல், எஞ்சினியரிங் இவைகள் எல்லாம் டெக்னிக்கல் டிப்பார்ட்மெண்டு களாக இருக்கின்றன. அதே போன்றுதான் காட்டிலாகாவும் ஒரு டெக்னிக்கல் இலாகாவாக இருந்து வருகிறது. இப்போது நான் டெக்னிக்கல் இலாகாவாக இருந்து வருகிறது. இந்த இலாகாவும் திட்டமிட்டு, எந்த இடத்தில் என்னென்ன மாங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து டார்த்து அதன்படி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்ததுபோல் ஏதோ மரங்கள் காடுகளில் இருக்கின்றன, அவைகளை பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதும் என்கின்ற நிலைமை அல்ல இப்போது. ஆகவே இந்த டிப்பார்ட்மெண்டையும் ஒரு டெக்னிக் கல் டிப்பார்ட்மெண்டாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த டிப்பார்ட்மெண்டிலுள்ளவர்கள் நல்லமுறையில் வேலை செய்வார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்றால் ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனின் கீழ் மற்ற அதிகாரிகள் இருப்பதுபோல், இந்த அதிகாரிகளையும் “ச.ஓ. பாரஸ்ட்” என்று போட்டு எங்கள் கன்ட்ரோலுக்கு கொண்டு வந்துவிட்டால் இதில் இருந்து வருகின்ற லஞ்சம் விஷயம் போய்விடும் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரியான காரியங்களை வெற்றியாக நடத்த வேண்டுமென்றால், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை. பஞ்சாயத் துத் தலைவர்களின் கீழ் மற்ற அதிகாரிகளைப் போல் இவர்களும் வந்துவிட்டால், லஞ்சம் வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் போகும். அதோடு பஞ்சாயத்துகளில் நடைபெற வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாம் இணைந்து நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கும் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த காட்டு இலாகா மான்யத்தின் பேரில் பல அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டு நல்ல யோசனைகளை சொன்னார்கள். மொத்தமாக பார்க்கும்போது காடுகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்வதைக் கேட்டபோது, நல்ல முறையில் பாதுகாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. சென்ற ஆண்டைவிட இப்போது பேசிய எல்லோருமே நிச்சயமாக காடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்கின்ற கருத்தை பொதுவாக சொன்னார்கள். அதோடு இதற்காக பல யோசனைகளையும் சொன்னார்கள். காடு நல்ல முறையில் வளர்ந்தால்தான் நாட்டில் மழை பெய்யும். அதன் மூலம் நாட்டில் ஏற்படக்கூடிய பஞ்சம் போகும் என்பதை எல்லாம் குறிப்

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

பிட்டார்கள். இதில் யாருக்கும் எந்த விதமான வித்தியாசம் இல்லை என்று பார்க்கும்போது நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இதன் பேரில் நல்ல கருத்துக்களை சொன்னதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நாம் விரிவாகப் பேசவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். இந்த இலாகா சம்பந்தமான விவரங்கள் எல்லாம் விரிவாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிந்த வரையில் எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்ற அளவில் விசாரணைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல யோசனைகளையும் பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவைகளைப் பார்க்கும்போது, எந்தெந்தத் துறையில் என்னென்ன வேலைகள் செய்யவேண்டும், அதன் மூலமாக என்ன பலன் கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நான்-டாக்ஸ்பிள் ரெவன்யுவாக கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் காட்டிலா காவிலிருந்து வருகின்ற வருமானம் நமக்கு இரண்டாவது வருவாயாக இருக்கிறது. இந்த இலாகாவின் மூலமாக சர்க்காருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு குறைந்தது மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருவாய் வருகிறது. அது சர்க்காருக்கு ஒரு நல்ல ரெவின்யூ. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது சர்க்காருக்கும் வருவாய் தரக்கூடிய இலாகாவாக இது அமைந்திருக்கிறது.

சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, குறிப்பாக, சென்ற 1961-62-ம் ஆண்டில் வருவாய் அதிகமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வருவாய் குறைந்திருக்கிறது என்று, கனம் அங்கத்தினர் முருகையன் என்று எண்ணுகிறேன், சொன்னார்கள். அந்த ஆண்டிலே சந்தன மரம் நல்ல விலைக்கு விற்பது. அதன் காரணமாக வருவாய் அதிகமாக கணக்கிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அறிகையில் 23-வது பக்கத்திலே. செலவினங்களைப் பார்க்கும்போது வருஷாவருஷம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. அதைப் பற்றி நான் சொல்லவேண்டாம் இன்றைய நிலையில் அதிகமாக கூலி கொடுப்பது எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் போது, விரிவாக வேலை செய்யும்போது சேஷு அதிகரிக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது நல்ல பல காரியங்களைச் செய்வதற்கும், கிராம மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நல்ல நன்மைகளைச் செய்வதற்கும் காட்டிலாகா முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, அந்த முறையில் காட்டிலாகா மூலமாகச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மரங்கள் வைக்கிறோம். விறகுகளுக்காக மரங்கள் வைக்கிறோம். நல்ல விலை உயர்ந்த மரங்களையும் லாபத்திற்காக வைக்கிறோம். மரங்களை வைப்பதால் மழை வருகிறது. அதனால் நல்ல வசதிகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

காட்டிலாகா பற்றி விரிவாகச் சொல்லுவதற்கு முன் சின்கோனுவைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். சின்கோனா பற்றி ஒருவரும் பேசவில்லையே என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். எனது ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் பொன்னையா அவர்கள் சில குறிப்புகளைச் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் கண்காணித்து என்ன சவுகரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லுவதைவிட பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று மொத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சின்கோனாவைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது விரிவுரை கொடுக்கவில்லையே என்று சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டிலே எல்லா வகையான விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனிப் புத்தகம் போடவில்லை. வேண்டிய விவரத்தை நானே சொல்லலாம் என்று விட்டு வைத்தேன். அப்படிப் பார்க்கும் போது 1963 அல்லது 1964-ம் ஆண்டு எவ்வளவு செலவுக்கொண்டாலும், 9,450 ஏக்கர் சின்கோனா பயிர் செய்யும் ஏரியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சின்கோனா இலாகாவிலேயே 877 ஏக்கர் எஸென்ஷியல் ஆயில்ஸ் என்று சொல்லக் கூடிய மருந்து எண்ணெய்கள், வாசனைத் தைலங்கள் உண்டாக்கக் கூடிய செடிகளை அங்கு வளர்த்து வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது கொஞ்சம் ஏரியா மரங்கள் வைக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் வரக் கூடிய ஆண்டில் 1964-அல்லது 1965-ல் ஏக்க ரேஜைக் குறைத்து 6,500 ஏக்கர் சின்கோனா, 1,000 ஏக்கர் எஸென்ஷியல் ஆயில்ஸ் வைக்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறோம். இதை காட்டிலாகா மூலமாக வைக்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் பொன்னையா அவர்கள் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். காட்டிலாகா மூலம் செய்யாமல் 12 எஸ்டேட் மாதிரி மற்றவர்கள் வைக்க அனுமதி கொடுத்து செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல யோசனை. அது பற்றி என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரவில்லை. இதைப் பற்றி யோசனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வருவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உப-தொழில் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் தான் இந்த எண்ணெய் வாசனைத் தைலங்கள் ஆகியவைகளுக்குச் சேர்க்கக் கூடிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்தோம். அதற்காகத் தான் இந்தச் செடிகளை வைத்து வளர்க்கிறோம். இதற்கெல்லாம் இப்போது நல்ல கிராக்ஷ் இருக்கிறது. நல்ல முறையில் ஸேலாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு நல்ல வருவாயும் இன்று வந்துகொண்டிருக்கிறது. யூகலிப்டஸ் ஆயில் அங்கு தயாரிக்கிறோம். அதிலிருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆண்டுதோறும் கிடைக்கிறது. அதே போல ப்ளட் ப்ரெஷ் மருந்தான சர்ப்ப கந்தி செடி

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

யைக்கூட வைத்து அதுவும் நல்ல முறையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நமது எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி 1956-ல் சென்றபோது கூட பார்த்து சிலவற்றை விரிவு படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் செலவினங்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் யோசனைப் பிரகாரம் இரண்டு ஃபாக்டரிகள் மூன்று இருந்ததை—ஒன்று ஆணைமலையிலும் ஒன்று நடுவட்டத்திலும் இருந்ததை—ஒன்றை மூடிவிடவேண்டுமென்று நடுவட்டம் ஃபாக்டரியை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நிறுத்தி வைத்து விட்டோம்.

கவினைன் பவுடர் ஃபார்மில் இருக்கக் கூடிய முறையில் கணக்குப் பார்த்தால் 4,000 கிலோ இப்போது வசூலே இருப்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் மதிப்பு 3 லட்சம் ரூபாய். கவினைன் எடுத்த பிறகு உள்ள பட்டை கூட விலை உயர்ந்த பொருள். அது கூட 45,000 பவுண்டு கையில் இருக்கிறது. அந்தச் சரக்கின் விலை 8 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பு. கவினைனுக்கு முன் மாதிரி கிராக்கி இல்லை. ஏன் இவ்வளவு செலவழித்துச் செய்தார்கள், நஷ்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் வார்டைமில் இது அவசியமாக இருந்தது. அப்போது ஆரம்பித்தார்கள். வருவாய் என்ன என்று கணக்கு பார்க்காமலேயே எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை என்று அப்போது ஆரம்பித்தார்கள். வேறு மருந்து வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் உபயோகத்திற்கு வரும்போது செலவினங்கள் குறைந்து, வருவாய் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லி, சின்கோனா டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்த வரையில் செலவு என்ன என்று பார்த்தால் 13 லட்சம் அல்லது 14 லட்சம் பக்கமாகச் செலவு ஆகிறது. பட்ஜெட் எஸ்டிமேட் 30 லட்சம் போட்டிருக்கிறோம். இந்த டிமாண்ட் மொத்தம் 29,55,900 ரூபாய். இந்த முறையில் சின்கோனா பற்றி சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக காட்டிலாகர் பற்றி பேசும்போது காடுகள் இருந்தால்தான் மழை பெய்யும் என்று மொத்தமாகச் சொன்னார்கள். விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் வடிவேலு அவர்கள் கூட நல்ல முறையில் சொன்னார்கள்.

சந்தன மரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஸ்பைக் என்ற டிசிஸ் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சந்தன மரத்திற்கு ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் சீக்கு இல்லை. அந்த முறையில் பாபநாசம் ஏரியாவில் பார்த்தேன். மற்ற இடங்களிலெல்லாம் ஸ்பைக் இருக்கிறது. சந்தன மரங்களை உடனடியாக நிறைய நட்டு விட்டால் வளராது. அது ஃபார்ஸ்ட் க்ரோத். இருந்தாலும் பல முறைகளில் நடுவதற்கும் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறோம். நாச்சிகளில் உண்டாக்குவது, கிளையாக வெட்டி வைப்பது என்ற முறையில் கூட முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் முயற்சி செய்து சந்தன மரங்களை வளர்க்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்ட

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

டால் அதனால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். இன்று ஏலத்தில் போடும் போதுகூட நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது. பச்சையாக இருக்கக் கூடிய மாங்கனா நாங்கள் வெட்டுவதில்லை. காய்ந்து போன, அகா வது ஸ்பைக் போன்ற டிஸீஸ் வரும்போது வரண்டு போன மாங் கனைத்தான் வெட்டுவது வழக்கம். காய்ந்து போன மாங்கனா வெட்டி, அதை கொஞ்சம் செதுக்கி பட்டையை எடுத்து—அந்த பட்டையும் விலைக்குப் போகும்—ஒழுங்குபடுத்தி, க்யூரிங் செய்து விலைக்கு ஏலத்தில் விடுகிறார்கள். ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்கள் ஃபாக்டரி வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். சின்கோலு ஃபாக்டரி வைத்தே நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதைப் பொறுத்த வரையில் ஏலத்தில் விடுவதிலே நல்ல லாபம் கிடைக் கிறது. ஃபாக்டரி என்று வைத்தால் அதற்கு ஆஃபிஸ் மற்றவர் களெல்லாம் போட்டு, அங்கே அப்புறம் லஞ்சம் வரும், திருட்டு வரும், அதெல்லாம் இல்லாத முறையில் பப்ளிக் ஆக்ஷனில் நல்ல வருவாய் வருகிறது. மைசூர் ஃபாக்டரி கூட லாபத்தில் இருப்ப தாகத் தெரியவில்லை. நான் ஒரு சந்தோஷமான செய்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மைசூரில் ஏலத்தில் இங்கே விடுவதைப் பார்த்துத் தான் அங்கே விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். சந்தன மரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல வருவாய் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது சேஷஸாயி பேப்பர் மில் வைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் நினைக்கலாம், ஏதோ தனிப்பட்டவர்கள் கம்பெனி வைத்திருக் கிறார்கள், அவர்களுக்கு மூங்கிலைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். சர்க்கார் முதலீடு அதில் ஒரு கோடி ரூபாய். அதில் 'ஐ.எல்.ஸி. டிபார்ட்மெண்டு' செக்டரி ஒரு டைரக்டராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய் அதில் இருக்கிறது. சேஷஸாயி பேப்பர் மில்லுக்கு வேண்டிய மூங்கிலை நாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு, மூங்கில் தாராளமாக கொடுப்பதற்கு நம்மிடம் மூங்கில் இருக் கிறது. சில பேர்கள் சொன்னார்கள், ஏதோ நாம் ஏலத்தில் விடுகி ரோம், ஏலத்திற்கு விட்டுவிட்டு அவர்கள் ஏதோ வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள், ஏதோ கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எதற்காக கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், எல்லாம் மில்களுக்குப் போய்விட்டால் பொது மக்கள் உபயோகத்திற்கு மூங்கில் இல்லாமல் போய் விடும். அதற்காகத் தான் கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு மூங்கில் மில்லு க்குக் கொடுக்க வேண்டும், மற்றபடி எவ்வளவு விற்பனை செய்ய வேண்டும், பொது மக்களுக்கு மூங்கில் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ கண்டிஷன் போட்டு, அதனால் அவர்கள் அதிக லாபம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்பதில்லை. பொது மக்களுக்கு மூங்கில் கிடைப்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்துக்களைச் சார்ந்த புறம் போக்கு நிலங்களில் காட்டு இலாகா மரங்கள் நடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறது. அதற்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பு நிறைய வேண்டும். கண்மாய்கள் என்று எங்கள் பக்கத்தில் சொல்லுவார்கள். ஏரிகளில் தண்ணீர் நிற்கிற பாகம் போக, பாக்கி இடங்களில் கருவேல் நிறைய வைத்திருக்கிறோம். சேலம் ஜில்லா அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும், ஏரிப் பகுதியில் கருவேல் மரம் நன்றாக வந்திருக்கிறது. கருவேல் காய் வெள்ளாடுகளுக்கு ரொம்பவும் நல்லது. ஆனால், காட்டுப் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் வெள்ளாடு வைத்திருப்பது நல்லதல்ல. மற்றபடி கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறவர்கள் வெள்ளாடு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் இந்தக் கண்மாய் பகுதியில் நடப்பட்டிருக்கும் கருவேல் காய்களை வெள்ளாடுகளுக்கு கொடுத்தால், அவை நன்றாக வளரும். யாருக்கும் தொந்தரவு இல்லை. அவை நிறைய பால் கொடுக்கும். அது வியாபாரத்திற்குக்கூட அங்கிருக்கிற மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உபயோகப்படும் என்று எண்ணுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் மரம் வளர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. சில இடங்களில் நடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், சில இடங்களில் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானம் போட்டு, புறம்போக்கு நிலத்தில் மரம் நடக்கூடாது என்று பல தீர்மானங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில பேர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் கட்டாயம் நீங்கள் மரங்களை வளர்த்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சிலபேர்கள் 'கூடாது' என்று சொல்லுகிறார்கள். கூடாது என்று தீர்மானம் போடுகிறார்கள். ஓரளவுக்கு எடுத்து நடவேண்டும் என்றால் நடலாம். நடவேண்டாம் என்ற உத்தேசமும் சில பேர்களுக்கு இருக்கிறது. எங்கே, எப்படி எப்படி வேண்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி அட்ஜஸ்ட் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவு இல்லை என்று சொன்னாலும், அதிகாரிகளை நேரிடையாகப் பார்க்கும் பொழுது அவர்களிடம் சொல்லி, அந்த நிலையிலே மரங்களை நட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ரோடுகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து கிராமங்களுக்கு காடுகள் மூலம் ரோடுகள் போட்டு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ரோடுகள் வேண்டுமென்றால் நாங்கள் இடம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டு 22 அடி அகலம், 32 அடி அகலம் ரோடு வேண்டுமென்று கேட்டால், கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நாமே அதற்கு செலவழித்து ரோடு போடவேண்டுமென்று சொல்லுவதைவிட, நான்கூட அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். காண்டிராக்ட் எடுத்தால்கூட, மணி அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பதினேழு மைல் ரோடு போடுவதற்கு எத்தனை ரூபாய்

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

செலவாகிறது என்று சொன்னார்கள். மலைமேல் ரோடு போடுவது ரொம்பவும் கஷ்டம். அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு தரம் மழை பெய்தால் ஒரு பக்கமாக வழித்துக் கொண்டு போய்விடும். அங்கு ரோடு போடுவதற்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகும். திரு. மாதா கவுடர் அவர்களுக்கு அந்த விஷயம் தெரியும். மலைமேல் ரோடு போடுவது ரொம்பவும் கஷ்டம். கிராமம் ஒரு ஸைடு இருக்கும், அதற்கு மலை மூலம் சுற்றி ரோடு போடவேண்டியிருக்கும். இங்கெல்லாம் ரோடு போடுவது கஷ்டம். நான் இதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு ரோடு செப்பணிடுவதாக இருந்தால், 22 அடி அகலம் வேண்டும், 32 அடி அகலம் வேண்டும் என்று கேட்டால், எனக்குக் கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நல்ல ரோடுகள் அமைத்துக்கொள்ளலாம். அதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாமெல்லாம் கீழ் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள். திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து வருகிறவர்கள். அவர்கள் மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து வருவதால் அவர்களுக்கு அந்தக் கஷ்டம் தெரிகிறது அவர்கள் 'பெர்ஸெண்டேஜ்' பற்றி சொன்னார்கள். 'நீலகிரி என்று சொன்னால், 90 சதவிகிதம் காடுதானே, நீங்கள் 16, 17 சதவிகிதம் என்று கணக்குச் சொல்லுகிறீர்களே' என்று சொன்னார்கள். அவருடைய மாவட்டத்தை விட்டுவிட்டு கணக்குப் போட்டால் நமக்கு 16 சதவிகிதம் வராது, 2, 3 சதவிகிதம்தான் வரும் என்று நினைக்கிறேன். இதையெல்லாம் வைத்துத்தான் 16 சதவிகிதம் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம். அகில இந்திய கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால், 33 சதவிகிதம் காட்டு வளம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். 33 சதவிகிதம் காட்டு வளம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபொழுது சென்னை மாநிலத்தையும் சேர்த்துத்தான் 33 சதவிகிதம். நமது மாநிலம் 16, 17 சதவிகிதம், யு.பி. 40, 42 சதவிகிதம் இருக்கும். இதையெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து 32, 33 சதவிகிதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏதோ 'ஊட்டியை' தனியாக விட்டுவிட்டு கணக்குப் போட்டோமானால், கணக்கு வராது.

'நிறைய நமக்கு மரங்கள் இருக்கிற இடம், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இஷ்டம்போல் வெட்டிக் கொள்ளலாம்' என்ற எண்ணத்தை வைத்து இந்தக் கணக்கைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் போலும். அவர்கள் சொன்ன இடங்களில் பல இடங்களுக்கு நான் போய் பார்த்தேன். காட்டு இலாகாவின் லீட்டிற்கு பின் புறத்தில் மரத்தைக் கொண்டு நட்டுவிடுகிறார்கள், தள்ளி நடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இடமில்லை என்று சொன்னார்கள். கொஞ்ச தூரம் தள்ளி வைத்து நடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். 50 கெஜம், ½ பர்லாங்கு தூரம் தள்ளி நடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். நான் அந்த ஊருக்குச் சென்று பார்த்தேன், அந்தப் பிரச்சனை ஒன்று மில்லை.

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள், குறிப்பாக, ரூபாய் 3 லட்சம் மதிப்புள்ள மரம் சேதமாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஏதோ காட்டு இலாகா அதிகாரிகளுடைய கவனக் குறைவினால் அல்லது தவறான நடைமுறையினால் அம்மாதிரி ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அன்றுகூட ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னேன். 19 மரங்கள், அதில் 3 மரங்கள் தான் உயர்ந்த விலைக்குப் போகக்கூடிய மரங்கள். அதற் கெல்லாம் கணக்குப் போட்டுத்தான், என்ன விலைக்கு விற்கும் என்று கணக்குப் போட்டு ரூபாய் 21,000-க்கு 'கம்பவுண்டு' செய்து, நமக்குக் கிடைத்தது. அவர்கள் ஏதோ சொல்லு கிறார்கள். எந்த விதத்தில் அவர்கள் உறுதியாகச் சொல்லு கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்க முடி யாது, நிச்சயம் இருக்காது என்ற உறுதி எனக்கு உண்டு. நமது காட்டு இலாகா அதிகாரிகள், காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ்வளவு தூரத்திற்குப் போயிருக்க மாட்டார்கள் என்ற நம் பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஏதோ கொடுக்கிற சம்பளம் குறைவாக இருப்பதினால், அவர்கள் தவறுதலாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. பொதுவாக தவறு செய்யக்கூடாது என்று எண்ணுகிறவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள். சம்பளத் தைக் கூட்டிக் கொடுத்தால் மட்டும், தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தவறு செய்பவர்கள் தவறு செய்யத் தான் போகிறார்கள். நமது காட்டு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிச்சயமாக உண்டு.

கொடைக்கானலில் மரங்களையெல்லாம் வெட்டிவிட்டார்கள் என்று திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வாழை மரங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடம். பல பேர்கள் காடுகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறா் கள். இல்லை என்று முடிவு எடுத்து விட்டோம். சர்க்காரைச் சேர்ந்த ரிசர்வ் பாரெஸ்டி உண்டாக்கவேண்டும், யாருக்கும் காடு கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சில கேஸ்கள் இருக்கின்றன. இருபது வருஷம், முப்பது வருஷம் ஒருவர் உழுது கொண்டிருக்கலாம். கிணறு வெட்டி. தண்ணீர் வரக்கூடிய இடமாக இருக்கலாம். அப்படியிருந்தாலும் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து, கொடுப்பது என்பது இல்லவே இல்லை. அதற்குப் பதிலாக குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாம். மூன்று வருஷம், ஐந்து வருஷங் களுக்கு 'லீஸுக்கு' கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பது நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். அம்மாதிரி செய்தால் இந்தப் பிரச்சனையை ஓரளவு குறைக்கலாம். அம்மாதிரி நிச்சயமாக அவர்கள் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒழுங்காக ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, உண்மை நிலை தெரிந்துவிட்டது, புரிந்து விட்டது என்று சொன்னால், நிச்சயம் அந்த இடத்தை அவர்

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனை அங்கு இருக்கிற சிறிய சிறிய காடுகளை அழித்து பெரிய மரங்களும் இல்லை என்று இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோலவே, ஆற்றோரங்களிலே மரங்கள் நடலாம். ஆற்றோரங்களில் மரங்கள் நடுவதைவிட, ஏதோ பயிர் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள், எனது சக அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆற்றோரங்களில் பயிர்செய்தால், வெள்ளம் வருகிறபொழுது அடித்துக்கொண்டு போய்விடும், கரைகளை அழித்துவிடும். கரைகள் அழியாமல் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கு அங்கு நல்ல மரங்களை நடவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

வேதாரண்யம் காடுகளை நான் போய் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கு நல்ல உயர்ந்த ஜாதி மரங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், ஒரு அளவான காடு இருக்கிறது. அங்கு நல்ல மிருகங்கள் இருக்கின்றன. மான்கள் இருக்கின்றன. காட்டுக் குதிரைகள்கூட இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய குதிரைகளைக்கூட சில பேர்கள் லாயத்தில் வாங்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற சிறிய சிறிய காடுகளை அழித்து பெரிய மரங்கள் வைக்க முயற்சி செய்தால் அங்கு இருக்கிற மிருகங்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். அதை அப்படியே விட்டு விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திருநெல்வேலியில் செங்காய் நாரையைப்பற்றி திரு. துரை பாண்டி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சென்று பார்த்தேன். சர்க்கார் சட்டம் செய்வதைவிட, ஊரில் இருக்கிறவர்களே சேர்ந்து சட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த நேரத்தில் வேட்டுகள் வைக்கக்கூடாது அல்லது சுடக்கூடாது அல்லது எந்த விதத்தில், எந்த நேரத்தில் வேடன் அம்பு எய்தி கொல்லக்கூடாது என்றெல்லாம் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறார்கள். அது சந்தோஷமான செய்தி. ஆனால், இப்பொழுது ஏதோ அரசியல் காரணம் அங்கு வந்துவிட்டது, அதனால் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அரசியல் காரணம் நமக்குள்ளாக இருந்தாலும், அவையெல்லாம் இந்தக் காரியத்தில் குறுக்கிட்டு, நாம் அதற்காக வேறு விதமாக இருக்கக்கூடாது. அந்த இடத்தில் ஏராளமான பறவைகள் இருக்கின்றன. பழைய காலத்தில்கூட பாடியிருக்கிறார்கள். “நாராய், நாராய், செங்காய் நாராய்...” என்றெல்லாம். அதைப்போல அழகான பறவைகள் இருக்கின்றன. வேடந்தாங்கலைப்பற்றி திரு. கமலநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கருப்பு, வெள்ளை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கருப்பையும் வெள்ளையும் கலந்து போட்டால்—இன்னொரு வார்த்தை வரும், அது எனக்குத் தெரியாது. அங்கே 14, 15 வகைப் பறவைகள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நமக்கெல்லாம் அவற்றைப்பற்றி தெரியாவிட்டாலும் எங்களுடைய

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

Wild Life Officer -க்குத் தெரியும். அவற்றை எல்லாம் கண்டு மகிழ், தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி வைத்துப் பார்ப்பதற்கு மேடை கட்டி, எல்லோரும் நின்று பார்ப்பதற்கு வசதி செய்வதோடு, வரும் பிரயாணிகள் தங்கி உணவு அருந்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யும் வகையில் அதற்குப் பணம் ஒதுக்கியாய்விட்டது. எமெர் ஜென்ஸியின் காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிற்பாடு எமெர்ஜென்ஸியாக இருந்தாலும், நிறைய ரேரிஸ்டிகள் வருகிறார்கள், ஆகவே அதைக் கட்டவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். பி.டபிள்யூ.டி. மூலமாக கட்டுவதிலே கொஞ்சம் சுணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சுணக்கம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எனது சக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஜீவரத்தினம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு மர வியாபாரி. அவர்கள் சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவற்றை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மாதம் ஒரு முறை மரங்களை ஏலம் விடுகிறார்கள். பொள்ளாச்சி, மேட்டுப்பாளையம் போன்ற இடங்களில் மாதம் ஒரு முறை ஏலம் விடுகிறோம். இவ்வளவு வரவேண்டும் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. அது வரவில்லை என்றால், பிறகு அடுத்த வாரம் ஏலம் விடுவார்கள். ரூ. 10,000-க்கு மேலே போகவேண்டும் என்று சொன்னால்தான் கான்சர்வேட்டருக்குப் போகவேண்டும். அதற்குள்ளாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், டி.எஃப்.ஓ. அவர்களே கண்பர்ம் செய்யலாம். இதிலே எந்தப் பிரச்சனையும் இருக்காது.

திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : ஏலம் விட்ட பிறகு ஒரு வாரத்திற்குள் ஊர்ஜிதம் செய்தால், அந்த மரத்தை உடனடியாகக் கடத்த முடியும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ரூ. 10,000 ஆனாலும் சரி, அதற்கு அதிகமானாலும் சரி, ஒரு வாரத்திற்குள் கடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : உடனடியாகக் கொண்டு போவதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் ரயில் வேக்கள் வாகன் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் நாங்கள் ஜவாப்தாரி இல்லை. ரயில் வசதிகூட காட்டு இலாகா ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அது கிராமமாக இருக்கும். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், அதிகமான ஆட்களைப் போட வேண்டும். கண்பர்ம் மேஷன் ஆனதும், உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு போகலாம்.

அடுத்து, திரு. வடிவேலு அவர்கள் பேசும்பொழுது, எதோ ஒரு கிராமத்துக்குச் செல்லும்பொழுது 4 வழிகள் இருக்கின்றன, ஒரு வழியிலே மாத்திரம்தான் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அதை நல்ல முறையில் கவனித்து, ஒரு வழியிலே இருக்கும் பாதுகாப்பை எடுப்பதைவிட, நான்கு வழி

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

களிலும் கேட்டுகள் போட்டு நல்ல முறையில் பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன். சந்தன மாங்களைப் பொறுத்த வரையில், திருடு போகிறது என்ற நிலைமை வரக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறோம்.

மொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது, நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். திரு. கமலநாதன் அவர்கள் எவ்வளவு பேசினபோதிலும், பாராட்டிப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாடுகள் மேய்கிறது என்ற பிரச்சனை வரும்பொழுது, நிச்சயமாக ஆடுகள் அங்கே போகக்கூடாது. அவை எல்லாச் செடிகளையும் சாப்பிட்டு விடும். ஆடு தீண்டாப்பாணை என்ற ஒரு செடியைத் தவிர, பாக்கி எல்லாவற்றையும் தின்றுவிடும். வெள்ளாடுகள் என்றால், கூடவே கூடாது. செம்மறியாடுகளாக இருந்தால் உரத்திற்குப் பயன்படும். பசுந்தாள் உரத்திற்கு வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை வெட்டுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். செடிகள் நடும்பொழுது, தண்ணீர் இல்லாமல் நட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று திரு. முருகைய்யன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நர்சரியிலே வைத்து நாத்து வந்தபிறகு, கொஞ்சம் உயரமாக வந்தபிறகு எடுத்து நடுகிறார்கள். மழை சீசனில்தான் நடுகிறார்கள். கணக்குப் பார்க்கும் பொழுது 100 செடிகள் நட்டால் 60 செடிகள் நிச்சயமாக வரும். 40 செடிகள் கெட்டுப்போய்விடும். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள்கூட, ராமநாதபுரத்தில், பிரயோசனப் படக்கூடிய காடு எல்லாம் போய்விட்டது, யூகலிப்டஸ் நடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவரை அழைத்துக் கொண்டு போய் பார்த்தேன். அங்கே யூகலிப்டஸ் நல்ல முறையில் வந்திருக்கிறது. காரைக்குடிப் பகுதியிலே 80 சதவிகிதம் இந்த மாங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம் எங்களுடைய ஆட்கள் உழைப்பு மாத்திரம் அல்ல, கனம் அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும், கிராம மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் தான். நட்டுக் கொண்டே வந்தால் கிராம மக்கள் பிடுங்கிக்கொண்டே வருகிறார்கள் என்ற புகார்கள் வருகின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் இதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை என்றால், காட்டிலாகா மூலமாகப் பயிரிடுகின்ற தோட்டங்கள் எல்லாம் சீரழிந்துவிடும். இந்த நிலையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தக்க பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்த அங்கத்தினரும் சந்தோஷமாகத் திருப்பி வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டால் மிகப் பெருமையாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன பல நல்ல விஷயங்களை நானும், காட்டிலாகா அதிகாரிகளும், இன்னும் சேகரடேரியட் லெவண்டி

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

ஹள்ள அதிகாரிகளும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நான் அமர்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 29,55,900 under Demand No. XXII—Cinchona, be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,55,900 under Demand No. XXI—Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department, be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 71,81,500 under Demand No. XLIV—Capital Outlay on Forests, be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 71,81,500 under Demand No. XLIV—Capital Outlay on Forests.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND NO. XXII—KHADI.

MR. DEPUTY SPEAKER : As many hon. Members want to participate in the debate on the Demand No. XXII—Khadi, the Hon. Minister-in-charge of Khadi may move it now.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi.”

[24th March 1964]

SRI V. S. S. MANI : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi, be reduced by Rs. 100.’

MR. DEPUTY SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையின் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கதர் என்று சொல்லும்போதே சற்று வேதனையாக இருக்கிறது. கதரைப்பற்றி பேச்சு எடுக்கும்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேதனை தரக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது என்று ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். கதரைப்பற்றி பேச்சு வரும்போது, மன்றத்திலே மணி ஒருவர்தான் அதை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள் என்று மதுரை மாவட்டத்திலே நடந்த கிராமியக் கைத்தொழில் மகாநாட்டில் குறிப்பிட்டார்கள், கதரை ஒரு கட்சியின் சின்னம் அதுவும் அரசியல் கட்சியின் சின்னம். ஆளும் கட்சியின் சின்னம் என்று இருப்பதால்தான் அதை நான் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கட்சியின் சின்னமாக கதரை வளர்க்க பொது மக்களின் வரிப்பணத்தை செலவழிப்பது எந்த அளவிலே ஜனநாயகத்துக்கு ஒத்தது என்று தெரியவில்லை. பல கோடிக்கணக்கான பணத்தை கடனாகக் கொடுத்து அதை திருப்பிக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்று காதி கமிஷன் தலைவர் தேபர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கதர் திட்டத்திலே லாபமும் இல்லை. நஷ்டமும் இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட கடன் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏன் அப்படிப்பட்ட துறையில் பொதுப் பணத்தை கையாள் வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. கதருக்கு என்று பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழிப்பது விட்டு கிராமத் தொழில்களுக்கு, சிறு கைத்தொழில்களுக்கு செலவிட்டால் நாடு வளம் பெற வழி உண்டாகும் என்பது என் கருத்து. கதரை வேண்டுமானால் காங்கிரஸ்காரர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளட்டும், அவர்கள் கதர் கட்டுவதை நான் குறைகூறவில்லை. ஆனால் அந்த கதரானது பொது மக்கள் பணத்தை சாப்பிடும் துறையாக இருக்கிறது. (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினரும் கதரை கட்டிக் கொள்ளலாம்.) உண்மையாகவே இன்றைக்கு அரசாங்கத்தில் பல துறைகளிலும், பல அலுவலகங்களிலும் கதரை உபயோகிக்கிறார்கள். கதர் விற்பனைக்கென்று அரசாங்க ஊழியர்களையும் உத்தியோகஸ்தர்களையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். பொது மக்களைக் கட்டாயப்படுத்தி கதரை வாங்கச் செய்கிறார்கள். அதோடுகூட இன்றைக்கு எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே பெட்ஷீட் முதல் பில்லோ கவர், எண்டோ கார்டன் எல்லாம் கதராகவே இருக்கிறது. தேசிய ரொடியாக கட்டியளிக்கும் கொடிகூட கதரில்தான் அமைந்திருக்கிறது. ஏன் கைத்தறியால் செய்யக்கூடாது, என்பது என் கேள்வி. அதற்கு எல்லாம்கூட கதரைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். வேறு துணியை அல்ல. இன்றைக்கு ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ்காரர்களாக

24th March 1964]

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

இருப்பதால் அவர்களுடைய சின்னத்திற்கு, கதருக்கு, முக்கியத் துவம் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே கூட உண்மையான கதர் கிடையாது. போலி கதர்தான் இருக்கிறது. திருப்பூர் கதர் என்று சொன்னால் பேர் பாதிதான் கதர். பாக்கிப் பாதி மில் துணி. அதனால் நூல் வியாபாரிகள் பயன் அடைகிறார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு துணி வாங்கினால், மில் துணி என்றால் அதே அளவுக்கு கதர் வாங்க வேண்டுமானால் இரண்டு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே வியாபாரிகள் கலப்படம் செய்து தான் தொழில் செய்கிறார்கள். துணி வாங்கும்போது அது சுத்தமானதா என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது.

கதர் சம்பந்தமாக ஸ்டேட் பாலிசி பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பார்லிமெண்ட் பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி சொல்லியிருப்பது,

The Public Accounts Committee of Parliament while going through cases of irregularities as reported by auditors, has openly charged the Khadi Commission with grave failure to safeguard the Public Exchequer, and gross wastage of public funds. On gross wastage of public funds by the Khadi and Village Industries Commission it says as follows :—

“ This wastage has been going on for over a decade. Now it is time action was taken to put the tax-payers' money to better uses.”

Sri A. K. Chanda, Former Auditor-General of India while speaking on the ' Forum of Free Enterprise ' at Bombay has stated as follows :—

“ There had been no immediacy about making propagation of Khadi, a State Policy which had resulted in dissipation of funds without corresponding benefits when the indigenous cotton textile industry had made it unnecessary to import textiles. After all one of Ghandhi's objectives in making Khadi a symbol of national struggle was to curb the import of foreign cloth.”

இதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர் கட்சி கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய கருத்து உண்மைக்கு புறம்பானது. ஆகவே அதற்கு மறுப்பு சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. திருப்பூரில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கதரானது போலிக்கதர், மில் நூல் கலந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது

[24th March 1964

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல்லடம், தாராபுரம், காங்கேயம் முதலிய பகுதிகளில் சிறப்பாக கதர் தீவிரமாக உற்பத்தி செய்யும் ஏழை எளிய மக்களை அங்கத்தினர் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். அங்குள்ள ஏழை மக்கள் அன்றாட உணவுக்கு கையாலே நூல் நூற்று அதை விற்றுத்தான் சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் க்ரூதி டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பஞ்ச வாங்கி நூலைக் கொடுத்து, சீவனம் செய்கிறார்கள். திருப்பூர் கதர் என்பது முழுக்க முழுக்க இந்த மாதிரியான ஏழைகள் கையால் நூற்ற நூலில் இருந்து ஆக்கப்பட்ட துணியே ஆகும். இதை அங்கத்தினர் அவர்கள் நேரிலே சென்று பார்க்க வேண்டும். வேண்டுமானால் நாங்கள் ஏழைத்துக் கொண்டு போய் காட்டுகிறோம். ஆகவே அங்கத்தினர் உண்மைக்குப் புறம்பாக கூறுவது வருந்தத்தக்கது, மறுக்கத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேலே காங்கிரஸ்காரர்களுடைய அந்த கட்சிக் காரருடைய சின்னம் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸோ என்னவோ கதரைப்பற்றி நினைக்கும்போது அன்றாடம் உண்ண உணவு இல்லாமல் மிகமிக ஏழ்மைய' என நிலையில் வாழ்க்கை வசதிகள் இல்லாத ஏழை மக்கள் சாப்பிடுவது கதரினால் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. கதர் திட்டத்திலே வேலை செய்பவர்கள் மில் கூலிகள் போல் அல்ல. அவர்களுக்கு மாதம் 100, 120 வரும் குழந்தை இருக்கிறது. ஆனால் கதர் நூலை நூற்கிறவர்கள் அவர்களைப் பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு 5 சிட்டம், 6 சிட்டம் என்றுதான் நூற்கிறார்கள். அதிலே அவர்களுக்கு மிச்சமாவது 12 அணை, 10 அணை, 8 அணை. அவ்வளவுதான் கிடைக்கும். கூலியை வாங்கி பஞ்சம் வாங்கி நூற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சிட்டம் போட்டுக் கொடுத்தவுடன் இவர்களுடைய உடைக்கு, துணிக்கு பிடித்துக் கொண்டது போக பாக்கி கிடைக்கும். அவர்களுக்கு வேறு சொந்தே கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள் உண்ண உணவு கிடைக்க, அவர்கள் வாழ, பணம் கொடுக்கிறோமே தவிர கட்சியின் சபோர்ட்டுக்காக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது மிகவும் உண்மைக்கு மாறான கருத்து என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காதி இலாகாவிலிருந்து இந்த அம்பர் சர்க்காத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து எங்கள் தொகுதியில் பல இடங்களில் வைத்தார்கள். அது இப்பொழுது நல்ல முறையில் வேலை செய்யாததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இதைப் பெரும்பாலும் கையாலே சுற்றுகிறவர்கள் பெண்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சர்க்காவை கையினால் சுற்றும் அளவுக்கு முடியவில்லை. 'கை வலிக்கிறது' என்று சொல்கிறார்கள். அதில் ஏதாவது புதிதாக மாற்றம் கொண்டுவந்தால்தான் அதற்காகப் போட்ட பணம் நல்ல முறையில் செலவிட்டதாக இருக்கும். அந்தத் திட்டம் ஏற்கனவே கொண்டு

24th March 1964]

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

வரப்பட்ட திட்டமாகும். இன்னும் நல்ல முறையில் அதைப் பயன்படுத்துவதற்கான நல்ல திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பரவியிருக்கும் இந்த அம்பர்ச் சர்க்காத் திட்டம் லாபகரமாக இல்லை; நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

காதி இலாகாவிலே ஒரு டைரக்டரும், இரண்டு டெபுடி 1-00 டைரக்டர்களும், அவர்களுக்கு கீழே பல ஆபீசர்களும் வேலை p.m. செய்கிறார்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு நாம் குறைந்த அளவுதான் தொகை ஒதுக்கினோம். அதனால், இந்த இலாகாவில் இரண்டு டெபுடி டைரக்டர்களைப் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். டைரக்டர் ஆப் டவுன் ப்ளானிங் இலாகாவிற்குப் போனால், அவர்கள் “ஏகப்பட்ட ப்ளான்கள் போடுகிறோம், ஸ்டாஃப் கேட்டால் கொடுப்பதில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கும் அவர்கள் ஸ்டாஃப் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் போதுமான ஸ்டாஃப் கிடைப்பது இல்லை. அப்படிப்பட்ட இலாக்காக்களுக்கெல்லாம் ஸ்டாஃப் போதாத நிலைமையில், காதி இலாகாவில் மட்டும் இரண்டு டெபுடி டைரக்டர்களை வைத்து அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை. மற்ற சிப்பந்திகளை வைத்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் தொகுதியில் இருக்கும் பல தீவிர கதர் உற்பத்தி செண்டர்களிலிருந்து உற்பத்தியாகின்ற கதர் சென்னைக்கு வருகிறது. 17 கால், 20 கால் அளவுக்கு வந்துவிட்டது. மில் துணியோடு போட்டி போடக்கூடிய அளவு மிக நல்ல முறையில் வந்திருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படி உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு, குறிப்பாக நூல் நூற்கிறவர்களுக்கு—அதிகமாகக் கூலி கொடுக்கும் அளவுக்குத் திட்டம் வகுத்து, ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வாரத்தில் ஆறு நாள் அவர்கள் வேலை செய்வதற்குப் போதுமான டுஞ்சு தாராளமாக ஸப்ளை செய்யப்பட வேண்டும். உரிய காலத்தில் நூல் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். காந்தி கிராமத்தில் நெசவு செய்யும் பார்டர் நன்றாக இருக்கிறது, நீண்ட நாள் உழைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி பயிற்சி பெற்றவர்களைத் திருப்பூரில் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து, சம்பளம் கொடுத்து, நல்ல கதர்ச் சேலைகளைத் தயாரிக்க வேண்டும். காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புடவைகளில் இருக்கும் பார்டர் களைப் போல கதர்ச் சேலைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு அமைச்சரவை வகை செய்ய முன்வரவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில், கல்லூரியில் படிக்கின்றவர்கள் கூட, கதர்

[24th March 1964

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

ப்ளௌஸ் உடுத்திக்கொள்ள விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அழகான பார்டர் இருக்கிறது என்பதற்காக கதர் ப்ளௌஸ் பிட்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், போதுமான அளவு ஸ்பீளே செய்ய முடியவில்லை. அந்த அளவு முன்னேற்றம் இருப்பதால், விரும்பிக் கேட்கக்கூடிய டிஸைன் களில் நெசவு செய்யத் தாராளமாக முன்வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியத் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, கதருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மானிய கோரிக்கையின்மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் கதருக்கு என்று எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் இருந்தார். ஸ்பின்னிங் ஆர்க்கனைசர் இருந்தார். டிபார்ட்மென்டில் அப்ஸார்ப் பண்ணிக்கொண்டும், அவர்களுக்கு என்ன ஆக்டிவிடீஸ் என்று சரியாகத் தெரியவில்லை.

கதரை உடுத்திக்கொள்கிறவர்களுக்கு காந்தி என்ன சொன்னார்? அவர்களே நூற்று, அந்த நூலைக்கொண்டு ஆடை செய்து உடுத்திக் கொள்கிறவர்கள்தான் உண்மையிலேயே காந்திய முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். கதர், காங்கிரஸ் ஐடைய கட்சிச் சின்னம் என்ற தருத்தை இங்கே தெரிவித்த போது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள், 'நீங்களும் கதர் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். இங்கே அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் கதர்தான் உடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், சட்டை மட்டும் கதர்ச் சட்டையாகவும், பனியன் மில் துணியோன்ற வேறு துணியாக இருக்கக்கூடும். அப்படியிருக்க, கட்சிச் சின்னமாகத்தான் கதர் விளங்கி வருகிறது என்று நாங்கள் சொன்னால், 'இல்லை' என்று மறுத்துச் சொல்லும் அளவுக்கு அவர்களுக்குத் துணிவு இருந்தால், புலனேசுவரத்தில் தீவிர காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் கட்டாயமாகக் கதர் அணிந்தே தீரவேண்டும் என்பதை ஏன் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று நான் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். கட்சிச் சின்னம் கதராக இருக்கட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நாங்கள் கைத்தறித் துணியோ, வேறு எந்தத் துணியோ உடுத்திக் கொள்கிறோம். அது வேறு விஷயம். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கொள்கை இருக்கலாம். ஆனால், உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் கதரைத் தங்களுடைய சின்னமாகக் கருதுகிற நேரத்திலே, அவர்கள் சட்டைக்குள்ளே போட்டுக் கொள்வதும் கதராக இருக்க வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக, அவர்களே நூற்ற நூலைக்கொண்டு வாங்கிய கதர்த் துணியை அவர்களே தைத்துப் போட்டுக் கொள்வதுதான்

24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

உண்மையான காந்தியமாகும், அதுதான் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் காந்திக்குச் செய்யும் பெரிய தொண்டாகும். அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைக் கடைப் பிடித்தவர்களாவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கதர்த் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் 12 லட்சம் முதல் 15 லட்சம் வரையில்தான் ஏதோ செலவு செய்கிறார்கள். இது ஓரளவு குறைந்த தொகைதான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். இந்த இலாகாவைப்பற்றி விமரிசனம் செய்கிறவர்களும் சொல்லலாம். ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு ஏராளமான தொகை கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலிலே நாம் கோடிக்கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்யும்போது, அது திரும்ப வருகிறதா, அதற்கு வட்டியாவது கட்டுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். 'லாபம் இல்லை, நஷ்டமும் இல்லை' என்று தேபர் அவர்கள் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். லாபம் தராத துறைக்கு பொது மக்களுடைய பணத்தை நாம் அதிகமாகச் செலவழித்து, பொது மக்களுக்கு துரோகம் செய்யக்கூடாது என்று நான் இந்த இடத்தில் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றேன்.

காதி அண்டு விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது. காதிக்கு ஒதுக்கும் தொகையை விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீசுக்கு ஒதுக்கி, கிராமத் தொழில்களை நாம் அபிவிருத்தி செய்யலாம். குறிப்பாக, காட்டிலாகாவிலிருந்து கேன் சேகரிக்கும் திட்டத்தை நாம் தீவிரமாகக் கைக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை நான் முன்பு ஒரு தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். காதி அண்டு விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்ட் என்று வைத்துக்கொண்டு, காதிக்கு அதிகமாகச் செலவிட்டு விட்டு, விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் களை டெவலப் செய்வதற்கு அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்த இலாகாவில் கதர் இல்லாமலிருந்தால், கிராமத் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அதிகமாக தொகையை ஒதுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இதிலே கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவில் எத்தனை ஆலைகள் இருக்கின்றன, அவற்றில் எவ்வளவு தொகை முதலீடு செய்கிறோம், ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, கதருக்காக நாம் எவ்வளவு முதலீடு செய்கிறோம், அந்தத் தொழிலில் எத்தனை தொழிலாளிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்கிற கணக்கையெல்லாம் நாம் பார்க்கவேண்டும். "நான் பூராவுமா உழைக்கிறார்கள்?" என்று சில கனம் உறுப்பினர்கள் கேட்கக் கூடும். பகுதி நேரமாக இருந்தாலும்கூட, அதில் செலவழிக்கப்படுகிற நேரத்திற்குத் தகுந்த கூலி கிடைக்கவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இந்தத் தொழிலில் அதிகமான பணத்தையும், அதிகமான உழைப்பையும் செலவழித்து, கொஞ்சம் லாபம்

[24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

மட்டுமே பெறுவதைவிட அந்தப் பணத்தை வைத்து உழைப்பைச் செலுத்துவதன் மூலம் அதிகமான லாபத்தைப் பெறக்கூடிய வகையிலே நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தேசிய பாதுகாப்பு நிதியாகட்டும், கதர் வாங்குவதாக இருக்கட்டும், எதற்கும் ஆசிரியர்கள்தான் அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் ஐந்து, பத்து ரூபாய் வசூலித்து விடுகிறார்கள். கதர் விற்பனை செய்யவேண்டுமென்றால், டிஸ்ட்ரிக்ட் காதி ஆபீசர் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு எழுதிவிடுகிறார். திபாவளி, பொங்கல் விஸனி, ஒரு மாதச் சம்பளத்தின் அளவுக்கு கதர்துணி கடகை வாங்கிக்கொண்டு, இன்ஸ்டால்மென்டில் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். கமிஷனர் சொல்லி விட்டார், சேர்மன் சொல்லி விட்டார் என்ற அளவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள ஆசிரியர்களையெல்லாம் கட்டாயப்படுத்தி, கதர் வீட்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கதரை விரும்புகிறவர்கள் வாங்கிக் கொள்ளட்டும். ஆனால், கதரை விரும்பாதவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கைத்தறித் துணிக்கு ஓரளவு ரிபேட் கொடுத்தாலும், அதைவிட அதிகமாக, ரூபாய்க்கு 31 ந.பை. ரிபேட் கொடுத்து, கதர்துணியை விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை, அத்தகைய இழிநிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் காதி இலாகாவை நீடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா, ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வளவு மானியம் இதற்காக ஒதுக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I would like to say a few words on the Demand before this House, viz., Khadi. I respectfully submit that Khadi is not the property of the ruling party. Khadi is a symbol of the Nation. It is not as if Khadi is worn by people only to-day. It is hand-spun and hand-woven which has been worn since a long time. Even our great-grand-fathers had charkas in their houses and they had started spinning of Khadi in the houses. There are people, of course, who oppose Khadi. At the same time we must remember there are lovers of Khadi, having a faith in the Nation, a faith which had been spread very widely throughout the country by the Father of the Nation, viz., Mahatma Gandhi, who was using only Khadi. There are people who have faith in Khadi and its ideology. There is nothing for any one party to teach whether one should wear Khadi or not. I may say, if one wears Khadi, if one were to wear Khadi and starts wearing it, he will not leave it again. That is the test of Khadi.

24th March 1964]

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

To popularise Khadi, Government have been spending large sums of money. What I say is that the quality of Khadi must be improved by adopting certain improved methods, providing labour to the rural folk and also to the people who have faith in wearing of Khadi. We see some people to-day at taluk and block levels selling Khadi. I request Khadi Sales Emporia must be opened in each Panchayat Union. I would like that Government should see that people who have faith in Khadi are appointed for sale of Khadi (not those who have no faith in it) at panchayat union level. I think certain 'kisan charkas' are sent to the panchayat unions. I must say they are being used properly and there is no proper interest at the panchayat union level to popularise Khadi. I would suggest that an Expert Committee be appointed to suggest ways to improve Khadi in the villages. With these words, I conclude my speech. Thank you Sir.

*திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்பு வைக்கப் பட்டிருக்கிற கதர் மானியக் கோரிக்கையை மனமுவந்து வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். வள்ளுவர் கூறினார்

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்

கடுத்தது காட்டும் முகம்

என்று அழகாகக் கூறினார். ஒரு மனிதனுடைய உள்ளத்தில் எத்தகைய உணர்ச்சி இருக்கிறதோ அதை அந்த முகம் சரியாகப் பிரதிபலித்துக் காட்டும். அதுதான் கருத்து. அதுபோல இன்று எதிர்க்கட்சி 'மெம்பர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இருக்கும் வெறுப்பை கதர் இயக்கத்திலே காட்டிவிட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இருக்கும் வெறுப்பு கதரிலே வெறுப்பைக்கொண்டு போய்விட்டு விட்டதோ என்று நினைக்கிறேன். தத்துவ சாஸ்திரத்தில் கூடச் சொல்வார்கள்

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை

மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை

பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்

பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதம்

என்பதாக ஒரு மனிதனுடைய மனப்போக்கு எவ்வாறு அமைகிறதோ அவ்வாறுதான் உலக இயல் பொருள்கள் காணப்படும் என்பது அதன் கருத்து. காங்கிரஸ் மேலே அவர்களுக்கு எவ்வளவோ பகை உணர்ச்சி இருக்கலாம். அதற்காக கதர் இயக்கத்தில் அதைக் காட்டுவது அவ்வளவு சரியல்ல.

நமது பாரத நாட்டின் பெரிய தொழில்கள் இரண்டு. ஒன்று விவசாயத் தொழில், இரண்டாவது கைநெசவுத் தொழில். இப்போது இங்கே பேசப்பட்ட பேச்சை நினைத்துப் பார்ப்போ

[24th March 1964]

[திரு. ஏ. எஸ். தகஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

மாதால் இந்த கைத்தறி, கைநெசவு தொழில் ஒழிகின்ற முறையில் தான் அது அமைந்தது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கதர் இயக்கத்தை மகாத்மாஜி ஏன் ஆரம்பித்தார்கள் என்று ஆராய்ந்தோமானால் வள்ளுவர் சொன்னார்

எனைத்திப்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திப்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு

என்று ஏன் அறுதியிட்டுக் கூறினார்? என்னதான் பண்பாடு ஒரு தேசத்திற்கு இருந்தாலும்கூட அந்த தொழில் துட்பம், கலை துட்பம் எந்த நாட்டிற்கு இல்லையோ அந்த நாட்டை உலகநாடுகள் மதிக்காது என்று அறுதியிட்டுக் கூறினார். இந்த நாட்டில் பழந்தொழிலாக, குடிசைத் தொழிலாக விளங்குகின்ற கைநெசவுத் தொழில் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றப்படவேண்டும். கையினாலேயே தூற்று, நெசவு செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இந்த நாட்டின் அடிப்படைத் தொழில் மூலம் நாட்டின் ஐக்கியம் வலியுறுத்தப்படவேண்டும் என்கிற உணர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு சர்க்காவை எடுத்து தூலை தூற்கவேண்டுமென்ற நிலைமையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதையெல்லாம் மறந்து இப்போது கதர் இயக்கத்தை இழித்துப் பேசுவதானது மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கின்றது. இப்படிப் பேசுவது நமது தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டுக்கே ஊனம் விளைவிக்கும் என்று உங்கள் மூலமாகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக மகாத்மாஜி அவர்கள் கதர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தபோது பெரிய பெரிய அறிவாளிகள் எல்லாம் “இந்த நாட்டையை வைத்துக்கொண்டா இவர் பாரத நாட்டுக்குப் பெரிய சுதந்திரத்தை வாங்கித்தரப் போகிறார்” என்று பேசினது உண்டு. உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தைக்கூட இழித்துப் பேசினார்கள். ஆனால் அந்த சர்க்கார் இயக்கமானது கதர் இயக்கமானது நம் நாட்டில் பணியாற்றியது, எவ்வளவுதூரம் தார்மிக வகையில் ஆங்கில ஆட்சியையே இந்த நாட்டில் இருந்து அசைத்தது என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் காங்கிரசிடமுள்ள ஏதோ ஓர் வெறுப்புணர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு கதர் இயக்கத்தை தாக்கிப் பேசுவது அடிப்படையாக நமது கைநெசவுத் தொழிலை இழித்துப் பேசுவதாகும், நமது தமிழ்ப் பண்புக்கு உகந்தது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் பலமுறையும் இங்கே கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும், அதற்கு ஊக்கம் காட்ட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அப்படி ஒரு பக்கத்தில் பேசும் போது மற்றொருபுறத்தில் கதர் இயக்கத்தை இழிவுபடுத்திப் பேசுவது அவர்களுடைய கருத்துக்கே முரணாக அமைகிறது. அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அது காங்கிரஸ் கட்சியிடத்தில்

24th March 1964]

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

இருக்கும் வெறுப்புதான். கதர் என்ன, காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் அணியவேண்டும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அணியக்கூடாது என்று இருக்கிறதா? அப்படி இருக்கிறபோது எங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அதிலே எங்களுக்குத்தான் உரிமை இருக்கிறதுபோலச் சொல்லி அதை இழித்து ஏன் பேசவேண்டும்? காந்திஜியை எல்லோரும் போற்றுகிறார்கள். காந்திஜியைப் போற்றாதவர்களே இன்றைக்குக் கிடையாது. அவரால் தேசப் புணர்நிர்மாணம் என்ற வகையில் அமைந்த கதர் இயக்கத்தை ஏன் இழிக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. கம்பன் சொல்வது போல

கூற்றம் இல்லையோர் சூற்றம் இன்மையால்

சீற்றம் இல்லாதம் சிந்தையிற் செம்மையால்.

என்பதுபோல சிந்தையில் கோபம் அல்லது துவேஷம் எப்போது உண்டாகி சிந்தை அலைப்புறுகிறதோ அப்போது பகுத்தறிவையே அது மறைத்துவிடும் என்பது எல்லாக் காலத்துக்கும் உண்மையானது. ஆகவே கைத்தொழில்களை வளர்க்கவேண்டும், ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டே கதர் இயக்கத்தை இழித்துப் பேசுவது சரியல்ல. அதுவும் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கீழ்த்தரமாக கருத்துக்களை வெளியிடாமல் இருப்பது நலம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒரு விளக்கம் மீண்டும் எதிர்க்கட்சியினருக்குக் கூற விரும்புகிறேன். கதர் என்பது கையினாலே நூற்பது, கையினாலேயே நெய்வது. இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் கதர். கையினால் நூற்பதற்கு எதிர்க்கட்சியினர் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கையில் நூற்பதற்கு அவர்கள் எழுப்புகின்ற வாதங்களே பின்னால் கையினால் நெய்வதற்கும் பொருந்தும். அதுவும் இன்றைக்கு கைத்தறிக்கே விரோதமாக இருக்கக்கூடியவர்களும் தங்களுக்குச் சாதகமாக இந்தக் கருத்துக்களைக் கூறலாம். ஆகவே இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம அரங்கண்ணல்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வள்ளுவப் பெருந்தகையார் ஒரு குறளிலே

அழுக்கா நவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்ற தறம்

என்று அறவழியைப்பற்றி எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அழுக்காறுக்கு அடுத்தபடி இரண்டாவதாக அவர் அதிலே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது அவாவைப் பற்றி. எப்பொழுதுமே ஆசை அதிகமாக இருக்கும்போது வெறுப்பு அதிகமாக இருக்கும். ஆசை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால்தான் மற்றவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் அதைப் பொறுத்துக் கொள்கிற சபாவம் கெட்டு “இன்னாச்சொல்” மூலம் பிறரைச் சுடுகின்ற நிலை வந்துவிடுகிறது. அவாவினால்தான் சொல்கிற கருத்தினைப்பற்றி மற்றவர்கள் கருத்

[24th March 1961]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

தென்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் சக்தியைக்கூட இழந்தவர்களாகிறார்கள். கதருக்கென ஒதுக்கப்படும் மான்யம் சம்பந்தமான இந்த விவாதத்தில், ஆளுங்கட்சியினர், சூட்டோடு இருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு புதிய வழியில் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத்தந்தவர் காந்தியடிகள். மக்களிடத்தில் ஒற்றுமை உணர்ச்சி, விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக அவர் கதர் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். அந்நியனை விரட்டவேண்டும் அதற்கு ஒரு சாதனமாக அந்நியத் துனியைப் பகிஷ்கரிக்கவேண்டும் என்கிற உணர்ச்சியை ஊட்டினார்கள். அதனால் மக்கள் இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்கு இது ஓர் கருவியாக அப்போது அமைந்தது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதேமாதிரிதான் தீண்டாமை விலக்கு, மதுவிலக்கு எல்லாவற்றையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அந்த நல்ல காரியங்களை அவர்கள் செய்ததால்தான் நாங்களும் காந்தியடிகளைப் பாராட்டுகிறோம். கதர் இயக்கத்தை பயன்படுத்தி காங்கிரஸ் கட்சியினர் செய்த பிரசாரத்தை நான் உணர்கிறேன். கதர் இயக்கம் ஒருகாலத்தில் அதிகமாகப் பயன்பட்டது. சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு கதருக்குள்ள இடம் என்ன? காந்தியடிகள் சொன்ன பல கருத்துக்கள் காலத்தோடு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, காந்தியடிகள் முதலில் உருது விபியோடு கூடிய இந்துஸ்தானி வேண்டும் என்றார்கள். அப்புறம் தேவநாகரி எழுத்தில் இந்தியை ஏற்றார்கள். ஒருகாலத்தில் ஆமதாபாத் இயந்திர ஆலைகளின் கீதம் காதில் விழும்போதெல்லாம் வருத்தப்பட்டது உண்டு காங்கிரசார். ஆனால் 1947-க்குப் பிறகு? இந்த 17 ஆண்டுகளாக நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரங்களில் எல்லாம் தொழில்களைப் பற்றி, ஆலைகளைப் பற்றி வருணிக்க வருணிக்க அவற்றை இன்னிசை கீதமாகக் கேட்டு ஆனந்தம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். காலம் செல்லச் செல்ல கருத்துகளும் மாறுபட்டு வருகின்றன. அதுபோலவே கதர் இயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இது அரசியல் பிரச்சனையல்ல; இது பொருளாதாரப் பிரச்சனையோடு சேர்ந்தது. நண்பர் ஈரோடு உறுப்பினர் அவர்கள் தாமே நூற்று, தாம் நூற்ற நூலைக்கொண்டு தாமே நெய்து கதர் ஆடை அணிந்து கொண்டு வந்தார் என்றால் அதைப் பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் இது நாட்டுப் பிரச்சனை. எத்தனை பேருக்கு, எத்தனை பேருடைய நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது என்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், நமது மாநிலத்தில், கைத்தறி, கதரைவிட நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியதொன்றாகும். கைத்தறித் தொழிலில் இன்றையதினம் எத்தனை பேர் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள், கதர் தொழிலில் எத்தனை பேர் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்கள் அத்தனைபேரையும் எடுத்துப் பார்த்தால்

24th March 1964]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

பதினைந்து லட்சத்தில் இருந்து இருபது லட்சம் பேர் வரை ஈடுபட்டிருப்பார்கள். ஆனால் கதர்த் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நூற்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர் இருந்தாலும் ஒருசிலர் இதனால் தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். வேறு பலர் இதனாலே குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஓரளவு வருமானத்தைப் பெறுகிறார்கள். இது இல்லையென்றால் அவர்களுடைய வருமானம் குறைந்துவிடும். அவர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்; நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் கதர்த் திட்டமே தோன்றியது.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : முதலமைச்சர் அவர்கள் பொருளாதாரத்தைக் கணிக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறவர்கள். அவர்கள் சொல்லும் விளக்கம் இன்னும் புதிய பிரச்சினைகளை உருவாக்குகிறது. கைத்தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை 15 லட்சத்திலிருந்து 20 லட்சம் வரை இருக்கிறது. ஆனால் கதர்த் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் நெசவு செய்கிறவர்கள் சர்க்கார் தந்திருக்கக் கூடிய புள்ளி விவரப்படி மாலாயிரத்து சொச்சம் பேர்கள்தான். அந்த எண்ணிக்கையை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அந்த எண்ணிக்கையின்படி பார்த்தால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதற்கான காரணம் புரியும். அந்தக் காரணமே கைத்தறித் தொழிலை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் போதுமானது. எல்லாமே இயந்திர மயமாக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கமும் விரும்பவில்லை. ஒரு பகுதி சிறு கைத்தொழில்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் வலியுறுத்துகிறது. நாங்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகிற கைத்தறித் துணி ஒரு ஆண்டுக்கு 25 கோடி கஜமாகும். ஆனால் கதர்த் துணி உற்பத்தி செய்யப்படுவதோ 35 லட்சம் கஜம்தான். அதையும் நாம் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கவேண்டும். அது மட்டுமின்றி பொருளாதாரப் பிரச்சனையிலும்கூட கதர் நூற்பதற்குச் செலவாகின்ற நேரம், அதற்குச் செலவாகின்ற பருத்தி இவை பற்றியெல்லாம்கூட நாம் கணக்குப் பார்க்கவேண்டும். கதரைப் பொறுத்த அளவில் டில்லியில் இருக்கும் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு போர்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த போர்டினுடைய கிளையாக நம்முடைய மாநிலத்திலும் ஒரு பிராஞ்ச் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் போர்டில் அரசாங்கச் சார்புள்ளவர்கள் ஒருசிலரும் மற்றுமள்ளவர்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இருப்பதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. அதன் மூலமாக நமக்குப் பணம் மானியமாகவும் கடனாகவும் வருகின்ற நுகரையைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். 1960-61-ல் 5 லட்சம்

[24th March 1964

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

மானியமாகவும், 27 லட்சம் ரூபாய் கடனாகவும் பெறப்பட்டது. 1961-62-ல் 20 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகவும் 56 லட்சம் ரூபாய் கடனாகவும் பெறப்பட்டது. இப்படிக்கடனாகத் தரப்பட்டிருக்கின்ற வற்றை வைத்து எதை வளர்த்திருக்கிறார்கள் என்றால், பட்டியலைப் பார்த்தால் புரியாத சில வார்த்தைகள் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'கிராமசகாய்', 'மோர்பரீஷத்', 'கிராமோதயக்' இதெல்லாம் என்ன வார்த்தைகளோ? 'கண்டசாரி' என்கிற வார்த்தைக்கு பொருள் புரியாமல் அன்றையதினம் திண்டாடினார்களே, அதைப் போல்தான் இருக்கும் போல் இருக்கிறது. இந்தக் கதர் போர்டு திட்டத்தைப்பற்றிப் பார்லிமெண்ட் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி சொன்ன குறிப்புகளைக் கனம் மணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கதர் திட்டத்தைப்பற்றி அரசாங்கம் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அந்தக் கமிட்டி கூறியிருக்கிறது. அதைத் தான் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

49 கோடி ரூபாய் ஏற்கனவே இந்த போர்டுக்கு இந்திய அரசு கொடுத்ததைக் கதர் போர்டு திருப்பித் தரவில்லை. அரசாங்கம் மேலும் 20 கோடி ரூபாய் கொடுத்தது. அதையும் திருப்பித் தரவில்லை. அது மட்டுமின்றி கொடுக்கப்படும் தொகை எதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதற்காகச் செலவு செய்யப்படாமல் வீரயமாகியிருக்கிறது; பல மாநில போர்டுகள் செலவு பற்றிப் பட்டியல் தரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் மேற்படி கமிட்டி கூறியிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிற குற்றச்சாட்டு, நிர்வாகச் செலவு இந்த இனத்திலே மத்திய மாநில அரசுகளால் வளர்க்கப்படுகிறது என்பதாகும். 1961-62-ல் 10 லட்சமாக இருந்த நிர்வாகச் செலவு தற்போது 71 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது என்பதையும் அந்தக் கமிட்டி சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறது. நம்முடைய அரசினர் கதர் போர்டுக்கு மானியம் வழங்குவது அதனுடைய நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காகத்தான். இந்த நிலையில் சென்னையில் கட்டப்படுகிற கதர் எம்போரியம் கட்டிடத்திற்காக 38 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. குடிசைவாழ் மக்கள் பிரச்சினை ஏராளமாக இருக்கின்றன; மத்தியதர மக்கள் வீட்டுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் பணம் இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கதர் எம்போரியத்திற்காக ஒரு கட்டிடத்திற்கு 38 லட்சம் ரூபாயிலே திட்டம் தீட்டி அதற்கான மானியத்தை நம்முடைய சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கட்டிடமா என்றால் இல்லை. கதர் போர்டுக்குச் சொந்தமான கட்டிடம். கதர் போர்டோ தனிப்பட்டவர்கள் ஆதிக்கத்திலிருக்கின்ற போர்டு. அப்படியானால் 38 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக சர்க்கார் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? 'நம்முடைய காலத்திலே ஏற்பட்டது' காங்கிரசினுடைய பெருமையை உயர்த்தியது' என்பதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது இகிலே என்று கனம் முகலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கதர் மேலே வெறுப்பல்ல; எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த அழகமுத்து அவர்கள் கூடக் கதர் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்;

24th March 1964]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

எனக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் கட்டிக் கொள்ளத் தயார். ஆனால் இதனாலே பொருளாதார நிலை எப்படி உயருகிறது? இந்தப் பிரச்சினையிலே பிடிவாதமான கருத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாட்டுத் தொழில்களைப் பற்றியெல்லாம் நன்கு உணருவார்கள். 19-ம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ் நாட்டிலும் இங்கிலாந்து நாட்டிலும் தொழில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில் அங்கே அவர்கள் நெசவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். தொழிற் புரட்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில் அங்கே ஏற்பட்ட மாறுதல்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நம்முடைய நாட்டிலிருந்து இந்தத் துணிகளை வாங்க அமெரிக்கர்கள் கூட மிகவும் விரும்புகிறார்கள்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : சில நேரங்களில் பார்வைக்கு ஏதோ 'ஃபேஷனாகத்' தோன்றும் அபூர்வமான பொருள்கள் மீது ஆசை ஏற்படுவதுண்டு! அமெரிக்காவில் இவ்வளவு 'திக்' காக ஒரு துணி இல்லையே என்று ஆச்சரியத்தோடு கூட அவர்கள் வாங்கலாம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கதர்த் துணி 'திக்' காக இருக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர் நினைப்பது தவறு. மெல்லிய துணிகளும் இருக்கின்றன.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : சகோதரியார் எப்பொழுதுமே கதர் கட்டுவதில்லை. ஏதோ சில நேரங்களில் கட்டுகிறார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : நான் எப்போதும் கட்டுவது கதர்தான். வேண்டுமென்றால் பரிசோதித்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அப்படியானால் பாராட்டுகிறேன். கதர் கட்டாத காங்கிரஸ்காரர்கள் பல பேர் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக இதை வைத்துக் கவனிக்கவேண்டும். கருத்து மாறுபாடுகள் ஏற்பட வேண்டும். உண்மையை ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். கதர் கட்டுகிறவர்கள் தனியான ஜாதி என்ற சிந்தனை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அந்த இலாகாவுக்குச் சென்று பார்த்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். கதரைக் கட்டுவது காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் பிடித்த மானது என்ற எண்ணம் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட எண்ணம் உருவாவதை, அபிப்பிராயங்கள் ஏற்படுவதைக் குறைக்கவேண்டிய பொறுப்பு, போக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பொறுத்த வரை ஒரு போர்ட்டிடம் இந்த இலாகா இருப்பதை விட இதைத் தொழில் இலாகாவோடு சேர்த்து அரசாங்கமே கண்காணிக்க வேண்டும். காங்கிரஸில் இருக்கும் முக்கியமானவர்களுக்காகவே

[24th March 1964

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

இப்போது கதர் போர்டு பயன்படுகிறது. ஆகவே, அந்த இலாகாவைத் தொழில் இலாகாவோடு இணைத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு கமிட்டி போட்டு இது நன்றாக நடக்கிறதா இல்லையா என்பதை இறுதியாகப் பரிசீலனை செய்து லாபம் வரவில்லை என்று சொன்னால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தனிப்பட்டவர்கள் பிரச்சினையாக விட்டுவிட்டு கைத்தறியை வளர்க்கின்ற முறையிலே நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: I hope the House has no objection to sit till the Hon. Minister finishes his reply and the Demand is disposed of.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் பேசுகின்றபோது 'ஈரோட்டு நண்பர் அவரே நூல் நூற்று, அவரே நெய்து, அவரே தைத்து (குறுக்கீடு) (அந்தப் பொருளில்) ஜிப்பாவைப் போட்டுக் கொண்டால் நல்லது என்றார். இதிலுள்ள பொருளாதார சூட்சுமத்தை விளக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன் . . .

1-30
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER: I request the hon. Member to resume his seat.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் பேரில் குறைந்த அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். கதர் திட்டம் விருத்தி அடைகிற ஒரு திட்டமாகும். ஏதாவது வேண்டுமென்று சொன்னால் சொல்லலாம். அதைத்தான் மூன்று அங்கத்தினர்களும் சொல்லி இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் மணி அவர்கள் சொன்னார்கள், கைத்தறியைப் பற்றி அவர்கள் மிகவும் உற்சாகத்தோடு போற்றிப் பேசக்கூடியவர். அவர்கள் கதரைப் பற்றி ஏன் மாறாகச் சொன்னார்கள் என்று புரியவில்லை. நூலை கையால் நூற்சிறேம். அதை கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான் நெசவு செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு திட்டம் மூலம் 30 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். நூற்கிறவர்களுக்கும் 30 லட்சம் கதர் திட்டம் மூலம் கொடுக்கிறோம். இதைப் பார்க்கிறபோது கைத்தறியாளர்களுக்கும் உபயோகப்படும் திட்டம் இது என்பது புரியும். ஆகவே இதை வெறுக்கிறவர்கள் அதையும் வெறுக்கவேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களை, கைத்தறியை அவர்கள் வெறுப்பதில்லை. ஆகவே இதை நிர்ப்பந்தமாக அவர்கள் வெறுக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இது எவ்வளவு உதவுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு மிகவும் பெருமையை அது அளிக்கிறது. திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் நெசவாளர்கள் கணக்கு எல்லாம் பார்த்து இவ்வளவு

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

லட்சம் என்று சொன்னார்கள் பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு இத்திட்டம் உதவுகிறது. விவசாய குடும்பத்தினர், விவசாயத்தை முடித்து விட்டு சிறிது நேரம் நூற்பு வேலையில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகவே எவ்வளவோ கிராம மக்களுக்கு இந்தத் திட்டம் உதவியாக இருக்கிறது. விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கிறது இத்திட்டம். எட்டு மணி நேரம் நூற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனை இதில் இல்லை. நெசவு செய்கிறவர்கள் முழு நேர வேலை செய்யலாம். ஆனால் நூற்கிறவர்கள் பலர் ஓய்வு நேரங்களில் இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதைத்தான் மகாத்மாஜி கூறியிருக்கிறார்கள். சென்னையைப் பற்றி அவர்கள் போற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். சொல்லவேண்டுமென்று பல குறிப்புகளை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் நேரம் இல்லை. மெஷினரி என்றால் மகாத்மாஜிக்கு பெரிய கசப்பு என்பது மாதிரி பேசுவதைக் கேட்டேன். அவருக்கு எந்தவிதமான கசப்பும் இல்லை. பெரிய மதை என்று சொல்லும் திரு. லோகநாதன் அவர்களே, காந்திஜியிடம் ஒரு மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்ததுபற்றி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதை படித்துக் காண்பிக்க முடியும். ஆனால் நேரம் இல்லை. நான் 12 மணிக்கு சாப்பிடுகிற ஆள். இப்போது 1½ மணியாகி விட்டது, ஆகவே அவசரமாக முடிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறேன். திருப்பூர் கதர் என்று சொன்னார்கள். திருப்பூர் என் ஜில்லாவில் உள்ளது. அம்மையார் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் சேலையைப் பார்த்து அவர்கள் ஏமாந்து விட்டார்கள். அதனால்தான் சகோதரி கட்டிக் கொண்டிருப்பது கதர் அல்ல என்று சொன்னார்கள். ஏமாந்துதான் அப்படிச் சொன்னார்கள். திருப்பூரில் நெய்த சேலை நல்ல அழகாகவும், அமைப்பாகவும் இருக்கும். அதைப் பார்த்தால் கதரா என்ற சந்தேகம் கூட ஏற்படும். கடைக்குச் சென்றால் எனக்குக்கூட ஒரு சந்தேகம் ஏற்படும். சிறிது மோட்டாவாக பார்த்துத்தான் போட வேண்டுமென்று நினைப்பேன். நைசாக இருந்தால் திரு. அரங்கண்ணல் போன்றவர்கள் இது கதர் இல்லையே என்று சொல்வார்களே என்ற பயத்தால் பரபர என்றிருக்கும் கதரைத்தான் செலக்ட் செய்வது வழக்கம். இப்போது கைராட்டிற்குப் பதில் அம்பர் சர்க்கா இருக்கிறது. தீபாவளி சமயத்தில் 32 காசு வரை ரிபேட் கொடுப்பதாக கமலநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 20 சதவிகிதம் ரிபேட் கொடுக்கிறோம். விசேஷ நாட்களில் 25 சதவிகிதம் கொடுக்கிறோம். கதருக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதே என்று சொல்லலாம். ஓரையிடத்திற்குத்தான் போய் சேருகிறது. 68 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கதர் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் 38 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கதர் திட்டத்தை உண்டாக்கவேண்டுமென்று எங்களுக்கு வேண்டுகோள் வந்திருக்கிறது. அதைக்கூட கூடிய சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். உபாத்தியாயர்கள்தான் கிடைக்கவேண்டுமா கதர் வாங்க என்று கமலநாதன் அவர்கள் கேட்டார்கள். யூனியனில் கிடைக்கும் கதரை விற்பனை செய்ய அவர்கள் ஒரு வழிமுறை செய்திருக்கலாம்.

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

கட்டாயப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. கட்டாயப்படுத்தித்தான் விற்கவேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. கிராமங்களுக்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் செல்லும்போது கதர் போட்டு செல்கிறார்கள் என்று சிலர் சொல்லலாம். கதரில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். கதர்பற்றி பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு கதர் அணிந்துதான் செல்லவேண்டும். அப்படிச் சென்று மக்களிடம் விளக்கம் கொடுத்தால்தான் மக்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை ஏற்படும். உபாத்தியாயர்களை கட்டாயப்படுத்தி வாங்க வேண்டும் என்ற நிலை இல்லை. இவ்வளவு ரூபாய்க்கு விற்காக வேண்டும் என்ற பிரச்சனை கிடையாது.

திரு. ம. கமலநாதன்: டார்கெட் பிக்ஸ் செய்து டிஸ்ட்ரிக்ட் காதி ஆபீசர் சர்குலர் அனுப்பியிருக்கிறார்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அப்படி அனுப்பினாலும் தப்பு இல்லை என்றுதான் சொல்வேன். இது மக்கள் திட்டம். எதிர்க் கட்சிகளால் நடத்தமுடியவில்லை என்றால் நாங்கள் எடுத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே காங்கிரஸ் பேரில் ஏன் கோபம் வரவேண்டும்? நல்லமுறையில் கிராம மக்களுக்கு பயன்படும் திட்டம் இது. நாம் கொடுப்பது 12 லட்சம்தான். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் லெவலில் ட்ரெயினிங், பிரசாரம், எக்ஸ்பிஷன் இவற்றிற்காக செலவாகிறது. கமிஷன் ஏராளமாக கொடுப்பதால் இத்திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 130 லட்சம் பெருமானம் உள்ள கதர் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது நான்காவது திட்டம் முடிகிறபோது 600 லட்சம் ரூபாய் பெருமான கதரை நாம் உண்டாக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். சில யோசனைகளை சொல்லவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு மனதில் ஆசை இருந்தாலும் வெளியில் சொல்லும்போது வேறுவிதமாக சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு நான் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

24th March 1964]

(5) DEMAND No. X—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Judice.”

SRI M. V. KARIVENGADAM: Sir, I have given notice of a cut motion to discuss the need to enhance the salary of Magistrates and District Munsifs in the State, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை நீதி இலாகாவை நிர்வாக இலாகாவிலிருந்து நாம் பிரித்த பின்னர் நிச்சயமாக இந்த நீதி இலாகா நல்லமுறையில் செயல்படுகிறது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கூட இந்த இலாகா நல்லமுறையில் தயவு தாட்சண்யத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நல்ல முறையில் நீதியைச் செலுத்தி வருகிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிற அதே நேரத்தில் பழைய முறைக்கும் புதிய முறைக்கும் ஏறக்குறைய பழைய நிர்வாக இலாகாவில் நீதி இலாகா இணைக்கப் பட்டிருந்த காலத்தில் அப்போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவனுக்கு நீதி கிடைக்காது. இப்போது குற்றம் சாட்டப்படுகிறவனுக்கு நீதி கிடைக்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்ல இந்த இலாகாவில் நல்ல சட்ட அறிவும், ஞானமும், படித்தவர்களும் இருப்பதால் சட்டத்திற்கும் சட்ட அறிவிற்கும் மதிப்பு அளிக்கிற வகையில் உயர் நீதி மன்றங்களில் தீர்ப்புகள், மேற்கோள்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்போது அவற்றை பின்பற்றி நடக்கும் முறையில் நல்ல முறையில் நீதி கிடைக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். அடுத்தாற்போல், இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு ஆரம்ப சம்பளம் 200 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அதேபோல் டிஸ்ட்ரிக்ட் டிபன்சீப்களுக்கு ஆரம்ப சம்பளம் 300 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அது இந்த காலத்தில் போதுமா என்று நிச்சயமாக நமது அமைச்சரவை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நீதி இலாகாவும், நிர்வாக இலாகாவும் தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மேல் நாடுகளில், மற்ற அதிகாரிகளைவிட இந்த இலாகாவில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு இரட்டிப்பு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அகவே இந்த இலாகாவிலுள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் டிபன்சீப்கள், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இவர்களுக்கு கூடுமான அளவு சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[24th March 1964]

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்:

அடுத்தாற்போல், இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற நீதிபதிகள் ஒரே இடத்தில் உயர் நீதி மன்றத்தில் தொடர்ந்து இருந்தாலும்கூட, கீழ் மட்டத்திலுள்ள இடங்களில் இருக்கின்ற நீதிபதிகள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரே இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லும்போது, ஏதோ எங்கள் பக்கத்தில் அவர்கள் மீது ஏதோ குறைகள் இருப்பதாக நினைத்துக் கூறுகின்றோம் என்று யாரும் எண்ணக்கூடாது. மூன்று ஆண்டுகளாக ஒரே இடத்தில் தங்கிவிட்டால், அவர்கள் தனிப்பட்ட வர்களுடைய தயவு தாட்சண்யத்திற்கு கட்டுப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இவ்விதமான நெருக்கடி ஏற்படாமல் இருக்க இந்த இலாகாவிலுள்ளவர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரே இடத்தில் இருக்காத விதத்தில், அவ்வப்போது மாறுதல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை “Justice delayed is justice denied” என்ற ஒரு தத்துவத்தைக்கொண்டு பார்க்கும்போது தாமதப்பட்டு செலுத்தும் நீதி, மறுக்கப்பட்டு செலுத்தும் நீதி என்ற வகையில், இரண்டு பிரிவுகளாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக வழக்குகளை நடத்துவதில், சீக்கிரமாக நடத்தவேண்டும் என்று துரிதப்படுத்துவதால், ஒரே இடத்தில், அரசாங்கத்திற்கு வசதிகள் இருந்தாலும், குற்றவாளிகளுக்கு டிஃபன்ஸ் தரப்பில் வாதங்களை சொல்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வது . . .

“Justice hurried is also justice denied”

மிக விரைவாகவும் வேகமாகவும் நடத்தப்படும் நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதி என்பதாக இருக்கும். ஆகவே மிக துரிதமாக இல்லாமலும், மிக மெதுவாக இல்லாமலும் இருக்கின்ற வகையில் கால வரம்பை நிர்ணயித்து வழக்கை நடத்தவேண்டும் என்கின்ற முறை இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இப்போது இரண்டு மாதங்களில் முடிய வேண்டும் என்றுள்ள நிலைமை இருக்கிறது. இதை மூன்று மாதங்கள் என்று மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்தத் துறையில், கோர்ட் முத்திரை தாள் விற்பனை, அபராதங்கள், கட்டணங்கள் முதலியவைகள் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 80 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதே சமயத்தில் 120 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. நீதித் துறைக்காக கூடுதலாக செலவு செய்யப்படுகிற பணம் 40 லட்சம் ரூபாய். இது போதுமா. இந்தக் கருத்துப்பற்றி பல முறை மிக அழுத்தந்திருத்தமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

மேலும் அண்மையில், ஹரிஜனங்களுக்காக இலவசமாக சட்ட உதவி ஒரு சில இனங்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் என்கின்ற ஒரு நிலைமையைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையின்போது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சட்ட உதவி

24th March 1964]

[திரு. எம். டி. திருவேங்கடம்]

என்று சொல்லும்போது, 'All are equal before law.' சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் சமம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், ஏழை எளியவர்களுக்கு—அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வாதத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உதவி செய்கின்ற முறையில் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? 'All are equal before law' என்கின்ற தத்துவத்தை ஒத்துக்கொண்டாலும்கூட, அவர்களுடைய, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வாதத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வழக்கறிஞர்களை வைத்து வாதாடுவதற்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கின்ற நேரத்தில், பணக்காரர்களும், ஏழைகளும் சட்டப்படி கோர்ட்டுக்கு வந்தாலும்கூட, பணக்காரர்கள் முதலாவது டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு போகிறார்கள், அதன் பின்னால் ஸெஷன் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அதன் பின்னால் ஹைகோர்ட்டுக்கு போகிறார்கள், அதன் பின்னால் சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போகிறார்கள். இவ்விதம் போகின்ற நேரத்தில் ஏழை எளியவர்கள் வசதியில்லாத காரணத்தால் ஏழைகளுடைய வாதத்தை சொல்வதற்குரிய வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம். ஆகவே சட்ட உதவியைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கு துணையாக வா வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இலவச சட்ட உதவி ஏழைகளுக்கு நல்ல முறையில் கிடைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, 'சட்டம் என்பது ஒரு இருட்டறை', அதில் வக்கீலின் வாதம் ஒரு விளக்கு, அந்த பிரகாசமான விளக்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு பிரகாசம் தரக்கூடிய விதத்தில், ஒளி பொருந்தக்கூடிய விதத்தில், கலங்கரை விளக்கு போன்று அமையவேண்டும் அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கரிவேங்கடம் அவர்கள் சம்பளம் உயர்த்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். சமீபத்தில்தான் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டிய தேவையில்லை.

ஏழைகளுக்கு சட்ட உதவி கிடைப்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். வக்கீல்கள் ஃபிரியாக அவர்களுக்காக வாதாடலாம். கனம் உறுப்பினர் கரிவேங்கடம் போன்றவர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்காக ஆஜரானால் நல்லது, இதன் மூலம் ஏழைகளுக்கு வசதியும் கிடைக்கும், பணமும் மிச்சமாகலாம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கூடுமானவரை, ஏழை எளியவர்களுக்கு, தேவைப்படுவோர்களுக்கு என்னால் இயன்றவரை இலவசமாகவே கோர்ட்டுகளில் கேஸ் எடுத்து நடத்தி வருகிறேன். எல்லோரும் அப்படி தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். அதற்காகத் தான் இதைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொன்னேன்.

24th March 1964

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அவர்களைப் போலவே மற்றவர்களும் உதவி செய்யவேண்டும் என்பது தான் என் விருப்பம். பொதுவாக ஏழைகள் எல்லோருக்கும் இந்த சட்ட உதவி இலவசமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, இதற்கு ஒரு பெரிய தொகை வேண்டியதாக இருக்கிறது. கணக்குப் பார்த்தால் 25 லட்சம் 30 லட்சம் என்று ஒதுக்கி வைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதைப்பற்றி சர்க்கார் நல்லதொரு பரிசீலனையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் உதவி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் அதிகமாக நேர மில்லாததால், வேறு விவரங்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூறவில்லை. இந்த மான்யத்தினின்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை பரிபூரணமாக ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் இப்போது விவரங்கள் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க

விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து சட்டம் 181-வது பிரிவின்படி, பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் முடிவு செய்து விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : நான் இதற்குமுன் உப கேள்விகளுக்கு சொன்ன பதில்களுக்கு மேலாக இப்போது விவரங்கள் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

131. Notification issued with G.O. Ms. No. 72, Public (General-M), dated 17th January 1964 regarding use of Tamil in respect of all official communications from all the Government offices of the Electrical Inspectors in the Department of Electrical

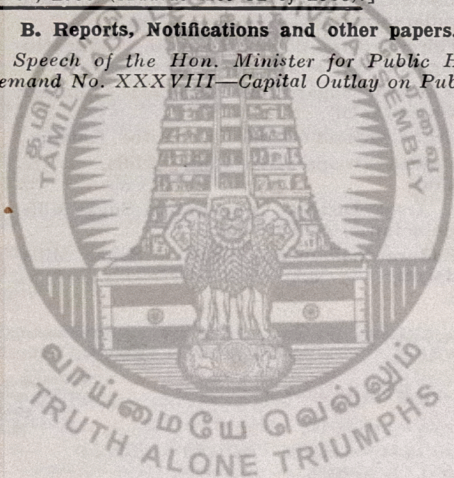
24th March 1964]

Inspectorate, Office of the Special Assistant Settlement Officer, Chingleput and certain offices in Agriculture Department with effect on and from 26th January 1964. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

132. Notification issued with G.O. Ms. No. 3671, Food and Agriculture, dated 19th December 1963 nominating non-official members representing the Madras Legislature and active Agriculturist to serve on the Madras Land Improvement Board for a period of three years from 1st December 1963. [Laid on the Table of the House under section 44 (3) of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 110. Speech of the Hon. Minister for Public Health while moving Demand No. XXXVIII—Capital Outlay on Public Health.

APPENDIX

[Vide Answer to Starred Question No. 376 on page 115.]

STATEMENT SHOWING THE CANE PRICES FIXED FOR EACH FACTORY IN MADRAS STATE, 1963-64 SEASON.

Serial number and name of the factory.	Minimum sugarcane price in rupees per quintal.
(1)	(2)
1 The Deccan Sugars and Abkhari Comyany, Limited, Pugalur	5.41
2 The East India Distilleries and Sugar Factories, Nellikuppam	4.93
3 The Madras Sugars and Allied Products, Limited, Pandiarajapuram	4.89
4 The Thiru Arooran Sugars, Limited, Vadapathimangalam	4.69
5 The Cauvery Sugars and Chemicals, Limited, Pettaivaithalai	4.81
6 Kothari Sugars and Chemicals, Limited, Kattur	4.89
7 Amaravathi Co-operative Sugar Mills, A. K. Puthur	4.69
8 North Arcot District Co-operative Sugar Mills, Vadapudupet, Ambur	5.41
9 The Maduranthakam Co-operative Sugar Mills, Padalam	4.97

தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலைக்காகவும் 1964-64-ம் கரும்புப் பருவத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கனம்பு விலையைக் காட்டும் அறிக்கை.

தொடர் எண்ணம் சர்க்கரை ஆலையின் பெயரும்.	குவிண்டல் ஒன்றுக்கு கரும்பின் குறைந்தபட்ச விலை ரூபாயில்.
(1)	(2)
1 டெக்கான் ஷுகர்—அண்டு அப்காரி கம்பெனி (லிமிடெட்), புகளூர்	5.41
2 ஈஸ்ட் இந்தியா டிஸ்டிலர்ஸ் அண்டு ஷுகர் பாக்டரீஸ், நெல்லிக்குப்பம்	4.93
3 மதுரை ஷுகர் அண்டு அல்லைடு பிராடக்ட்ஸ், லிமிடெட், பாண்டியராஜபுரம்	4.89
4 திருஆருரான் ஷுகர்ஸ், லிமிடெட், வடபாதிமங்கலம், ...	4.69
5 காவேரி ஷுகர்ஸ் அண்டு கெமிகால்ஸ், லிமிடெட், பேட்டவாய்த்தலை	4.81
6 கோத்தாரி ஷுகர்ஸ் அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், காட்டுர்	4.89
7 அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, A.K. புத்தூர்	4.69
8 வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, வட புதுப்பட்டு, ஆம்பூர்	6.41
9 மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, படாளம்	4.97